

ASOCIAȚIA
ARTIȘTILOR FOTOGRAFI

FOTOGRAFIA este un buletin intern editat de Asociatia Artiștilor Fotografi din Republica Socialistă România, 70700 București, Căsuță postală 1-223 tel.: 90-1495.58.
FOTOGRAFIA este o publicație recunoscută de FIAP.

în dorință de a îmbunătăți și diversifica continutul publicației noastre, cititorii sunt rugați să ne trimită articole, informații, note sau alte materiale care pot trata orice subiect considerat util și cunoscut și de alți iubitori ai artei fotografice. Redacția mulțumește anticipat pentru colaborare.

Costul unui abonament (sase numere anual) este de lei 120 (90 + 30 taxe postale), care se pot expedie prin mandat postal în contul nostru de virament nr. 45.10.3.37.2 de la B.N.R.S.R. — Filială sectorului 1, trimițindu-ne totodată și o înștiințare cu adresa completă (în sase exemplare) pentru primirea publicației.

Coperta I
Adrian Szasz — Doar 107 etaje

Coperta II
V. Codarcea — La Muzeul Satului I

Coperta III
V. Codarcea — La Muzeul Satului II

Coperta IV
Adrian Szasz — Jocul Linilor

- Diaporama Timișoreană — istoric
Ing. Nicolae Buruleanu
- De la pseudosolarizare la solarizarea dublă traducere după Leopold Fischer
- Al 9-lea Congres internațional PENTACON-ORWO
- Cîteva cuvinte despre viitorul aparatelor fotografice
Ing. Iulian Dragomir
- Noutăți
- Ecouri
- Istoriciul TAMRON-ului
- FIAP

* * *

A. Bâgu

* * *

* * *

* * *

Nr. 165

V—VI. 1985

ASOCIAȚIA ARTIȘTILOR FOTOGRAFI
DIN
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

DIAPORAMA TIMIȘOREANĂ

— Istorice —

Ing. Nicolae Buruleanu

Istoria diaporamelor, a montajelor de diapositive sonorizate, nu este veche în lume. Astfel, denumirea genului de artă fotografică cu diapositive sonorizate — aşa-numita DIAPORAME — a fost adoptată abia în 1960 la Congresul Federației Internaționale de Artă Fotografică (FIAP), propusă fiind de dr. Claude Madier din Vichy (Franța).

Cu toate acestea, abia în 1975, FIAP înființează o comisie pentru diaporame, iar primul festival internațional de diaporame a avut loc în Franța, la Epinal, festival care în prezent se găsește în pragul celei de-a 24-a ediții.

Până în prezent, au existat păreri diferite legate de prezentarea montajelor de diapositive, considerindu-se unele Diaporame, altele Diason (Tonbildschau) sau chiar Diasier (serie de diapositive sonorizate). Azi, problemele au fost clarificate, stabilindu-se că DIAPORAMA este o manifestare artistică audio-visuală prin proiecțarea unei suite de diapositive — cu o anumită idee bine conturată — sincronizată cu o bandă sonoră care cuprinde efecte sonore, muzică, texte literare și care constituie un tot unitar. Pentru clarificare inserăm și definitia dată de însuși dr. Claude Madier: „Un ansamblu de imagini statice proiectate, în general însoțite de un accompagnament de text și muzică, înregistrat pe o bandă magnetică. Diaporama se desfășoară urmărind o idee conducătoare, ceea ce are drept rezultat nu o succesiune de imagini izolate, ci un tot formind o operă închegată”.

Imbinarea imagine-sunet nu este suficientă pentru a crea o adevărată diaporamă. În afară de aceasta, trebuie realizată o operă coerentă, având un fir conducător valabil, pentru a crea în final o puternică impresie asupra spectatorului.

Se mai admînt montajele Diason — nu de toți specialiștii — acestea fiind tot o manifestare audio-visuală prin proiecțarea unei suite de diapositive însoțite de muzică și text, având o temă, dar fără o idee bine stabilită.

Cele arătate, considerăm că au clarificat problema Diaporamei și a montajului Diason ca fiind o manifestare artistică deosebită de apreciată în ultimul timp de către toți iubitorii de frumos.

In ţara noastră, primul festival organizat de diaporame a avut loc la Timișoara în 1968, sub genericul „FOTOSON '68”, generic care se va păstra în continuare.

Astfel, nouă gen, deosebit de frumos și expresiv al artei fotografice a pornit în Timișoara, odată cu apariția filmelor color reversibile, prințind în mirejile lui numeroși iubitori ai artei fotografice, ca de exemplu: dr. M. Copăceanu, I. Martin, R. Moser, R. Sandor, ing. A. Zănescu, ing. N. Buruleanu și mulți alii fotografi de prestigiu în domeniul fotografiei alb-negru.

Trebue să amintim că animatorii începutului proiecților-spectacol din 1968 a fost dr. M. Copăceanu — președintele filialei A.A.F. și ing. A. Zănescu — pe atunci secretar al filialei A.A.F. Banat.

Desei începutul a fost greu, deși peliculele ORWO-COLOR nu aveau strâlucirea culorilor de azi, nouă gen de artă fotografică a cuprins un număr tot mai mare de artiști ca ing. Gh. Neumann, S. Ghinea, I. Bignon, V. Cojo, ing. D. Bohatir și alții.

Frumusețea imaginilor culese din minunatele realizări și frumuseței ale patriei, a dus la gruparea lor, pe anumite teme, ilustrate cu o bandă sonoră, care a cuprinzat atât muzica cît și un eventual text. Acesta de fapt, a fost începutul diaporamei care azi, cere o complexitate de calități, realizarea unui scenariu, a unei idei, sonorizate cu o muzică și un text care să ofere publicului un „SPECTACOL DIA”, așa cum afirmă ing. E. Butnaru din Gura Humorului.

Amintim tot că o foarte sugestivă ilustrare a începuturile diaporamei la Timișoara, cuvințul reprodus în Catalogul celui de-al 2-lea Festival „FOTOSON '72” a conf. ing. S. Comănescu HonBFIAP secretar executiv al AAF din R.S.R.

„Purtătoare a unei solide tradiții de activitate creațoare în domeniul artei fotografice. Filiala AAF-Banat se găsește în fața unui mare eveniment cultural și fotografic: cel de-al 2-lea festival „FOTOSON '72”. Având un caracter de manifestare unică în genul ei în ţara noastră, acest festival ca și primul de astfel, reuneste cele mai bune lucrări dintr-o categorie extremă de dificilă de realizări fotografice, montajele”.

De la aceste rinduri, tipărite în catalogul festivalului au trecut 12 ani și 16 ani de la primul festival, timp în care realizatorii de montaje au devenit mai mulți, mai numerosi, cu montaje complexe, bazate pe o idee bine conturată și excepțional realizată. Artiștii fotografi timișoreni și-au format un stil nou, al lor, încercind noi soluții artistice, dorind să realizeze mai multă expresivitate, forță în impresionarea artistică și spirituală a publicului spectator.

De altfel, cele arătate sunt confirmate din plin de publicul tot mai numeros care participă la proiec-

țile ce au loc la Galeria de artă fotografică de la Bastion; mai mult, ultimele 2 festivaluri au prezentat proiecții în stil original de „SPECTACOL”, cu proiecții continue în săli mari, cu public numeros și proiecții pe ecrane de dimensiuni mari (5 × 5 m).

Începutul, desigur, nu a fost ușor. Animatorul primului festival a fost dr. Martin Copăceanu, un îndrăgostit al artei fotografice, care a realizat primul montaj intitulat „MOMII” (1968), continuu cu alte montaje ca „Structuri informale” (1972), „Oaie și Blige” (1980) și „Vis alb negru” (1982).

Continuarea genului este realizată de Iuliu Martin cu „Detalii” (1972), „Estetica inesteticului” (1978), Rudolf Sandor cu „Cromatica lumii impătrite” (1978), Robert Moser cu „Formele naturii” (1970) și „Abstract” (1982), Sandu Ghinea cu „Vraja cristalelor” (1978), Ioan Oanță cu „Povestitor din altă lume” (1978), Iosif Ber-Wanger, cu „Studii de culoare și lumină” (1980), ing. Gheorghe Neumann cu „Spectrul” (1980), Napoleon Petcu cu „Antologie ex libris” (1982) și „Simfonia apei și a luminii” (1982).

Alt gen, mult îndrăgit de iubitorii frumuseților naturii a fost inaugurat de Robert Moser cu „Anotimpuri în Rețează” (1968), Rudolf Sandor cu „Poadele naturii” (1968), „Căutările de comori” (1982) și „Cascadă” (1982), ing. Alexandru Zănescu cu „Iarna” (1968), după care iubitorii genului au devenit tot mai numerosi, cu montaje incintațoare de diasori și diaporame ca: Robert Moser cu „O fetiță, flori și Timișoara” (1972), „Minăstire într-un picior” (1980), „Impresii de toamnă” (1980), Rudolf Sandor cu „Pădurea, leagănul vieții” (1978), „Cheile Carașului” (1978), „Corai” (1980) și minunata realizare „Vis” (1980), ing. Gheorghe Neumann cu „Mai cred în flori” (1978), „Capricii de primăvară” (1980), „Răsărit pe Snagov” (1982) și „Petale vii” (1982), ing. Dragoș Bohatir cu „Zborul pelicanilor” (1980), „Preluca Izel” (1980), Napoleon Petcu cu „Florile spernă și vis” (1982), dr. Gheorghe Copăceanu cu „Impresii de la Poiana” (1982) și „Iarna la Brașov” (1982), precum și ing. Nicolae Buruleanu cu „Cheile Nerei” (1972), „Nedelia munilor” (1978), „Pe-un picior de plai” (1980), „Pete de culcare” (1980) și „Frumoș și numai adevarul” (1980).

Îndrăgit de asemenea, ca formă de expresie artistică în diamantă, genul de reportaj, ese sau documentar, realizat de Rudolf Sandor cu „Perle timișorene” (1978), Robert Moser cu „Canină” (1980), Walter Ponschickzki cu „O nesemnă băneană” (1978) și „Arta fierului la Timișoara” (1980), Napoleon Petcu cu „Festival național” (1980) și „Daciada” (1980), ing. Ioan Topirceanu cu „Portrete” (1978),

ing. Dragoș Bohatir cu „Călătorie în China” (1982), dr. Martin Copăceanu cu „Muzeul brut al străzii” (1982) și dr. Gheorghe Copăceanu cu „Flori pentru Elise” (1982).

Așa gen. foarte puțin abordat de timișoreni este „POEZIA” ilustrată printr-un singur montaj și care are doar un singur reprezentant în persoana ing. Nicolae Buruleanu cu montajul „A măi șoada” (1980) ilustrând o poezie în grăi bănățean.

In continuarea tradiției, la festivalul „FOTOSON '82” au apărut nume noi de fotografi pasionați de arta diaporamei și a diasonului, cum sunt: profesor Alexandru Rusănescu cu montajul „Semenic”, ing. Celin Peteanu cu „Anotimpurile” și ing. Ludovic Szemeti cu „Defileul Juilui” și „Brazi și flori”; ing. Francisc Theiss cu „Anotimpuri în Cărgălu”, ing. Aurel Contrea cu „Sculpturi în lemn”, ing. Marius Pașcalău cu „Apa” și Eseu în gheăjă”, Valter Covlescu cu „Spațiu cromatic” și „O seară în familie”, Ioniță Lucian cu „Din nou flori”, dr. Constantin Lupu cu „Palate subterane” și Udvardy Iuliana cu „Simfonia primăverii”.

Așa cum am arătat, au apărut nume noi de pasionați ai acestei arte, care au repartat deja succese deosebite în acest domeniu la diferite cursuri și la prestigiosul Festival național „Cintarea României”.

Nu trebuie să treiem cu vederea și faptul că au inceput să apară și adevărate diaporame, întocmite după scenarii bine gindite, cu idei deosebit de valoroase care exprimă înțelegerea și adinca pri-cipere de care dău dovadă azi, cei mai înărgătoși de nouă artă fotografică.

Nu putem determina cu exactitate cînd au apărut și care sunt primele diaporame realizate după un scenariu bine gindit, dar amintim cu certitudine pe ing. Alexandru Zănești cu „Componere” (1972), pe Iuliu Martin cu „Jocul timpului” (1980) și „AB OVO” (1982) care reprezintă un nou gen de montaj realizat, ale cărei sevenite sunt compoziții statice cu simboluri și metafore, exceptional realizate și care au avut un efect deosebit asupra spectatorilor.

Amintim în continuare pe Rudolf Sandor cu „Sonata florilor” (1980), Walther Konschiczki cu lucrările „Cindva acasă” (1982) și „Acorduri finale” (1982),

ing. Gheorghe Neumann cu „Există ieșire” (1982), ing. Nicolae Buruleanu cu lucrările „Hoinărește” (1981), „Soroc de viață” (1982), precum și înăruilă inginer Nicolae Dan Buruleanu cu prima lucrare în acest domeniu „Comera” (1982) și apoi frumoasa lucrare „La o cană de vin” (1982).

Crescerea prestigiului festivalului timișorean se observă și prin creșterea dinamică a participanților la aceste manifestări, ceea ce denotă și creșterea numărului iubitorilor acestei arte.

Pentru edificare vom prezenta un tabel din care rezultă creșterea participanților, începînd cu primul festival :

Festival	Autori		Montaje		Pre-mili	Men-jună	Pre-mili speciale
	Pre-zen-tu	Ad-miști	Pre-zin-ta-re	Ad-miște			
FOTOSON '68	18	13	24	13	5	4	—
FOTOSON '72	22	16	31	16	6	3	—
FOTOSON '78	34	31	69	47	12	10	—
FOTOSON '80	42	30	74	50	18	15	9
FOTOSON '82	45	35	81	49	12	4	2

La ora actuală, ne aflăm în pragul celui de-al 6-lea festival „FOTOSON '84”, artiștii fotografi timișoreni pregătindu-se temeinic pentru realizarea de nou diaporame care să ridice mult stacheta calității lucrărilor ce se vor prezenta, precum și organizarea pentru publicul timișorean și a invitaților din țară, a unui adevărat „SPECTACOL DIA”.

Am dorit să sintetizăm aici, activitatea, realizările și preocupările în domeniul diaporamei, a artiștilor fotografi timișoreni în cei 16 ani de activitate neobosită.

*
* *

DE LA PSEUDOSOLARIZARE LA SOLARIZAREA DUBLĂ ȘI LA EXTRASUL CONȚURURILOR DIN ACESTE SOLARIZĂRI, ȘI APOI LA MONTAJUL EXTRASULUI DE CONȚURURI CU NEGATIVUL ORIGINAL

Traducere după
Leopold Fischer

Negativele alese pentru solarizare trebuie să fie bogate în detaliu, cu conțururi clare, avind un motiv cu suprafețe mari.

După un astfel de negativ executat pe calea copierii directe (dacă avem film ingust mărîm la 6×9) decocumădat un diaпозitiv viguros pe un film cu o sensibilitate redusă — recomandăm un diafilm sau film fotochimic.

Acest diaпозitiv se dezvoltă după nevoie într-un revelator Metol-Hidrochinon normal sau lare.

După acest diaпозitiv se copiază un negativ dublicat pe un film fototehnic cu o sensibilitate redusă. Acest negativ se dezvoltă într-un revelator special (reletă Leopold Fischer) :

- 10 g Brenztekchin
- 20 g Natrium sulfit (sulfit de sodiu) anhidru sau 40 g cristalină
- 40 g Carbonat de sodiu (80 g sodă cristalină)
- 1.000 cm³ (1 l) apă distilată (de 40–50 grade).

Revelatorul se folosește nediluat la o temperatură de 18–20°.

Prima dezvoltare este dusă pînă la apariția unei imagini ușoare bine conturate (ceea ce se înțimplă după o dezvoltare de cca 30–40 secunde înînd soluția în permanentă mișcare).

Urmează o expunere intermedie cu lumină albă folosind un bec de cca 100 W la o distanță de aproximativ 2 metri timp de 1–2 s.

În timpul acestei expuneri intermedie, negativul său nemîșcat în revelator și va rămîne mai departe nemîșcat în revelator pînă la terminarea completă a developării a două.

Aproximativ în 40–60 secundă după expunerea intermedie, reversarea parțială a imaginii este terminată.

Mentionăm că în procesul solarizării putem obține și anumite variații.

Astfel, de exemplu, printr-o expunere intermediară mai lungă și o prelungire a timpului celei de a doua dezvoltări (expunere intermediară între 2–20 secunde și o prelungire a dezvoltării a două de la cca 70 secunde, pînă la cîteva minute) obținem negativite de un efect grafic înalt.

La o dezvoltare dusă la extrem, vor rămîne numai linile de contur din negativ, care au fost vizibile înaintea expunerii intermediare.

După terminarea dezvoltării reversibile negativul duplicat solarizat, trebuie fixat și spălat ca orice alt negativ.

Toate manipulațiunile relatate pot fi efectuate la o lumină de laborator galben-verzuie deschisă, dar experimentală în prealabil cu condiția ca să lucrăm cu un film de o sensibilitate foarte redusă.

DUBLA SOLARIZARE

Negativul duplicat solarizat se copiază prin contact încă o dată pe același tip de film.

Pentru a obține rezultate bune, timpul de expunere trebuie stabilit prin probă, deoarece o expunere prea scurtă ar duce la rezultate greșite în cursul procedeului, adică: prima dezvoltare, expunerea intermediară, reversare.

La inversarea repetată a negativului duplicat deja solarizat, încep să apară linii de contururi duble.

In cazul dublei solarizări, vom obține un pozitiv, ceea ce înseamnă că copiile și măririle făcute după el pe hîrtie vor avea un caracter negativ. Prinț-o recopiere pe un film diapositiv dezvoltat normal obținem o solarizare dublă negativă.

Acest extras negativ (extras de contururi) care nu trebuie să fie prea dens poate fi mărit fie singur, fie împreună cu negativul original exact suprapus.

CITEVA CUVINTE DESPRE VIITORUL APARATELOR FOTOGRAFICE

Ing. Julian Dragomir

Cu toate că industria fotografică se află în criză pe plan economic, strîns legat desigur de evoluția generală a economiei mondiale, astăzi aproape lună de lună — fie direct, fie indirect, la achiziționarea de aparatulă din magazinile noastre, fie, cel mai adesea indirekt, prin publicațiile de specialitate din diferite țări — la apariția unor nouătăți în domeniu, întocmai ca în zilele cele mai bune ale tehnicii fotografice.

Si aşa cum afirmă revista „SCIENCE ET VIE” nr. 796, pag. 119–123, ultimul salon de fotografie de la Paris a dovedit din plin faptul că industria fotografică este acum într-un plin efort creator, lansând pe piață filme de o calitate deosebită, precum și apărături ultraperfecționale, care pun la dispoziția posesorilor lor o tehnică a luării imaginilor necunoscută pînă acum.

In contextul economic amintit, acest lucru apare pentru unii ca paradoxal.

Dincolo de o evoluție firească a lucrurilor, pentru un domeniu de care se ocupă specialiști-cercetători din întreaga lume, reamintim un fapt deosebit, petrecut în vară anului 1981, care pentru tehnica fotografică actuală a constituit un veritabil „dus rece”.

Si a fost să fie aceasta într-un moment când vînzările de aparaturi și accesorii fotografice ajunseră la un nivel nemaiîntîlnit, cind milioane și milioane de oameni din întreaga lume, ajunseră să considere aparatul de fotografiat un însotitor permanent și neîdesprădit al momentelor de răgaz din timpul zilei sau la sfîrșit de săptămîna, în conceții, pe plajele însorite ca pe creștele semenele ale muntiilor.

Într-o zi călduroasă din acel an 1981, unul din dirigenții de prestigiu ai electronicii japoneze, dr. MORITA, președintele companiei SONY, convoca presa pentru a arăta că aparatelor clasice cu peliculă vor fi curînd perimata... În sorinîul afirmației sale, prezenta prototipul de MAVICA, primul aparat fără peliculă, utilizând un disc video pentru a înregistra imaginile și totodată care permite prezentarea imaginilor imediat, fără tratamente de laborator. In paralel, s-a anunțat că aparat similar cu acesta vor fi produse și de firmele MATSUSHITA și TOSHIBA.

S-a precizat și termenul la care vor apărea pe piață aceste modele, și anume semestrul II al anului 1983, cind urma să înceapă și acțiunea de „perimare” a aparatelor cu peliculă.

Mass-media s-a grăbit să „prindă” informația și să dezvolte, declarînd începutul declinului fotografiei clasice.

Chiar și în presa noastră au apărut în decursul timpului mai multe articole pe această temă, printre care unul intitulat „URAGANUL MAVICA” și care compara faptul respectiv cu fenomenul meteorologic atât de devastator. Mânău era de-acum aruncată... întreaga lume aștepta cu interes duelul care se anunța...

Specialiștii cercetători în vechea tehnică fotografică așteau circumspecti ca noua venită să-și etaleze calitățile: dar nu a așteptare delăsătoare, așa cum s-a văzut ulterior...

Mai sentimentală, cei care prin vechea tehnică își găsiseră o cale de afirmație în ARTĂ și erau legați prin mii de nevăzute fire de vechiile procedee, nu vedea cu ochi buni această concurență care se anunța. Cu NOUL în tehnica fotografică toată lumea era obisnuită: permanent apărătoare cu caracteistică superioare, accesoriu noi care usuvara munca pe teren și în laborator, procedee chimice perfectionate pentru prelucrarea unor pelicule din cîne în ce mai bune; de mult timp ELECTRONICA intrase cu dreptul, în domeniul fotografiei. Dar ca să provoace ca acum o REVOLUȚIE, un URAGAN așa cum anunță agențiile de presă... nu, astă era deja prea mult.

Vor fi oare nevoită în curînd, în această conjunctură, să renunțe la deprinderile de-o viață, la o pasiune în care investiseră cunoaștere și talent și nu numai alt?

Zgomotul uraganului MAVICA a provocat într-adesea fluctuații la bursă: dar pentru tehnica fotografică actuală a fost cel puțin prematur a i se prevedea sfîrșitul, pentru că nici o revoluție tehnologică nu a venit să detroneze fotografie clasică și a trecut dea ceva timp de la termenul stabilit de puternicii concern al electronicii Japoniei, pentru începutul procesului de perimare a fotografiei actuale.

Acum, după scurgerea a patru ani de la evenimentul mai sus menționat, specialiștii consideră că fotografia va continua să rămînă pentru o bună perioadă de timp, argumentic, ca și în zorii existenței sale. Fotografia magnetică nu a fost lansată pe piață la termenul anunțat: producătorii de tehnică fotografică clasică au profitat de această întîrziere pentru a mări diferența care separă fotografii argumentice de ceea magnetică în ceea ce privește calitatea imaginilor, adică bogăția detaliilor și a nuanțelor de culori.

Finetea fotografii color și rezistența imaginilor la îmbătrînire au fost net sporite odată cu emulsiiile lansate de firmele FUJI și KODAK, respectiv pelicula cu înaltă rezoluție HR la FUJI și VR la KODAK.

9. INTERNATIONALER
PENTACON-ORWO
FOTOWETTBEWERB

Herausgeber:

VEB PENTACON DRESDEN,
Betrieb des Kombinates
VEB Carl Zeiss JENA
VEB FOTO-CHEMISCHES
KOMBINAT WOLFEN,
Mitglied der Internationalen
Ökonomischen Organisation
ASSOFOTO.

Deutsche Demokratische
Republik

Redaktionelle Bearbeitung:

Wolfgang Mesow

Bildkommentare: Alfred
Neumann

Gestaltung: Heinz Kuhn

Druck: Ostsee-Druck Rostock
Ag 26/182/84 · ODR 6135/84

II-15-17 · 40,0

Die Bildkommentare liegen
dieser Druckschrift
gesondert bei.

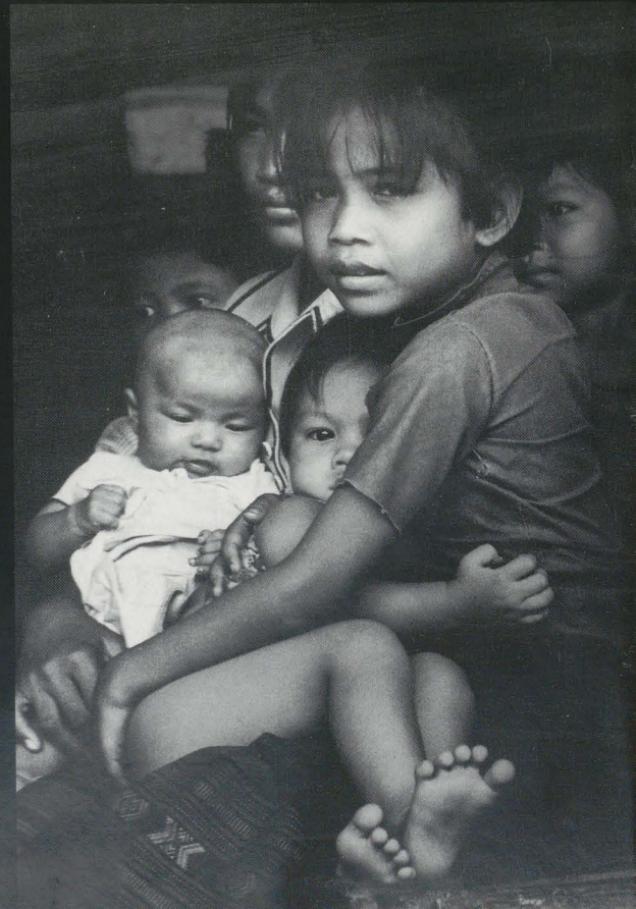
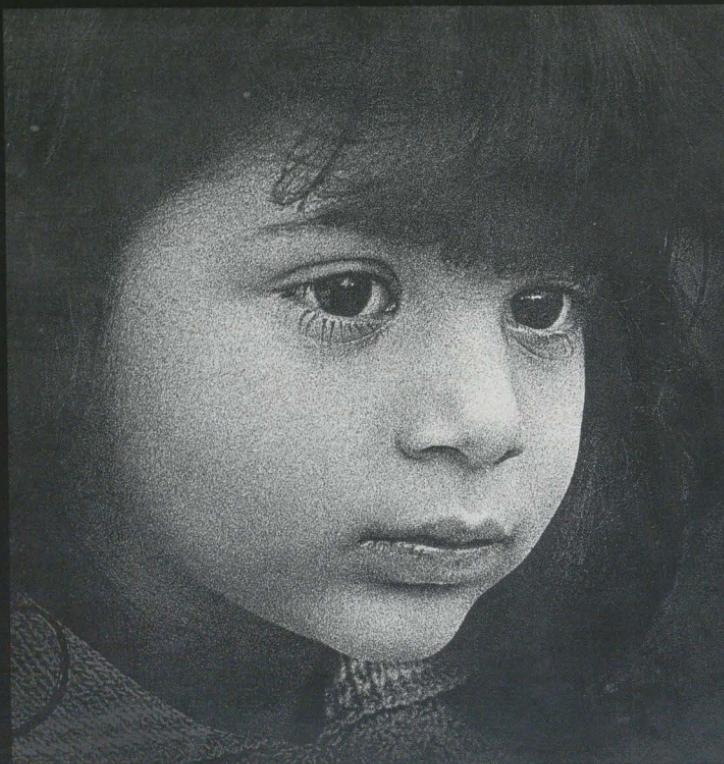

Ein neuer Wettbewerb präsentiert neue Bilder. Zum neunten Male führte der Internationale PENTACON-ORWO-Fotowettbewerb Aufnahmen von Amateuren und Profis aus sieben sozialistischen Staaten zusammen – ein lebendiges Beispiel gedeihlicher Kooperation mit dem Vorteil für jeden, vom anderen lernen und Eigenes im Vergleich werten zu können.

War der Neunte ein besserer als die vorangegangenen Wettbewerbe? So zu fragen lässt außer acht, daß Kultur und Kunst nicht dem Komperativ zustreben wie etwa der Sport oder die Wissenschaft. Auch in der Fotografie geht es nicht um besser oder genauer, sondern um das immer wieder neue Anregen von Gedanken und Gefühlen, geht es um den Menschen, der die Bilder betrachtet und durch sie zu Einsichten und Ansichten geführt wird. Und dafür bot der Neunte wiederum eine Fülle von Ansehenswertem. Die beiden Veranstalter, der VEB PENTACON DRESDEN, Betrieb des Kombinates VEB Carl Zeiss JENA, und der VEB FOTOCHEMISCHES KOMBINAT WOLFEN, Mitglied der Internationalen Ökonomischen Organisation ASSOFOTO, konnten gemeinsam mit den Redaktionen der Fotofachzeitschriften aus Budapest, Bukarest, Leipzig, Moskau, Prag,

Sofia und Warschau ein gutes Fazit ziehen. Mehr als 5000 Autoren hatten sich mit über 33 000 Arbeiten am Wettbewerb beteiligt. Einige der gelungensten und schönsten Aufnahmen legen auf den folgenden Seiten Zeugnis davon ab, welch hohe Leistungen mit Erzeugnissen aus Dresden und Wolfen, mit Wertarbeit aus der Deutschen Demokratischen Republik zu erzielen sind.

ORWOCHROM-FILME

6

Farbe ist eines der wichtigsten Gestaltungsmittel. Die Aussage eines Bildes kann durch sie verstärkt werden, weil mehr, genauere oder auch spezifische Informationen zu vermitteln sind. Durch Farbe erhöhen sich ebenfalls die kreativen Möglichkeiten. Vor allem ihre emotionale Wirkung bringt den beabsichtigten Bildausdruck noch besser zum Tragen.

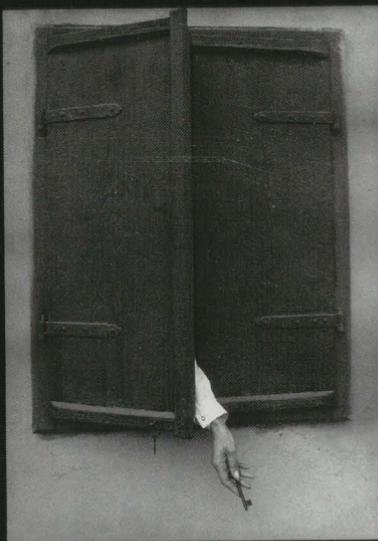
Die ORWOCHROM-Filme UT 18 und UT 20 sind für niveauvolles Farbfotografieren geschaffen. Die weite Motivwelt der Tages- und Elektronenblitzlichtaufnahmen wird in ihrer ganzen Vielfalt erschlossen. Verlangt die Bildaussage intensive, kräftige Farben bei Vorderlicht, dann gibt sie der ORWOCHROM-Film in aller Reinheit wieder. Er hat aber genauso seine Stärken in verhaltenen Farbtönen bei diffussem Licht, trüber Witterung oder in der Dämmerung. Die flache Gradation und damit der verhältnismäßig große Belichtungsspielraum bringen auch bei Fotoobjekten mit hartem Seitenlicht oder im direkten Gegenlicht die gewünschten Ergebnisse.

ORWOCHROM-Filme sind schnell. Das drückt sich in den erreichbaren kurzen Belichtungszeiten aus. Das bezieht sich aber auch auf den Zugriff zum betrachtungsfertigen Bild. Es entstehen von ihnen als Farbumkehrfilme direkt vorführfertige Diapositive.

OR
WO

7
8 9

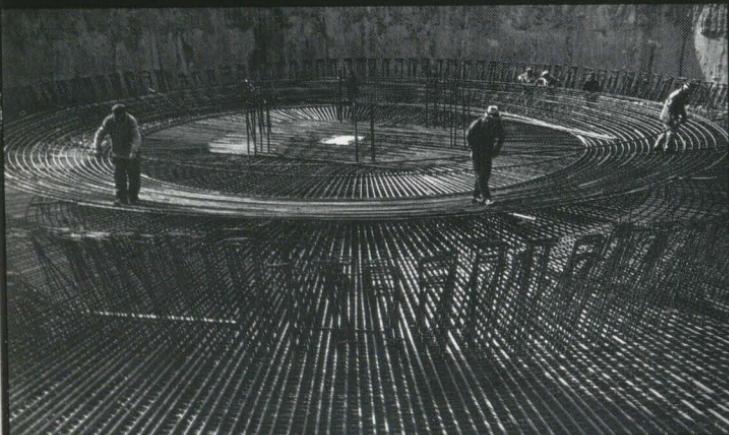

10

11

12

13

PRAKTICA-KAMERAS

Vor fast 50 Jahren entstand in Dresden, dem Zentrum der fototechnischen Industrie der Deutschen Demokratischen Republik, die erste einäugige Kleinbildspiegelreflexkamera der Welt. Seitdem hält der Siegeszug dieses Kameratyps unvermindert an. Die Vorteile des Kleinbildformats 24 mm × 36 mm gepaart mit dem Spiegelreflexprinzip sind so überzeugend, daß diese Kameratechnik sowohl für Berufsfotografen als auch für Fotoamateure unentbehrlich geworden ist. Gerade die Sicherheit der PRAKTICA-Kameras für maximale Bildschärfe und optimale Belichtung sowie ihre Schnelligkeit im Gebrauch führen zur erstrebenswerten dynamischen Fotografie. Mit dem großen brillanten Reflexsucherbild ist es eine Freude, fotografisch zu gestalten. Es zeigt die Farben in aller Natürlichkeit, und nach ihm ist es leicht, die Schärfe exakt einzustellen und den Bildaufbau abzuwägen.

Mit Wechselobjektiven und Ergänzungsgeräten läßt sich die PRAKTICA individuell ausbauen.

PRAKTICA-Kameras mit Bajonettanschluß

Kompaktbauweise, Belichtungszeitautomatik, Anzeige der elektronisch gesteuerten Belichtungszeit und der eingestellten Blendenzahl im Sucher, Korrekturmöglichkeit der Automatik um ± zwei Belichtungsstufen

PRAKTICA-Kameras mit Gewindeanschluß

Belichtungsautomatik durch Nachführen der Blende oder der Belichtungszeit nach Meßwerkzeiger, Filmleinlegeautomatik, zwei Blitzanschlüsse, kürzeste Synchronzeit für Elektronenblitzgeräte 1/125 s.

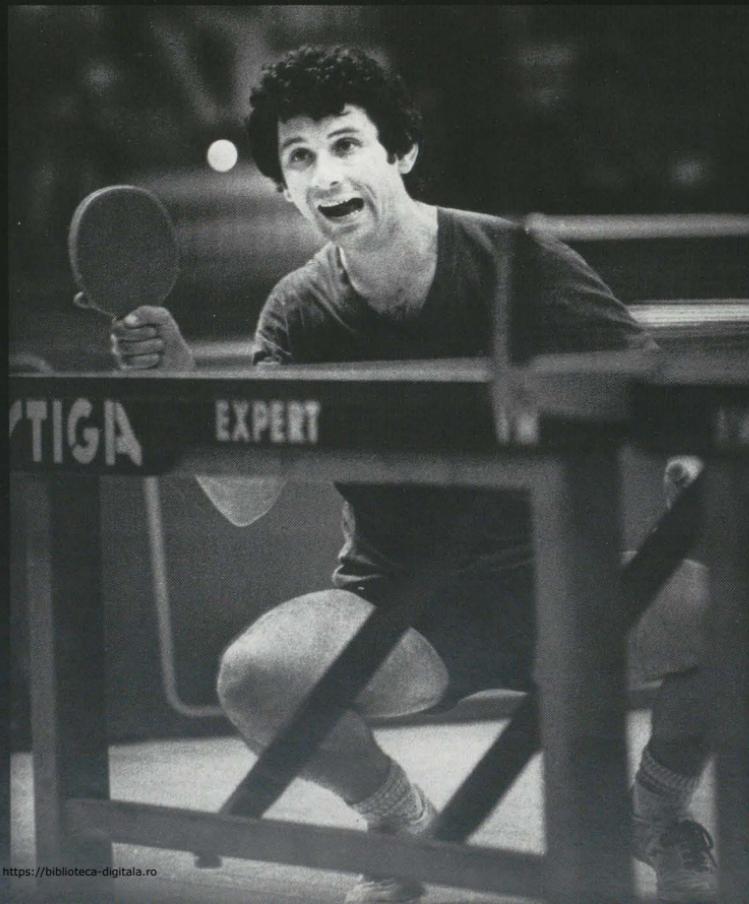
REAKTIONEN

Sie sind Folge von Aktionen, sie setzen eine Handlung, ein Geschehen fort, und sie sind häufig genug erst der eigentliche optische Höhepunkt.

Nicht ohne Grund gehören sie deshalb zu den Favoriten unter den fotografischen Themen, und ein ganzes lichtbildnerisches Genre, die Sportfotografie, lebt vom blitzschnellen Erfassen von Reaktionen.

Wer sie mit der Kamera einzufangen sucht, braucht ein geschultes Auge – und Sachkenntnis. Er muß das Komende vorausahnen können, muß also das Regelwerk kennen und wenn möglich die Mentalität und das Temperament des Aktiven. Erst dann wird er den einzig richtigen Platz finden, von dem aus die Aufnahme möglich wird, und den Bruchteil der Sekunde, in dem das Nichtwiederkehrende geschieht. Der schnelle Film, die zuverlässige Kamera, das scharfezeichnende Objektiv, sie sind die technische Basis für Höchstleistungen, sie bilden die sichere Grundlage für das fesselnde Bild. Gelungene Fotos von Reaktionen zeugen immer davon, daß letztlich auch der Fotograf im richtigen Moment richtig reagierte. In gewisser Weise sind sie also Reaktionen im Quadrat.

PRAKTICA-OBJEKTIVE

Mit der PRAKTICA schöpferisch zu arbeiten, ist das Anliegen vieler Kamerabesitzer. Dafür bietet sie konstruktiv alle Voraussetzungen. Eines der wichtigsten Merkmale ist dabei, mit wenigen Handgriffen das Objektiv vom PRAKTICA-Körper lösen zu können und aus dem Programm der Qualitätsobjektive mit Brennweiten von 20 mm bis

1000 mm ein anderes einzusetzen. Eine Bildidee wirksam umzusetzen, verlangt die Wahl des richtigen Objektivs.

Mit dem Weitwinkel lässt sich der Raum öffnen, das Teleobjektiv dagegen rafft ihn, zieht scheinbar die Objekte zusammen. Diese Wirkungen nutzt der kreativ tätige Fotograf für seine Bildaussage aus. Schärfe oder auch Unschärfe sind ebenfalls Gestaltungsmittel, die gerade mit bestimmten Objektivbrennweiten in gewünschter Verteilung und Dosierung erreicht werden.

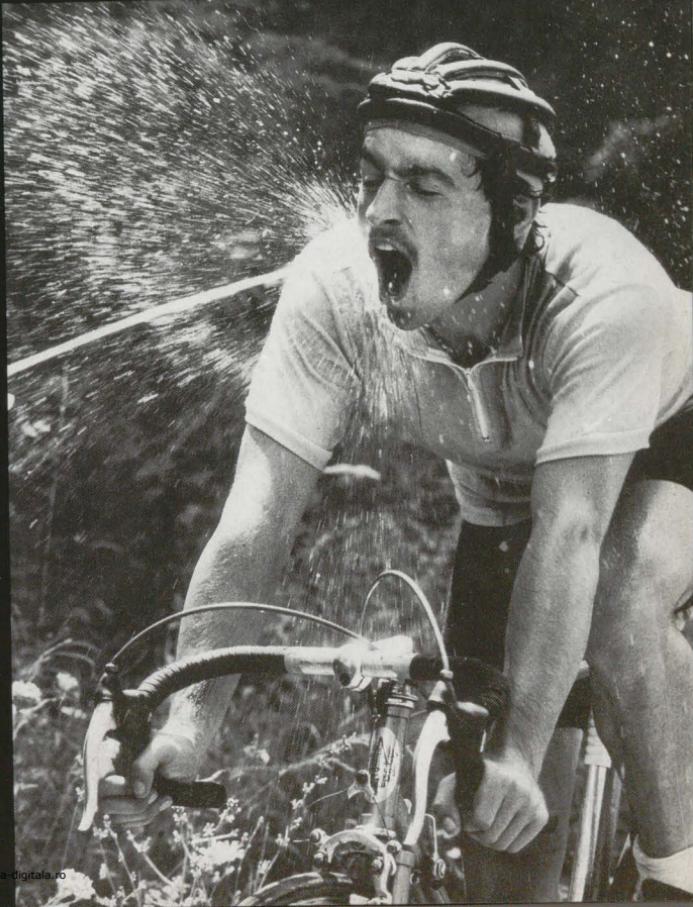
Die Objektive für die PRAKTICA sind mehrfach beschichtet. Sie reduzieren dadurch Überstrahlungen sowie Spiegelungen. Dagegen erhöhen sie aber die Lichtdurchlässigkeit und schaffen eine ausgeglichene Farbbebalance.

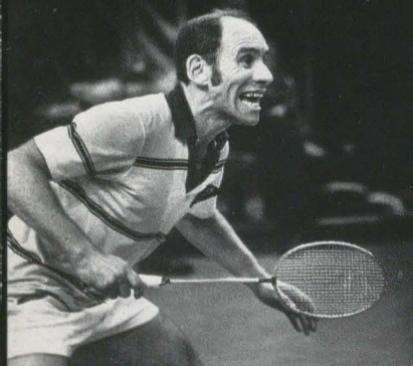
21 22

23

24 25

26

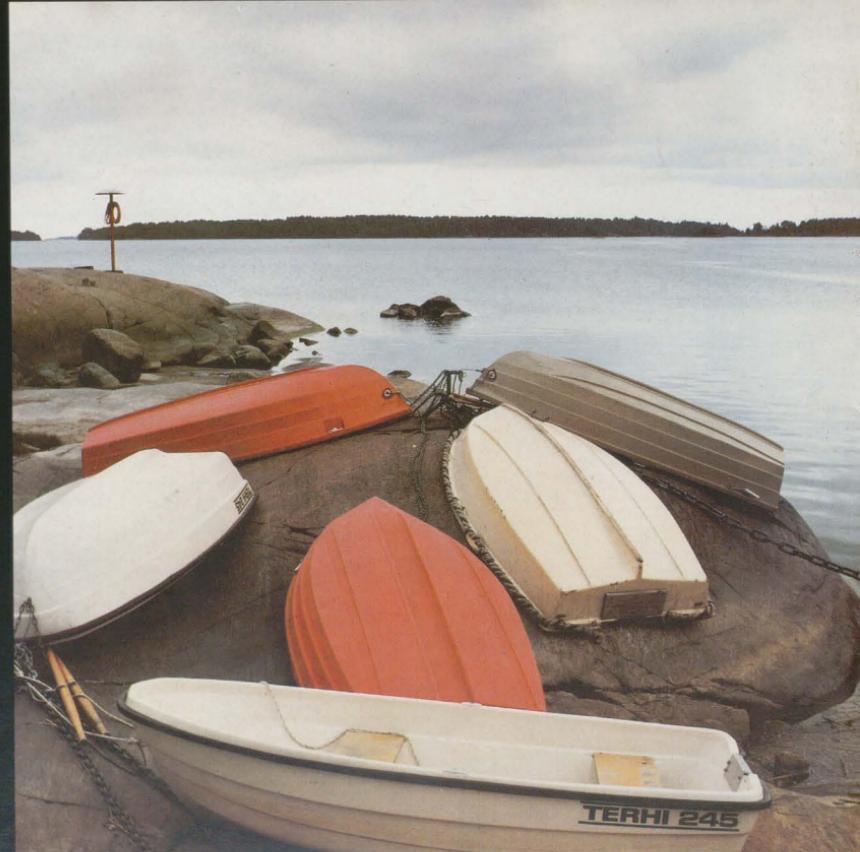

Im kraschen Gegensatz zu den voranstehenden Bildern die folgenden: Ruhe, Beharrung, Gelassenheit verkörpernd. Nicht selten meint, wer von stillen Motiven spricht, vor allem Landschaften, Naturausschnitte, Stilleben. Die Aufnahmen des Wettbewerbes dokumentieren, daß sich der Bogen der Motive weiter spannt, weiter spannen läßt. Widerspiegeln die Porträts nicht ebenfalls Stille, jene Ruhe, die aus der Konzentration (oder Entspannung) herrüht? Selbst der Dirigent (Bild 33), offensichtlich mitten im Konzert erfaßt, läßt ahnen, daß zumindest ein Pianissimo, wenn nicht gar ein ganzer Takt der Lautlosigkeit von seinen Händen gehalten wird.

Es fällt schwer, Regeln dafür aufzustellen, wie Stille im Bild auszudrücken ist. Natürlich gehört Ausgeglichenheit, Ausgewogenheit der Komposition dazu, eine gewisse Statik der Formen. Der Moment der Aufnahme sollte nicht nur den Sekundenbruchteil verkörpern, sondern erkennbar machen, daß davon oder danach Ähnliches möglich gewesen wäre. Und wenn in den Helligkeitswerten die ganze Hell-Dunkel-Skala genutzt wird und nicht nur eine kurze Ton-in-Ton-Folge, dann sollte die Tiefe die Statik der Komposition unterstützen, zentraler Ruhepunkt oder umschließender Rahmen sein.

9. INTERNATIONALER
PENTACON-ORWO
FOTOWETTBEWERB

Beilage zur Druckschrift

9. INTERNATIONALER PENTACON-ORWO-FOTOWETTBEWERB

Die Druckschrift zeigt eine Auswahl der preisgekrönten Fotos des Wettbewerbes, der von der DDR-Fotoindustrie in Zusammenarbeit mit den Redaktionen der Fotofachzeitschriften aus Budapest, Bukarest, Leipzig, Moskau, Prag, Sofia und Warschau veranstaltet wurde.

Titelseite: **Sergej Gusejew, UdSSR, „Start“**

Ein erster Preis bringt die hohe Wertschätzung dieses dynamischen Sportfotos durch die internationale Jury zum Ausdruck. Genau im richtigen Moment, als der Schwimmer sich vom Start abschnellt und die entfesselte Kraft das Wasser aufpeitschte, löste der Fotograf aus – und hielt einen der faszinierenden Augenblicke des schönen Schwimm sports im Bild fest.

Bild 1: **Imre Bankó, Ungarische VR, „Familie“**

Sechs Leute auf einem Moped – westlich von Fernost hätten die freundlichen Kollegen mit den weißen Mützen sicher ihre Einwände. Für Vietnam, dort traf der ungarische Fotograf auf diese Szene, ist sie ohne Zweifel ein Beleg endlich wiedergewonnener Lebensfreude.

Bild 2: **Jiri Bartoš, ČSSR, „Das Mädchen“**

Oberhöhtes Korn, künstlich im Entwicklungsprozeß gesteigert, gibt diesem Jungmädchenporträt seinen eigenen Reiz. Die zarten Töne erhalten dadurch eine sympathische Strukturierung.

Bild 3: **Peter Kroh, DDR, „Geschwister“**

In der Volksrepublik Laos fand der Erfurter Bildjournalist diese intime Familienszene. Feinfühliges Nachbelichten der Bildränder beim Vergrößern gab dem Foto seine konzentrierende Lichtführung.

Bild 4: **Wladimir Wolkow, UdSSR, „Rentierzüchter“**

Hoch im sowjetischen Norden, wo die Tundra schon in arktische Regionen übergeht und das Ren unverzichtbarer Lebensgefahr des Menschen ist, fotografierte der Moskauer Reporter das Genrebild der Züchterin mit ihrem Kind und ihren Tieren.

Bild 5: **Rainer Dorndorf, DDR, „Ester und Jeanette“**

Der intime Doppelakt lebt von seiner ungekünstelten Direktheit und der sauberen Technik. Sorgsam wurde durch weiches Licht die unterschiedliche Hauttönung herausgearbeitet.

Bild 6: **Milan Sedláček, ČSSR, „Hochzeitstag“**

Es gibt unterschiedliche Hochzeitsbräuche in unserer Welt. Die einen müssen Holz sägen, andere dürfen einen Baum pflanzen,

dritte spenden ihren Brautstrauß. Was die beiden Akteure dieses Bildes im abgegrenzten Getreidefeld suchen darf ohne Arg der Phantasie des Betrachters überlassen bleiben.

Bild 7: **Peter Ehrlich, SR Rumänien, „Der Schlüssel“**

Früher ging man „Fensterin.“ Heute reicht die emanzipierte Jungfrau den Schlüssel aus der Kemenate, vielleicht, damit der Freier seine Kräfte nicht am Holz der Leiter vergeudet. Auf nach Rumänien!

Bild 8: **I. Utkin, UdSSR, „Athet“**

Der TASS-Korrespondent beweist Sinn für Humor, auch bei der Titelgebung. Aber man muß ihm recht geben: Der kritische Blick des hingelümmernden Liederjan läßt kaum eine andere Deutung zu, als daß es ihm offensichtlich um höhere Werte geht.

Bild 9: **Gerhard Weber, DDR, „Erstes Gewitter“**

Wie rasch sind die Schwüre verblebt, künftig die Hölde auf Händen durchs Leben (und über seine Klippen) zu tragen! Ein simpler Gewitterguß droht das Grundstück zu ersäufen, und da muß sie natürlich warten. Reisigbesen kontra Schleier – Welch pragmatische Alternative zur Hochzeitsidylle.

Bild 10: **Kálmán Gyenes, Ungarische VR, „Eisenflechter“**

Seit einigen Jahrzehnten ein Bestseller unter den Industriemotiven: die grafische Struktur von Stahlgeflechten. Technologisch immer den Anfang bildend von imponierend emporwachsenden Betonkolossen, sind sie thematisch stets eine sichere Bank für mindestens einen vierten Preis.

Bild 11: **Jerzy Makowski, VR Polen, „Korbmacher“**

Die Korbmacherei ist ein uraltes Handwerk, überall in Europa und wo sonst noch Körbe gebraucht werden. Der polnische Fotograf gibt einen interessanten Denkanstoß, daß Handwerk den ganzen Menschen fordert, daß es also auch Kniewerk und Mundwerk ist, wenn es vollkommen sein soll.

Bild 12: **Janos Stekovics, DDR, „Frau K.“**

Eine sympathische Frau blickt uns aus einem sympathischen Porträt entgegen. Helm und Maske verraten, daß sie ihre Kraft einem harten Beruf opfert. Gesicht und Augen aber zeigen, daß dabei nichts vom Charme der Evesstochter verloren ging.

Bild 13: **Werner Großmann, DDR, „Getriebebauer“**

Getriebe setzen Bewegung um, und das veranlaßte sicher den Fotografen aus Cottbus, mit der Bewegungsunschärfe gezielt Dynamik ins Bild zu bringen.

Bild 14: **Bohumil Bělka, ČSSR, „Ikarus“**

Dem klassischen Segeln auf weißen Schwingen oder blauen Wogen ist in den letzten Jahren mit dem Drachensegeln eine neue Konkurrenz entstanden. Vielleicht hat es Ikarus tatsächlich so gemeint, aber auf jeden Fall sind seine Nachfahren erfolgreicher, wenn sie nach kühnem Gleiten wieder die Sicherheit des festen Bodens unter den Füßen haben.

Bild 15: **Albert Puschkarjow, UdSSR, „Zur Arbeit in den Kosmos“**

Seit den 60 Jahren gehört der sowjetische Fotograf zu den ständigen Reportern auf dem Kosmodrom. Sein Motiv wurde inzwischen Alltag und seine Bildsprache lapidar. Aber Welch echöne

Alltäglichkeit, daß man mit Raketen nur arbeitet und daß da wieder einmal drei mit leichtem Handgepäck ausziehen, damit wir alle reicher werden.

Bild 16: **Břetislav Marek, ČSSR, „Friedensfahrt“**

Das größte Amateurradrennen der Welt vereinigt in jedem Mai die Elite der Besten unter dem Gedanken der Völkerverständigung und des fairen sportlichen Wetttreffens. Mit einem Zoomobiskativ brachte der tschechoslowakische Autor zusätzliche Spannung in das an Dramatik reiche Renngeschehen.

Bild 17: **Emil Mandičarov, VR Bulgarien, „Teufelsball“**

Wer selbst einmal an der grünen Platte dem kleinen weißen Ball hinterherjägte, weiß um die Tücken des An- und Unterschnitts. Da scheint die physikalische Mathematik (z. B. Einfallswinkel gleich Ausfallwinkel) aus den Angeln gehoben, da quirlt ein Dämon durch die Lüfte. Abgesehen von der tadellosen Erfassung der Szene, fand die bulgarische Fotograf auch einen überzeugenden Bildtitel.

Bild 18: **Miroslav Holubec, ČSSR, „Niederlage“**

Ein Bild, das keiner erläuternden Worte bedarf. Der Hintergrund wurde, um nicht abzulenken, beim Vergrößern zugleichet, und die Komposition erhält zusätzliche Spannung durch ihre Exzentrizität.

Bild 19: **Ernst-Ludwig Bach, DDR, „Sport-Ordner“**

Ein ungewöhnliches Sportmotiv, zugegeben, aber ein wahres und wirkungsvolles. Hinter den Aktiven stehen bei jedem Wettbewerb ungezählte Unbenannte, die in ihrer Gesamtheit erst den Wettstreit der Leistungen ermöglichen. In keiner Siegerliste finden sich ihre Namen, aber auf ihre Kappe geht so mancher Weltrekord (wenigstens in Anteilen).

Mit der Darstellung eines von ihnen will der Fotograf allen seine Reverenz erweisen, daß auch sie sich ausgeben, macht das Bild überdeutlich.

Bild 20: **Siegfried Thiele, DDR, „Siegerfreude“**

Es paßt nahtlos zum nebenstehenden Bild, auch wenn die Vorzeichen umgekehrt sind. Verzweiflung da, fassungslose Freude hier. In beiden Fällen war es nicht nur die Geistesgegenwart des Fotografen, sondern die aus Sachkenntnis geborene Erwartungshaltung, die den richtigen Moment erfassen half.

Bild 21: **Sergej Poscharkij, UdSSR, „Aufschlag“**

Der Anstoß beim Fußball vermag selten ein Spiel zu entscheiden, beim Volleyball werden mit gekonntem Aufschlag oft schon die Weichen gestellt. Was in der einen Sportart beinahe lässig geschieht, erfordert in der anderen bereits volle Konzentration – und die ist in diesem Foto überzeugend eingefangen.

Bild 22: **Wadim Nekrasow, UdSSR, „Turnerin“**

Das Auge vermag den Bewegungen im modernen Turnen kaum noch zu folgen, die Sprache flüchtet sich in nur noch Eingeweihten vertraute Wendungen (was können Sie sich unter einem Tsukahara oder einem Mondsalto vorstellen?). Im Foto garantiert die verwirrende Bewegung in einem statischen Moment, der volle Konzentration und Körperbeherrschung erkennbar werden läßt.

Bild 23: Csaba Hablik, Ungarische VR, „Erfrischung“

Hitzeschlacht werden diese Rennen genannt, wenn die Pedalritter beinahe vertrocknet und ausgedörrt von den Sätteln fallen. Wie wohl tut da eine erfrischende Dusche! Für den Fotografen ist solch eine Szene ein Meisterschüß, muß er doch zwei gegenläufige Bewegungen mit richtiger Belichtungszeit und im einzigen möglichen Blickwinkel erfassen.

Bild 24: Wladimir Krujkow, UdSSR, „Federballspieler“

Im Urlaub ein Zeitvertreib – im Sport hinter Wettkampf. Man glaubt es dem Aktiven, daß Gewinnen das einzige Ziel der Mühen ist.

Bild 25: Zsolt Szemödy, Ungarische VR, „Fechterinnen“

Der Rezensent ist zuwenig regelkundig, um einzuschätzen, war hier einen Punkt erhielt oder was als unfair gehandelt wurde. Der Fotograf jedenfalls hatte eine angemessene kurze Reaktionszeit, denn ihm gelang auf jeden Fall ein positiv zu wertender Treffer.

Bild 26: Wadim Nekrassow, UdSSR, „Ersetzturnerin“

Ein undankbares Los: sich warmhalten, ohne klar definierte Absicht auf Siegeslorbeer. Der Sport aber verlangt, und so wirkt komisch, was doch so ernst gemeint ist.

Bild 27: Walerij Jegorow, UdSSR, „Gesunkene Hoffnung“

Das fatale Bild dieses Kapitels! Aber Welch ein Gespür des Fotografen, gerade hier beim radtiefen Morast auf das Schicksal zu warten. Ausschnitt und Vergrößerungstechnik taten ein übriges, um aus einer jammervollen Szene ein überzeugendes Bild werden zu lassen.

Bild 28: Zoltan Pólyá, Ungarische VR, „Stille“

Ton in Ton und mit abgerundeter Komposition vermittelt uns der Autor den Eindruck der Ruhe. Die beiden roten Boote sind in ihrem Farbwert so gedämpft, daß sie nicht mehr aggressiv werden, vielmehr unaufällig die Kühle der Stimmung unterstützen.

Bild 29: Robert Rubzew, UdSSR, „Winterlandschaft“

Ein erster Preis in der Gruppe „Natur“. Das Spiel mit den Tönen und Strukturen fasziniert, und „Stille“ wäre ein ebenso entsprechender Bildtitel.

Bild 30: Uwe Steinbrück, DDR, „Porträt meiner Frau“

Warme Menschlichkeit bestimmt dieses schöne Bildnis einer Frau, die von der Jugend noch nicht zu weit entfernt ist, um jung zu sein, deren Leben sie aber um so manches Wissen reicher macht, so daß sie schon zu den Erfahrenen gezählt werden darf.

Bild 31: Manfred Paul, DDR, „Porträt Ingrid Behla“

Das „en-profile-portrait“ ist bedauerlicherweise etwas aus der Mode geraten. Schade möchte man sagen, wenn man die mutige Rückbesinnung auf fotografische Traditionen an diesem Beispiel referieren müßte. Die Draufschärfte hätte wohl kaum das kühne Aufbauen der kleinen Nase erkennbar werden lassen...

Bild 32: Manfred Paul, DDR, „Die Tänzerin Jutta Deutschland“

Ein High-key-Porträt beinhaltet klassischer Prägung bringt uns eine Aktive der strengsten schauspielerischen Disziplin nahe. In ihrem Tanz wird Schönheit liegen, nichts anderes läßt der lichte Eindruck zu, den der Fotograf vermittelt.

Bild 33: Sergej Petruchin, UdSSR, „Der Virtuos“

Nicht nur Solisten sind Virtuosen, es können auch Dirigenten sein. Wie hier einen den Ton – oder die Stille – hält, das ist schon meisterhaft ins Bild umgesetzt und feinfühlig beim Vergrößern herausgearbeitet.

Bild 34: Sergei Gunejew, UdSSR, „Biathlon“

Laufen, was das Zeug hält, und schießen, daß nichts stehen bleibt, das ist die Kurzformel für den Biathlon. In eisiger Kälte frieren nicht nur Extremitäten ab, sondern auch Visiereinrichtungen zu. Ein wenig Mund-zu-Mund-Bestreuung ist da zuweilen schon nötig, um wieder klaren Blick über Kimme und Korn zum Ziel zu erlangen.

Bild 35: Alexander Iwanow, VR Bulgarien, „Komposition“

Oberflächlich könnte man meinen, der Architekt hätte den Preis gewinnen müssen. Bei näherem Hinsehen aber erkennt man, wie geschickt der Fotograf die Flächen und Strukturierungen des Bauwerkes ins Lichtbild umsetzte und so tatsächlich eine eigene Komposition aus schon Gestaltetem schuf.

Bild 36: László Kasza, Ungarische VR, „Komponiert“

Dasselbe Anliegen wie im vorangegangenen Bild, nur daß hier ursprünglich nicht die formende Hand des Menschen, sondern der Zufall eine Rolle spielte. Der Fotograf tat dasselbe – eine eigene Sicht zu finden.

Bild 37: Wolfgang Böttcher, DDR, „Walstudie“

Es ist gut, daß der Fotograf dieses Bild nicht Naturstudie genannt hat. Dieser Wald ist ein Nutzwald, ein Zivilisationswald, eine ökonomisch berechenbare Größe, notwendig, aber trotz starker Schönheit in vielerlei Hinsicht Belastungen nicht gewachsen.

Bild 38: Peter Cott, DDR, „Prager Metro“

Aufstrebend und weiterführend – die Lineatur modernen Bauens stand Pate bei dieser stilistisch überzeugenden Interpretation einer Rolltreppen.

Bild 39: Werner Fiedler, DDR, „Ohrenquelle“

Es bedarf schon besonderen fotografischen Geschicks, Unterwasseraufnahmen über ihren absonderlichen Reiz hinaus zu gültigen Zeugnissen werden zu lassen. Bei diesem Bild half die konsequente Konzentration auf das Hauptmotiv in seiner ganzen farblichen und strukturellen Schönheit.

Bild 40: Uwe Schlüter, DDR, „Obstfliege“

Der Kopf des Insekts, besser die frontale Draufsicht auf das Naturdetal in Mikrosicht hilft, unsere Kenntnis von der unscheinbaren Welt um uns zu vertiefen. Daß farblich dabei auch noch einiges passiert, läßt zumindest die alte Erkenntnis neu fundieren, daß die Natur nichts kennt, was sich ausschließt.

Bild 41: Alexander Karafet, UdSSR, „Katze“

War das Tänzerinnenporträt (Bild 32) ein echter High-key, so haben wir es hier mit einem ebenso echten Low-key-Porträt zu tun. Durchgängig in dunklen Tönen gehalten, leuchten nur die Augen des kleinen schwarzen Ungeheuers aus der Tiefe des Bildes.

Bild 42: Ralf Hausmann, DDR, „Balalaikafrau“

Die frontale Draufsicht auf den Körper des Meeressäuglers läßt erahnen, wie zweckmäßig sich die Form dieses Lebewesens her-

ausgebildet hat, das mit geringstmöglichen Strömungswiderstand zu blitzschnellen Schwimmbewegungen imstande ist.

Bild 43: Uldis Pasche, UdSSR, „Morgenappell“

Das sauber komponierte Tiergruppenfoto erhält durch den Bildtitel eine verblüffende Interpretation und einen humoristischen Anflug.

Bild 44: Tamás Szaká, Ungarische VR, „Fischreihen“

Kurz vor dem Auflug erfaßte der ungarische Fotograf diesen eleganten Vogel. Durch die kurze Belichtungszeit wurde die Federstruktur der weitspannenden Flügel auf interessante Weise deutlich gemacht.

Bild 45: Tamás Szaká, Ungarische VR, „Grafik“

Äste und Vögel wurden in harter Untersicht gegen den Himmel gesetzt, um die grafische, d. h. von den Umrisslinien lebende Komposition zu erreichen.

Bild 46: A. Jolka, UdSSR, „Zärtlichkeit“

Schützend wirkt die Menschenhand über dem Kopf des jungen Affchens, aber gleichermaßen auch zärtlich, und damit wird sich das Foto sicher nicht nur bei Tierfreunden spontaner Sympathie erfreuen.

Bild 47: Werner Priller, DDR, „Kur vor Sonnenaufgang“

Eine der schönsten Landschaftsstudien dieses Wettbewerbs, nicht zu Unrecht mit einem Preis bedacht. Auf die Verwendung einer langen Brennweite weisen sowohl die klaren Helligkeitsabstufungen der Gebirgsketten als auch die Abbildungsgröße unseres Trabanten hin.

Bild 48: Baldur Wagner, DDR, „Baum“

Einst pflanzten die deutschen Großbauern einzelne Bäume auf ihre Felder, weil sie damit in eine niedrigere Bodensteuerklasse eingestuft wurden. Heute sind uns diese Überbleibsel markantlen Denkens angenehme (und nützliche) Bezugspunkte inmitten der Großflächenwirtschaft.

Bild 49: Nikolai Abramow, VR Bulgarien, „Kürble“

Wer ein Lehrbuchbeispiel für feinervigene, sinnvollen Einsatz von Komplementärfarben sucht, der findet es in dieser Gelb-Blau-Studie, in der bis hin zur Flächenwertigkeit alles sorgsam abgewogen ist.

Bild 50: JIH Laštuvka, ČSSR, „Sonnenaufgang“

Die tiefstehende Morgensonnen gibt diesem Wintermotiv seine besondere plastische Wirkung. Das Weitwinkelobjektiv an der Kamera verleiht dem Bild zusätzlich Raumillusion.

Bild 51: Mircea Agabian, SR Rumänien, „Der letzte Schnee“

Ein kleiner Trick verhalf dem schlichten Motiv zur Wirkung: Zwei unterschiedliche Negative wurden gemeinsam vergrößert, und so erhält der bleiche Himmel seine beabsichtigte Strukturierung.

Bild 52: Gerhard Hopf, DDR, „Ein Baum im Park“

Stamm steht für Baum, und jeder weiß, was gemeint ist – ein überzeugendes Beispiel sinnvoller kompositioneller Konzentration.

Bild 53: Stanislav Chmelíček, ČSSR, „Berglandschaft“

Luftperspektive, fein abgestufte Grautonskala gibt diesem Bild

seinen speziellen Reiz. Das Normalobjektiv wäre hier fehl am Platz gewesen, es hätte sich in der Breite „verplaudert“. Für die Erfassung der Tiefe war eine längere Brennweite erforderlich.

Bild 54: Ivan Lužák, ČSSR, „Formen“

Der Autor aus Bratislava lässt uns im unklaren, was seine „Formen“ als Ursprung hatten. Für ihn war allein das Lichtspiel auf den Steinblöcken Motiv genug, um nach dem passenden Ausschnitt zu suchen.

Bild 55: Georgi Janew, VR Bulgarien, „Akt“

Der bulgarische Autor treibt ein listiges Spiel mit der Aufmerksamkeit seines Publikums. Sein Vexierbild lebt von der Gleichförmigkeit des lebendigen Körpers und der rund geschliffenen Steine.

Bild 56: Ferenc Wagner, Ungarische VR, „Tina“

Hartes Streiflicht, eigentlich selten erwünscht in der Aktfotografie, gibt diesem Motiv Plastizität und räumliche Struktur.

Bild 57: Zdenek Kolář, ČSSR, „Stilleben“

Auch diese Aufnahme lebt vom steilen Lichteinfall, der die sorgfältig gebaute Komposition mit der Dimension der Tiefe anreichert.

Bild 58: Walentin Golowanow, UdSSR, „–40 °C“

Über die finnische und russische Sauna sind schon wahre Wunderdinge berichtet worden. Warum also soll Väterchen Frost nicht bei minus 40 ° Celsius des Asketen huldvoll gewinkt haben?

Bild 59: Walerij Jegorow, UdSSR, „Volkfest“

Ein Hahn ist zu erbeuten, dem größten Kletterkünstler winkt der köstliche (oder fruchtbare) Lohn. Das Publikum begleitet das Geschehen mit gespannter Aufmerksamkeit, der Jury war die Bildfolge in der Gruppe Serie ein erster Preis wert.

Rückseite: Heinz Pankow, DDR, „Sandbehrennen“

Die Bildauswahl begann mit einem Sportmotiv, warum soll sie nicht mit einem Bild von der „schönsten Nebensache der Welt“ enden? Der Dresdener Autor hatte einen guten Blick für Stellungskampf und Farbkomposition. Angriff und Verteidigung, kalt und warm geben dem Foto seine innere Dramatik.

Приложение к брошюре

9-й Международный фотоконкурс PENTACON-ORWO

Брошюра показывает выбор фотографий, получивших награды на фотоконкурсе, организованном фотографической промышленностью ГДР в сотрудничестве с редакциями фотографических журналов из Будапешта, Бухареста, Лейпцига, Москвы, Праги, Софии и Варшавы.

Титульный лист: Сергей Гунев, СССР, «Старт»

Первая премия говорит о высокой оценке этого динамического спортивного снимка международным жюри. Точно в тот момент, когда пловец сорвался со старта и неизвестная сила рассекает воду, фотограф нажал на спуск и запечатлев один из фасцинирующих моментов красивого водного спорта.
Фото 1: Имре Бенкő, ВНР, «Семьи»

Фото 7: Петер Эрлих, ГДР, «Ключ»

Раньше „залезали в окно“. Сегодня эманципированная невеста дает ключ от своей гореничи ухажеру, может затем, чтобы он не расходовал свои силы понапрасну на деревянной лестнице. Что же, в Румынии!

Фото 8: И. Уткин, СССР, «Эстет»

Корреспондент ТАСС проявил чувство юмора, даже в названии снимка. Ему нужно отдать право: критический взгляд этого неряхи не допускает иного суждения. Его интересует что-то выше.

Фото 9: Герхард Вебер, ГДР, «Первая гроза»

Как быстро забылись обещания, носить любимую на руках через всю жизнь (а также и через учебы)! Обычный ливень грозит затопить усадьбу, и любимая должна конечно ждать. Метла контра венчальное убранство – какая pragmatичная альтернатива к идеалии свадьбы.

Фото 10: Кальман Гумес, ВНР, «Арматурщик»

Ходовой помысленный мотив уже несколько десятилетий: графическая структура сплетенной стали. Технологически всегда начало поразительных бетонных великанов, тематически – мотчи всегда гарантия по крайней мере четвертой премии.

Фото 11: Ерики Маковски, ПНР, «Корзинка»

Плетение корзин – очень старое ремесло во всей Европе, а также и в других местах, где нужны корзины. Польский фотограф дает интересный повод задуматься над тем, что ремесло требует всего человека, что это работа и коленей и рта, если оно должно быть совершенным.

Фото 12: Янос Стенкович, ГДР, «Госпожа К.»

Симпатичная женщина смотрит на нас с симпатичного портрета. Шлем и маска говорят нам о том, что свои силы она отдает тяжелой работе. Лицо и глаза говорят о том, что она ничего не утратила при этом от прелести дочерей Евы.

Фото 13: Вернер Гросманн, ГДР, «Машиностроитель»

Редуктора превращают движение, и это наверное побудило фотографа из Коттbusса неизвестностью движения целинаправленно внести в снимок динамику.

Фото 14: Богумил Белица, ЧССР, «Икар»

У классического воздуходуванья или плавания под парусами на планерах в последние годы появился серьезный конкурент – летание на воздушном змеев. Может Икар тоже так думал, однако его потомки гораздо успешнее, уверенно приземляясь на твердую землю после головокружительного полета.

Фото 15: Альберт Пушкин, СССР, «На рабочу в космос»

С 60-ых годов советский фотограф является постоянным репортером на космодроме. Его мотивы стали повседневными, а его изобразительское мастерство более выразительным. Однако какая это прекрасная повседневность, работать с ракетами, когда эти трое с легким багажем отправляются в путь с тем, чтобы мы все стали богаче.

Фото 16: Бржетислав Марек, ЧССР, «Велогонка мира»

Каждый год в мае самая крупная велогонка в мире любителей объединяет элиту лучших велогонщиков под девизом народнолюбимания и честной спортивной борьбы. С помощью объектива с переменным фокусным расстоянием чехословацкий автор внес дополнительное напряжение в драматику гонки.

Фото 17: Эмиль Манджаров, НРБ, «Чертов шарик»

Каждый, кто гонялся у зеленого стола за маленьким белым шариком, знает повушки подсечки. Тут кажутся законы физической математики (напр., угол выхода равен углу падения) снятыми с петель сам демон кружится в воздухе. Помимо безукоризненного охвата сцены болгарский фотограф нашел убедительное название снимку.

Фото 18: Мирослав Голубец, ЧССР, «Поражение»

Снимок, не нуждающийся в комментарии. Задний план при увеличении засветлен. Композиция получила за счет этого дополнительную экспрессивность.

Фото 19: Эрик-Людвиг Бах, ГДР, «Демократические спорта»

Согласны, необычный спортивный мотив, но правдивый и действенный. На каждом соревновании за спортивными находятся бесчисленные неизвестные, в их общности однако создающие возможности для высоких достижений. Их имена не стоят ни в одном из протоколов награжденных, но не один мировой рекорд приходится на их долю (по крайней мере частично). Изображением одного из них фотограф отдает дань уважения. Сколько они прилагают усилий, видно из снимка.

Фото 20: Зигфрид Тиме, ГДР, «Радость победы»

Снимок бесшвенно компонуется с предыдущим, если хотя и все наоборот. Отчаяние там, безгранична радость здесь. В обоих случаях решающим была не только настороженность фотографа, но и рожденная знанием способность, уловить правильный момент.

Фото 21: Сергей Пожарский, СССР, «Подачка»

В футболе подача редко решает исход матча, в волейболе однако умелая подача часто предопределяет его направление. Что в одном виде спорта делается с виду небрежно, в другом требует полной концентрации. Она изображена на этом снимке очень убедительно.

Фото 22: Вадим Некрасов, СССР, «Гимнастика»

Глаз не всегда может уследить за движениями в современной гимнастике, языки прячется за понятными только специалисту выражениями (что Вы сможете представить за чушакара или звездным сальто?). На снимке движения созревают к статистическому моменту, позволяющему определить полную концентрацию и владение телом.

Фото 23: Шаба Хабиб, ВНР, «Освежение»

Битвой в жару называют эту гонку, когда изнуренные и обозженные жарой велогонщики падают с седел. Насколько благотворен тут освежающий душ! Для фотографа это

мастерский снимок, ведь он должен был снять два встречных движения с правильной выдержкой под единственным возможным углом.

Фото 24: Владимир Крюков, СССР, «Игрок в бадминтон»

В отпуске – это времепровождение, а в спорте – это упорная борьба. Спрятано можно поверить, что у него только одна цель – победить.

Фото 25: Шольт Шамоди, ВНР, «Фехтовальщицы»

Рецензент недостаточно зрудирован, чтобы сказать, кто выиграл очко, или же кто то напрасно наказан. Фотограф обладает во всяком случае очень быстрой реакцией; его «уколы» наверняка удаются.

Фото 26: Вадим Некрасов, СССР, «Запасная гимнастка»

Неблагодарная часть – разминаться без конкретного задания бороться за звени победы. Спорт однако требует этого, и поэтому серьезный кажется комичным.

Фото 27: Валерий Егоров, СССР, «Утопшия надежды»

Самый фатальный снимок данного раздела! Но сковы чутье фотографа, как раз здесь в глубокой грязи ждать судьбу. Кадровка и техника увеличения сделала все, чтобы из жалкой сцены получился убедительный снимок.

Фото 28: Золтан Полгу, ВНР, «Тишина»

Тоном в тон и округленной композицией создает нам автор впечатление спокойствия. Обе красные лодки по цвету настолько сдержаны, что не могут казаться агрессивными, наоборот, они незаметно подчеркивают прохладу настроения.

Фото 29: Роберт Рубцов, СССР, «Зимний пейзаж»

Первая премия в группе природы. Игра оттенков и структур фасинирует. «Тишина» – тоже подходит название.

Фото 30: Уве Стайнбрюк, ГДР, «Портрет моей жены»

Теплая человеческость определяет этот красивый портрет женщины, которая еще не далеко удалилась от своей молодости, чтобы еще быть молодой, чья жизнь однако наделила ее настолько опытом, чтобы считаться зрелой.

Фото 31: Манфред Пауль, ГДР, «Портрет Ингрид Белле»

Портрет «за профилем» вышел с сожалению из моды. Можно сказать жаль, если, исходя от этого снимка, заглянуть в прошлое на фотографические традиции. Съемка в анфас едва ли выразила бы смелую задирчивость этого милого носика.

Фото 32: Манфред Пауль, ГДР, «Балерина Юта Дейчланд»

Почти классически спработанный портрет в светлых тонах приближает нас к активной представительнице строгой актерской дисциплины. В ее танце заложена красота, ничего другого не допускает ясное впечатление, которое передает нам фотограф.

Фото 33: Сергей Петрухин, СССР, «Выртуоз»

Не только скрипачи могут быть выртуозами, но и дирижеры. Как он держит звук или тишину – это мастерски переданов изображения и с тонким чувством подчеркнуто при увеличении.

Фото 34: Сергей Гунеев, СССР, «Двоеборцы»

Бежать, что есть духу; стрелять не промахиваясь – такого краткое описание двоеборца. В ледяной стуже замерзают не только конечности, но и визир. Иногда полезно подуть, чтобы точно навести мушку и визир на цель.

Фото 35: Александр Инанов, НРБ, «Композиция»

С первого взгляда премию должен был получить архитект. При подробном рассматривании узнаешь, как удачно фотограф передал в изображении поверхности и структуры и создал таким образом собственную композицию из уже существующего.

Фото 36: Ласло Каза, ВНР, «Компонирует»

Ситуация, подобная предыдущей. Только здесь была не созидающая рука первичной, а случайность сыграла свою роль. Фотограф же сделал тоже самое – нашел собственную точку зрения.

Фото 37: Вольфганг Бетчер, ГДР, «Лесной этюд»

Хорошо, что фотограф назвал свой снимок не природным этюдом. Этот лес – полезнейший, цивилизованный лес, экономически рассчитываемая величина, необходимость, но несмотря на строку красоту не выдерживает нагрузок во многих отношениях.

Фото 38: Петер Гот, ГДР, «Пражское метро»

Возышающаяся и ведя в даль – такова линейная структура современного строительства, помогшего создать стилистически убедительную интерпретацию эскалатора.

Фото 39: Вернер Фидлер, ГДР, «Медузы»

Необходимо особое фотографическое умение, подводные снимки сделать действительным свидетельством, преодолевая определенную неприязнь. Страгая концентрация на внимания на главный мотив помогла в этом снимке попечеркнуть всю его цветную и структурную красоту.

Фото 40: Уве Шлютер, ГДР, «Муж»

Голова инвекта, точнее фронтальный снимок натуры детали через микроскоп помогает нам углубить наши знания окружающего нас невзрачного мира. То, что при этом что-то происходит с цветом, вновь подтверждает старую истину о том, что природа не знает ничего, что исключается.

Фото 41: Александр Каравет, СССР, «Кошки»

Если портрет балерины (фото 32) был выдержан в светлых нежных тонах, то здесь мы имеем дело с темными тяжелыми тонами. Выдержаный в темных тонах снимок, только глаза маленького чудовища сверкают из глубины.

Фото 42: Ральф Хаузманн, ГДР, «Байкальский тюлень»

Фронтальный снимок головы водного млекопитающего позволяет представить себе, насколько целесообразную форму придал природе этому существу, способному к очень быстрому передвижению в воде с наименьшим сопротивлением течению.

Фото 43: Ульдис Паше, СССР, «Утренняя линейка»

Чисто скомпанованный снимок группы животных получает

через свое название удивительную интерпретацию и юмористический оттенок.

Фото 44: Тамес Сцаак, ВНР, «Цапля»

Непосредственно перед взлетом уловил венгерский фотограф эту элегантную опиццу. За счет очень короткой выдержки очень четко прорисована структура первьев широко распахнутого крыла.

Фото 45: Тамес Сцаак, ВНР, «Графика»

Сучья и птицы сняты в разном контрасте против неба с тем, чтобы получить графическую, живущую линиями и силуэтами композицию.

Фото 46: А. Елис, СССР, «Нежность»

Человеческая рука как бы защищает голову обезьянки и одновременно выражает нежность. Поэтому данный снимок вызывает симпатию не только у друзей животных.

Фото 47: Вернер Примлер, ГДР, «Перед восходом»

Один из красивейших природных этюдов данного конкурса, не направно награжден премией. О применении длиннофокусной оптики говорят не только четкие тона горных хребтов, но и размеры нашего трапанта.

Фото 48: Бальдур Вернер, ГДР, «Дерево»

Ранние германские крестьяне садили на их поля отдельные деревья, чтобы попасть в более низкий класс налоговых на землю. Сегодня эти остатки корыстного мышления являются для нас приятными (и полезными) ориентирами в крупномасштабном сельском хозяйстве.

Фото 49: Никола Араккос, НРБ, «Дымка»

Кто ищет пример для учебника для чуткого и целенаправленного применения комплементарных цветов, тот найдет его в жгутовине этюда, в котором все до подробностей в деталях точно извешено.

Фото 50: Юрий Лаштуков, ЧССР, «Восход солнца»

Низко стоящее утреннее солнце придает этому зимнему пейзажу способ пластического действия. Широкоугольный объектив придает снимку дополнительную пространственную иллюзию.

Фото 51: Миццея Агабрия, СРР, «Последний снег»

Маленький трик помог здесь скромному мотиву в выразительности. Два разных негатива были увеличены друг на друга, таким образом блеклое небо получило свою задуманную структуру.

Фото 52: Геркард Хорф, ГДР, «Дерево в парке»

Ствол волочащего дерево, и каждый знает, что под этим имеется в виду, — убедительный пример осмысленной композиционной концентрации.

Фото 53: Станислав Квемличек, ЧССР, «Горный пейзаж»

Воздушная перспектива и хорошо сгруженная шкала серых тонов придают снимку особую выразительность. Объекты с нормальным фокусом были здесь не к месту, снимок заслужил бы в широте. Для изображения глубины необходим длинный фокус.

Фото 54: Иван Лужек, ЧССР, «Формы»

Автор из Братиславы не разъясняет, что за источник имели его «формы». Игра света в бетонных блоках была для него достаточным мотивом, чтобы искать правильный кадр.

Фото 55: Георгий Янев, НРБ, «Акты»

Болгарский автор затеял хитрую игру с вниманием публики. Его загадочное изображение живет подобностью форм живого тела и шлифованных камней.

Фото 56: Ференц Вагнер, ВНР, «Тина»

Жесткий скользящий свет редко желателен в актовой фотографии, но придает этому мотиву пластичность и объемную структуру.

Фото 57: Зденек Коларик, ЧССР, «Натюрморт»

Этот снимок живет также контрастным светом, который обогащает тщательно построенную композицию размерами глубины.

Фото 58: Валентин Голованов, СССР, «-40 °C»

О финской и русской холодах рассказывалось много удивительного. Почему же дед мороз не мог бы смилиться над аскетами при -40 °C?

Фото 59: Валерий Егоров, СССР, «Народный праздник»

Можно получить петуха в награду, если умевши хорошо лазить. Публика с большим вниманием следит за происходящим. Жюри присудило этому монтажу первую премию по группе фотосерий.

Обратная сторона: Хайнц Панков, ГДР, «Гонки»

Выбор снимков был начат со спортивных мотивов, почему же его не кончили изображением «прекраснейшей второстепенности мира»? Дрезденский автор имел хорошее чутье для позиционной борьбы и цветовых компонентов. Нападение и зеваки, холод и тепло придают снимку его внутренний драматизм.

Příloha ke katalogu

9. Mezinárodní fotografické soutěže PENTACON-ORWO

Katalog obsahuje výběr oceněných fotografií ze soutěže pořádané fotografickým průmyslem NDR ve spolupráci s redakcemi odborných fotografických časopisů z Budapešti, Bukurešti, Lipska, Moskvy, Prahy, Sofie a Varsavy.

Titulní strana: **Sergej Gunějov, SSSR, „Start“**

První cena je vyjádřením vysokého hodnocení této dynamické sportovní fotografie mezinárodního potoru. V rozehořícím okamžiku, kdy se plavec odpoutává od startu a uvolněná síla vybíčovala vodu, fotograf stiskl spoušť a zachytil tak jeden z fascinujících momentů tohoto krásného sportu.

Obr. 1: Imre Benkő, Maďarsko, „Rodina“

Sest lidí na mopedu — k tomu by mohli jistě mít i přívětiví příslušníci řidiči dopravy na Dálném východě jisté výhrady. Avšak ve Vietnamu, kde se podařilo maďarskému fotografovi zachytit tuto scénu, jde nepochybně o důkaz konečně znova získané radosti ze života.

Obr. 2: Jiří Bartoš, ČSSR, „Dívka“

Přerostlé obilí, uměle zdůrazněné při laboratorním zpracování této fotografie, dodává portréty mladé dívky zvláštní půvab. Jemně tóny tím získaly sympatický strukturu.

Obr. 3: Peter Kroh, NDR, „Sourozenci“

Tuto intimní rodinnou scénu zachytily erfurtský fotoreportér až v dalekém Laosu. Civilité použití přídavné osvětlení okrajů obrazu během zvětšování dodává této fotografii poutavou světelnou atmosféru.

Obr. 4: Vladimír Volkov, SSSR, „Chovatelé stáda sobů“

Fotografie z dalekého sovětského severu, kde tundra již přechází do arktických oblastí a kde se sbor stává nepostradatelným společníkem člověka. Moskevský fotoreportér zde pořídil typický žánrový obrázek chovatelky s dítětem a svěřenými zvířaty.

Obr. 5: Rainer Dorndeck, NDR, „Ester a Jeanette“

Intimní dvouosobní téží nevyumělkované přírodnosti a bezvadné techniky. Rozdílný tón kůže byl počlivě propracován pomocí měkkého světla.

Obr. 6: Milan Sedláček, ČSSR, „Svadba“

V lidském světě existují různé svatební zvyky. Jedni musí řezat dříví, jiní smí zasadit strom, další věnují kytičky nevěstě. Co hledají oba aktéři tohoto obrazu než poli po sklizní obilí, je ponecháno fantazií vnitřním.

Obr. 7: Peter Ehrlich, Rumunsko, „Klič“

Dříve se chodila za milovanou dívku oknem, dnes podává emancipovanou pannu sama klíč od komnaty; snad proto, aby záletník nemusel plýtvat silami na žebříku. Vzhůru tedy do Rumunska!

Obr. 8: I. Utkin, SSSR, „Estét“

Korespondent tiskové agentury TASS dokazuje svůj smysl pro humor už při stanovení názvu snímku. Mušíme mu však dát zápravu: kriticky pohled lajdáka svědků sotva o něčem jiném než o tom, že mu jde zježdit všechny hodnoty.

Obr. 9: Gerhard Weber, NDR, „První bouřka“

Jak rychle vybledly příšasty, že milované bude celý život nošena na rukou a přes všechny životní překážky! Obyčejný příval hrozí zaplatit pozemek a ona musí samozřejmě čekat. Koště kontra závoj: jaká pragmatická alternativa ke svatební idylle!

Obr. 10: Kálmán Gyenes, Maďarsko, „Vazez železného plátna“

Po několik desetiletí bestseller mezi průmyslovými motivy: grafická struktura ocelového plátna. Technologicky tvorí vždy začátek imponujícího růstu betonových kolosů, tematicky je stále bezpečným odrazovým můstekem minimálně pro čtvrtou cenu.

Obr. 11: Jerzy Makowski, Polsko, „Košíkář“

Košíkářství je prastarý řemeslo všude v Evropě, ale i jinde na světě, kde se košíky používají. Polští fotograf nabízí zajímavý podnět k zamýšlení nad tím, že toto řemeslo si také výzaduje celého člověka, a je tudíž také dilem kolen a úst, má-li byt dokonalé.

Obr. 12: János Stekovics, NDR, „Paní K.“

Z sympathetického portrétu se na nás diví sympatické paní. Příběh a maska sice prozrazují, že se věnuje tvrdému povolání, avšak její tvář a oči současně dokazují, že při tom neztrácejí nic ze šarmu Eviny dcery.

Obr. 13: Werner Grossmann, NDR, „Montér převodek“

Převody mění pohyb, což bylo jistě podnětem pro fotografa z Cottbusu, aby neostrosti při pohybu záměrně zdůraznil dynamiku v obraze.

Obr. 14: Bohumil Bělka, ČSSR, „Ikarus“

Klasickému plachtění na bílých perutích nebo modrých vlnách se zrodilo v posledních letech nová konkurence v plachtění na deltakřídlech. Snad to ikarus myslí také tak. Jeho následovníci jsou však rozhodně úspěšnější, neboť po odvážném klouzavém letu mají bezpečnou půdu pod nohami.

Obr. 15: Albert Puškarev, SSSR, „Do práce v kosmu“

Od sedesátých let našeho století patří tento sovětský fotograf mezi stálé zpravodaje z kosmodromu. Jeho námet se stal mezičím všedním dnem a řeč jeho obrazů platičnější. Jak krásný všední den, v němž se pracuje pouze s raketami, když se znova vydává na cestu trojice mužů s lehkými ručními zavažadly, aby ohrom jednou byly všichni bohatí.

Obr. 16: Břetislav Marek, ČSSR, „Mirová lizde“

Největší cyklistický amatérský závod na světě sjednocuje každý rok v květnu elitu těch nejlepších myšlenkou porozumění mezi

národy a čestným sportovním soutěžením. Pomoci objektivu s proměnnou ohniskovou vzdáleností vnes československý autor další nové napětí do průběhu závodu bezkat bohatého na dramatické momenty.

Obr. 17: Emil Mendžarov, Bulharsko, „Dábelský mlíč“

Kdo jednou prohnáhl malý bílý mlíček na zelené ploše, ví o základnostech rotace a řezených úderů. Fyzikální a matematické zákony jsou zde obráceny naruby, jako např. tvrzení, že úhel dopadu se rovná úhlu odrazu. Tady se prostě vrtí démon ve vzdachu. Kromě perfektního zachycení této scény dal bulharský fotograf svému snímku také přesvědčivý název.

Obr. 18: Miroslav Holubec, ČSSR, „Porážka“

Obraz, který nepotrebuje komentář. Pozadí bylo při zvětšování ještě dodatečně zvesmělo, aby nedošlo k odvrácení pozornosti a kompozice tim získala svoji excentrickou dotačně napětí.

Obr. 19: Ernst-Ludwig Bach, NDR, „Sportovní potádete!“

Neobvyklý sportovní námet, ale pravidly. Při každé soutěži stojí za aktivními sportovci i četné masy nejmenovaných, kteří však ve svém úhrnu teprve umožňují, aby se závody konaly. Jejich jména nenajdeme v žádném seznamu vítězů, avšak i oni mají zásluhu na načerávání ze světových rekordů, alespoň malým podílem. Zachycením jednoho z nich zde fotograf vyjádřil své uznání všem a snímek zřetelně naznačuje, že také tito lidé dělají ze sebe všechno.

Obr. 20: Siegfried Thieme, NDR, „Radost z vítězství“

Patří přesně této fotografii, i když jsou jednotlivé znaky opačně známěná. Zoufalsví na jedné, nesmírná radost na druhé straně. V obraze případně šlo nejen o duchapřítomnost fotografů, ale i o autorský postoj, vyplývající z odborné znalosti, což mu dohromady pomohlo zachytit ten správný okamžik.

Obr. 21: Sergei Požerskij, SSSR, „Podání“

Ve fotbalu výkop stěží může rozhodnout hru, ve volejbalu však podání díláček často čestu k vítězství. To, co se zdá být u jednoho sportu obvyklým okamžikem, vyžaduje u jiného plně soustředění - a to je v obraze přesvědčivě zachyceno.

Obr. 22: Vadim Nákrasov, SSSR, „Gymnastika“

U moderní gymnastiky může otočka sledovat pohyby a řeč se proto uchyluje k zasvěceným termínům. Co si dokážete představit např. za slovem „tsukahara“ nebo „měsíční salto“? Ve fotografii splynou složitý pohyb do statického okamžiku, který potvrzuje plné soustředění a ovládání těla.

Obr. 23: Csaba Hablik, Maďarsko, „Občerstvení“

Bitvou s horkem lze nazvat tyto závody, kdy jezdci spadnou z pedálů a za sedel témaře vyušení a žízniví. Jak dobré jim pak padne občerstvující sprcha! Pro fotografa je takové číslo „misťovským zášemem“. Musí totiž zachytit dva protichůdné pohyby při správné expozici době a z jediného možného úhlu.

Obr. 24: Vladimír Krujkov, SSSR, „Hráč bedmintonu“

O dovolené je to zábava, ve sportovní soutěži však tvrdý zápas. Jak je vidět na jeho účastnicích, je výhra jediným cílem soustředěného usili.

Obr. 25: Zsolt Szamody, Maďarsko, „Šermířky“

Komentátor nezná do detailu pravidla tohoto sportu, aby odhadl, kdo zde získal bod nebo co se zde hodnotí jako nesprávný zášeh. Fotograf měl jistě k dispozici krátký čas na to, aby správně reagoval, neboť se mu zdařil zásah, který lze každopádně hodnotit kladně.

Obr. 26: Vadim Nákrasov, SSSR, „Náhradnice“

Nevěděný úděl: udírat se v teple bez reálné naděje na získání vítězných vavřínů. Sport to však využádá a na diváka působí komický to, co je přitom miněno tak vzdáleně.

Obr. 27: Valerij Jegorov, SSSR, „Ztracená žánce“

Osudový obrázek této kapitolky! Avšak jaký čit fotografá čekat na osud pravé zde, v bahenní hlučkám až po osy kol. Význam a technika zvětšování udělaly své, aby ze zouflé scény vytvořily přesvědčivý obraz.

Obr. 28: Zoltán Polya, Maďarsko, „Ticho“

Odstínenem v odstínu, v zaokrouhlené kompozici nám autor zprostředkuje dojem klidu. Oba červené čluny jsou barevně tak utlumeny, že u neúposlného čtenáře, nýbrž nenepadně podtrhují chlad atmosféry záběru.

Obr. 29: Robert Rubcov, SSSR, „Zlinní krajina“

Jedna z prvních cen v kategorii „Příroda“. Hra s odstíny a se strukturami fascinuje a „Ticho“ by mohlo být stejně přiléhavým názevem tohoto snímku.

Obr. 30: Uwe Steinbrück, NDR, „Portrait mé ženy“

Hrajivá láska charakterizuje tento pěkný obraz ženy, která není věkem ještě příliš vzdálená od mládí, aby nemohla být mladou, která však v životě získala už lekčejí znlosti, takže ji můžeme zařadit mezi ženy zkušené.

Obr. 31: Manfred Paul, NDR, „Portrait Ingrid Behliové“

Portrét z profilu vylezl už bohužel z módy. Dalo by se říci, že je to škoda, pokud bychom na tomto příkladu měly vysvětlit vzpořinky na fotografickou tradici. Pohled shora by byl zřejmě sotva zachytily smělé vzepřitou nosu ...

Obr. 32: Manfred Paul, NDR, „Tanečnice Jutta Německo“

Portrét v stylu High-Key, téměř klasicistické rážení, nám přiblížuje nejpřísnější herécké disciplíny. V tanci je krásá a nic jiného nepřipouští dojem, který nám fotograf zprostředkoval.

Obr. 33: Sergej Petručin, SSSR, „Virtuos“

Virtuóz nemusí být jen sólisté, mohou jimi být i dirigenti. Jak je udržován tón - anebo ticho - je mistrovský zachyceno v obraze a s výtvarným citem propracováno při zvětšování.

Obr. 34: Sergej Gunájev, SSSR, „Blithlon“

Běžet ze všech sil a s tlířem, aby žádný terč nezůstal stát, je stručným heslem blithlonu. Vmraživém chladu tuhnuti nejen končetiny, ale i mířidla zamrzají a občas je třeba na ně dýchnot, aby bylo přes zářez a mužu dobre vidět na cíl.

Obr. 35: Alexandr Ivanov, Bulharsko, „Kompozice“

Při povrchním pohledu bychom se mohli domnítat, že cenu měl vlastně dostat architekt. Při bližším ohledání však zjistíme, jak

šíkovně zde přenesl fotograf do obrazu plochy a struktury stavby, a tak vytvořil skutečně vlastní kompozici z toho, co již bylo vytvořeno někým jiným.

Obr. 36: László Kesz, Maďarsko, „Komponované“

Stejná naléhavost jako v předchozím obraze, avšak zde původně nehrála úlohu formující ruka člověka, nyžší náhoda. Fotograf udělal to samé - aby tak objevil vlastní pohled.

Obr. 37: Wolfgang Böttcher, NDR, „Lesní studie“

Dobře, že fotograf nenazval tento záběr přírodní studii. Les na něm je lesem užitkovým, civilizačním, ekonomicky využitelnou jednotkou a přestože je v přírodě nezbytný, i bez ohledu na svoji přísnou krásu, se zejména neubránil devastaci.

Obr. 38: Peter Cott, NDR, „Prážské metro“

Čnějí do výše a vedou do dálky- linearita moderní stavby byla patronkou stylisticky přesvědčivé interpretace pohyblivých schodů.

Obr. 39: Werner Fiedler, NDR, „Medusa uště“

V tomto případě je nezbytné zvláštní fotografická zručnost, aby se snímky zhotovené pod vodou staly kromě svého zvláštního půvabu také platným svědectvím. Zde napomáhá výslednému dojmu důsledné soustředění se na hlavní motiv v celé jeho běrevné a strukturální kráse.

Obr. 40: Uwe Schlitter, NDR, „Kvasné mušky“

Hlava hmyzu či lépe řečeno celý pohled shora na tento detail přírody v mikrozáběru pomáhá prohloubit naše vědomosti o nepatrném světě kolem nás. Ze v něm může být také něco barevného jen znovu potvrzovat staré pravidlo o neomezených tvůrčích možnostech přírody.

Obr. 41: Alexander Karafet, SSSR, „Kočka“

Máme před sebou pravý Low-Key, což je opak portrétu teacnéče (obr. 32) ve stylu pravého High-Key. Z hloubky tmavého tonálního řešení obrazu svítí jen oči malého černého stočeného.

Obr. 42: Ralf Haumann, NDR, „Bajkalský tuleň“

Frontální pohled shora na tělo mořského ssavce dává tušit názory učelného řešení tvaru tohoto živočicha, který je schopen bleskurychlých plaveckých výkonů při minimálním odporu proudu vody.

Obr. 43: Ulđis Pasche, SSSR, „Ranní nástup“

Název obrazu dodává této čistě komponované skupině zvířat ohromující interpretaci s humoristicky nádechou.

Obr. 44: Tamás Szaák, Maďarsko, „Volavka“

Maďarský fotograf zachytíl toho elegantního ptáka krátce před vzlétnutím. Krátký expoziční čas zjasnil současně zajímavým způsobem strukturu peří rozevírající se křidel.

Obr. 45: Tamás Szaák, Maďarsko, „Grafika“

Snímkem větví a ptáků zdejší přírody proti obloze mohl být docíleno grafické, t.j. z obrysových čar vytvořené živé kompozice.

Obr. 46: A. Jolla, SSSR, „Něžnost“

Lidské ruky nad hlavou mladé opice působí ochranářsky, ale

současně také něžně, a proto tato fotografie určitě získává sponzorální sympatie nejen u přátel zvířat.

Obr. 47: Werner Priller, NDR, „Krátce před východem slunce“

Jedna z nejhezčích krajinských studií celé soutěže, právem odměněná cenou. Použití dlouhého ohniska dotváří zřetelně odstupňování záhad horským pásem i velikostí zobrazení našeho Trabantu.

Obr. 48: Baldur Wagner, NDR, „Strom“

Kdysi sázelí němečtí vesničtí boháči na svá pole osamělé stromy, aby mobily být při zdrobnění pozemku zařazena do nižší daňové třídy. Dnes jsou při nás tyto pozůstatky obchodnického myšlení přijemnými, ale i užitečnými body uprostřed velkoplošného hospodářství.

Obr. 49: Nikola Abrakov, Bulharsko, „Dýně“

Kdo hledá školní příklad jemného a důmyslného použití doplňkových barev, najde ho v této žlutomodré studii, v níž je všechno pečlivě vyvážené.

Obr. 50: Jiří Laštůvka, ČSSR, „Východ slunce“

Nízké ránné slunce dotváří u tohoto zimního motivu jeho zvláštní plastický účin. Širokouhlý objektiv mu navíc dodává dojem prostoru.

Obr. 51: Mírcea Agabrian, Rumunsko, „Poslední snih“

Totomu prostémotivu k účinku dopomohl malý trik: dva ruzné negativy nazvětovány současně jako sendvič- a bledé nebe tím zlepšily svou důmyslnou strukturu.

Obr. 52: Gerhard Hopf, NDR, „Strom v parku“

Kmen stojí na místě stromu a každý vln, což chtěl autor říci o přesvědčivý příkladu důmyslného kompozičního soustředění.

Obr. 53: Stanislav Chmelíček, ČSSR, „Horská krajina“

Vzdutá perspektiva a jemně odstupňovaná skála sedlého tónu dodává tomuto obrazu zvláštní kouzlo. Použití normálního objektivu by zde nebylo na místě, neboť motiv by se rozplíznul do velké šíře. Pro zachycení hloubky použil autor správně delší ohnisko objektivu.

Obr. 54: Ivan Lužák, ČSSR, „Tvary“

Autor z Bratislavě nás nenechává na pochybách, co mělo být původcem jeho „forem“. Pro něho byla samotná hra světa na belvanech dostatečným motivem k hledání příležitového výrezu.

Obr. 55: Georgi Janev, Bulharsko, „Akt“

Bulharský autor hraje úskoknou hru s pozorností vnimatele. Jeho obraz vystihuje shodu forem živého těla a kulatě obroušených kamenů.

Obr. 56: Ferenc Wagner, Maďarsko, „Tina“

Tvrz pruh světla je vlastně jen zřídkakdy žádoucí ve fotografii, zde však dodává tomuto motivu plasticitu a prostorovou strukturu.

Obr. 57: Zdeněk Kolář, ČSSR, „Zátiší“

Také tato fotografie žije ze strmého dopadajícího světla, které obhacuje pečlivě budovanou kompozici o rozměr hloubky.

Obr. 58: Valentín Golovenov, SSSR, „-40 °C“

O finské a ruské sauně každý určitě slyšel neuvěřitelné věci. Proč

by tedy tatiček mráz neměl při minus 40 °C laskavě zamávat asketům?

Obr. 59: Valerij Jegorov, SSSR, „Lidová slavnost“

Kohout je určen jako cena pro nejlepšího borce ve šplhu. Publikum sleduje celý děj s napjatou pozorností, porota soutěže ocenila sedm smlíků v kategorii „Série“ jednou první cenou.

Zadní strana: Helnž Penkow, NDR, „Závody na písčité dráze“

Výběr fotografií ze soutěže začal sportovním motivem, proč by tedy neměl skončit obrazem „nejhezčí vedlejší věci na světě“? Drážďanský fotograf měl jasné oko pro boj o umístění a barevnou kompozici. Útok a obrana, chlad a teplo dodávají fotografii její vnitřní dramatickost.

Folyóiratmelléklet

9. NEMZETKÖZI PENTACON-ORWO-FOTÓPÁLYÁZAT

A kiadvány az NDK-fotóipara és a budapesti, bukaresti, lipcsei, moszkvai, prágai, szófiai és varsói fotószaklapok szerkesztőségei által közösen rendezett pályázat díjnyertes fotóból mutat be néhányat.

Címodal: Szergej Gusejev, Szovjetunió, „Start”

Ezt a dinamikus sportfelvételt első díjjal értékelte a nemzetközi zsűri. Pontosan legmegfelelőbb pillanatban, amikor az úszó már rajtolt a fel salsabzadt erő a vizes felürcsökölte, exponált a fotos – és így örökköte meg a képen a szép úszósport egyik legelbűvölőbb pillanatát.

1. kép: Benkó Imre, Magyar Népköztársaság, „Császló”

Hat ember egy mopedon – Távol-Keletről nyugatra a barátásgos, fehérkapás kollégák biztosan kifogásolnák ezt. Vietnámban, ott láttá ezt a jelenetet magyar fotos, és minden további nélkül a végre visszanyert életről megnyilvánultára.

2. kép: Jiri Bartos, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „A lény”

A tűzött szemcsézsétség, az elohívás folyamán mesterségesen fokozva, ad ennek a fiatál-lányportrénak bájosságot. A finom tonusok száztal szímpatikus struktúrát kapnak.

3. kép: Peter Kroh, NDK, „Testvérek”

A Laoesi Népköztársaságban láttá az erfurti fotóriporter ezt az intim célsádi jelenetet. A képszélek nagylátsánál történő finom utóexponálása koncentrált fényvezetést ad a fotónak.

4. kép: Vlagyimir Volkov, Szovjetunió, „Rénzsarvestényesztők”

Kép a szovjet északon, ahol a tundra már az artikus régióba megy át és a rénszarvas nőlkülözhetetlen élettársa az embernek, készítette a moszkvai riporter ezt, a tenyésző nőt gyermekével és állaival ér宝藏ózó zánerképet.

5. kép: Reiner Domdeek, NDK, „Eszter és Jeanette”

Az intim kettős akt természetes közvetlenségtől és tiszta technikájától él. A körülönöző bőrszín lágy fényárvayalat segítségével gondosan dolgozta ki a fotos.

6. kép: Milan Szedlacek, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Esküvő”

Földönkön különöző esküvői szokások honosak. Van akinek fát kell fűrésznie, mások fát ültetnek vagy elajándékozzák esküvői csukrotat. De hogy ez a pár mit keres a learatott gabonaföldön, az a néző fantázijára van bízva.

7. kép: Peter Ehrlich, Román Szocialista Köztársaság, „A kicsi”

Régebben „ablakoltak”. Napjainkban az emancipált hájadon

átadja kamrája kulcsát, talán azért, hogy ezzel választottját a létramászás fáradalmaitól óvja és erezet kímélje. Fel hát Románával!

8. kép: I. Utkin, Szovjetunió, „Esztéta”

A TASZSZ-tudósító humorról tesz tanúbizonyásot; már a címadásnál is. Igazat kell neki adni: az elterjeszkedett korehely kritikus pillantás nem ad más magyarázatot, mint azt, hogy az ó számára nyilvánvalóan nagyobb értekekről van szó.

9. kép: Gerhard Weber, NDK, „Az előz zivatar”

Milyen hanner elszállt a fogadalom, hogy a „kedves” egy életen át (és annak néhazegein átszegte) a tenyerén hordozza! Egy egyszerű záporosó előntéssel fenyegeti a telket és ezért termesztesen varnia kell.

Nyírfaserpör kontra fától – milyen pragmatikus alternatíva az esküvői idillhez.

10. kép: Gyenes Kálmán, Magyar Népköztársaság, „Vasbontoszerző”

Pár évtizede az ipari motívumok bestsellere: a vasszerkezet grafikus struktúrája. Technológiálág nézve mindig az imponálóan növekvő betonkolcsoszokat öröktíti meg – tematikailag pedig biztos téma ez legalább egy negyed díjhoz.

11. kép: Jerzy Makowski, Lengyel Népköztársaság, „Kosárfon”

A kosárfonás régi mestersége mindenütt Európában és ott, ahol szükség van kosárra. A lengyel fotos érdekes gondolatot indít el, mégpedig azt, hogy ákézümpár egy egész embert kíván, hogy azt tehet a lábbal és a szájjal is csinálni kell, ha tökélyre akarjuk vinni.

12. kép: János Stekovics, NDK, „K. asszonny”

Egy szímpatikus nőről ránk a szímpatikus portréről. Sisak és maszk elárulják, hogy erejét kemény hívatás örli fel. De ennek ellenére arckifejezése és a szemei mutatják, hogy „Eva-lányának” kedvességeből semmit sem veszített.

13. kép: Werner Großmann, NDK, „Hajtóműkészítő”

A hajtóművek mozgást alakítanak át, valószínűleg ez összönözte a cotti busi fotóst, hogy a mozgás okozta életlenséggel dinamikát vigyen a képe.

14. kép: Bohumil Belica, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Ikarusz”

A fehér szárnyakon vagy a kék hullámokon történő klasszikus siklás az utóbbi években a sárkányrepülés formájában új konkurrenciára talált. Talán Ikarusz is így gondolja, de követői mindenkorban sikeresrebek nála, ha a merész repülés után ismét a szílárd telje biztonságát érzik lábauk alatt.

15. kép: Albert Puskerjov, Szovjetunió, „A kozmoszban történő munkákhöz”

A szovjet fotos a hatvanas évek óta a rakétakilövőhelyen állandoan jelenlénvő riporterek csoportjához tartozik. Motívuma közben hétköznap lett és „képbeszéde” pedig hatásosabb. De milyen szép hétköznap az, ha az ember a rakétákkal csak dolgozik; ez a

három ismert könnyű kézipoggyással indul útnak, hogy mi valamennyien gazdagabbak legyünk.

16. kép: Bretislav Marek, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Békevereseny”

A világ legjelentősebb amatőr kerékpáros versenyne minden év májusában egyesít a legjobbak előtt a népek közti megértés és a tisza sportversengés gondolata alatt. A csehszlovák geöz objektívával még több feszültséget vitt a drámaiásban amúgy is bővelkedő versenye.

17. kép: Emil Mandaros, Bolgár Népköztársaság, „Ürdög labda”

Aki valamikor a zöld asztalnál a kicsi fehér labda után futkosott, az ismeri a pörgetés és nyesédes atlattomosságát.

Úgy látszik, hogy a fizika tanítása (pl. beesési szög egyenlő a visszaverődési szöggel) érvényét vesztette, mert a levegőben egy démon táncol. A jelenet remek megörökítése mellett, meggyőző képcímet is talált a bolgár fotos.

18. kép: Miroslav Holubec, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Vereség”

Egy kék, melyhez felesleges a magyarázó szó. A háttérrel, a figyelem elterelésére nélküli, a nagytársnál megvilágították és a kompozíció excentrikussága által még több feszültséget kapott.

19. kép: Ernst-Ludwig Bach, NDK, „Sport-rendez”

Különös sportmotívum, de igaz és hatásos. A sportoltok mögött minden versenyen számos névtelen áll, aki nélkül a vetélkedés lebonyolításban alkalmazhatja az elszínezeltetőket. A győzelmeli listákon nem található meg a nevük, de egnynéhány világcsúcsot az ó számájukra lehet irni (legalább is részen). Közülük egy bemutatásával a fotos tisztelte fejezi ki valamennyiuk iránt; hogy ők is mindenkit kiadnak magukból, az világosan látható a képen.

20. kép: Siegfried Thieme, NDK, „A gyözikötő”

A cím illik ehhez a képhez, még akkor is, ha az előjelek fordítottak. Kétsébeesés ott, határtalan örööm itt. Nemcsak a fotos lelek-jelenítére segített mindenkit esetben, hanem a szaktudásból eredő kitartás is, amellyel a megfelelő pilantronat megagradata.

21. kép: Szergej Posarszki, Szovjetunió, „Adegotás”

A labdarúgásban a kezdrágas ritkán dönti el a játék kimenetelét, a röplabdában viszont sokszor dönt a jól sikert adogatás. Ami az egyik sportágban szinte hanyagul történik, az a másikban teljes összpontosítást kíván meg – és ez ezen a képen meggyőzően mutatkozik meg.

22. kép: Vadim Nekraszov, Szovjetunió, „Tornéazzón”

A modern tornában a szem már alig tudja a mozdulatoket követni, a kifejezések csak hozzáérzéknök mondanak valamit (mit ért Ón egy tszukahara vagy holdszíntő alejt?). A képen az összetett mozdulatok statikus pillanatban olvad össze, amely a teljes összpontosítás és a test feletti önműlát matutja.

23. kép: Habik Csaba, Magyar Népköztársaság, „Frisítő”

Hőcsatának neveznének ezt a versenyt, ahol a perfelhővonalok majdnem kiszáradva és kiszomjazva esnének le a nyeregből. Milyen jót tesz a frissítő zuhany! A fotosnak az ilyen jelenet egy „mesterlövés”, de a két ellentétes mozdulatot a helyes meg-

világítási idővel és az egyedüli lehetséges látószöggel kellett megragadnia.

24. kép: **Vladimir Krulkov**, Szovjetunió „Tollaslabdázók”

Szabadság alett időtöltés – a sportban kemény küzdelem. Az ember elhiszi a sportolóknak, hogy a fáradásról egyedül célja a győzelem.

25. kép: **Szamady Zsolt**, Magyar Népkörtársaság, „Vívónók”

A bíróló szabályismerete nem elégseges annak megitélezésére, hogy itt ki kapott telálatot vagy mit minősítetek szabálytalansnak. A fotós minden esetet rövid reakcióidővel rendelkezett, hiszen sikerült neki egy pozitívan értékelhető telálatot elérnie.

26. kép: **Vadim Nekraszov**, Szovjetunió, „Tartalék tornászno” Hálóterem sors: készletben állni, minden bizonyságtól függetlenül a győzelmi babérre. A sport azonban megköveteli ezt, és így hat humorosnak az, amit nagyon komolyan gondoltunk.

27. kép: **Velimir Jegorov**, Szovjetunió, „Elküldött remény”

Ennek az oldalnak a legfajtáslább képe! De milyen megrázás a fotóstól, pontosan itt, a tengerig előr mocsárban várta a sorsra. Kivágás és negyítési technika segítettek ahhoz, hogy egy származás jelenettelből megygyőző kép legyen.

28. kép: **Polya Zoltán**, Magyar Népkörtársaság, „Nyugalom”

Csend a csendben és egy kikerekített kompozíció által mutatja be a szerző nyugalmat. A két piros csónak színe annyira kompakt, hogy már nem hatnak agresszíván, inkább észrevételelhető a hangulat hűvösségeit támasztja el.

29. kép: **Robert Rubzov**, Szovjetunió, „Téli téj”

Első díj a „természeti felvételök” csoportjában. A színekkel és a struktúrákkal való játszó megjegyző, és a képcím „Nyugalom” szintén megfelelő lenne.

30. kép: **Uwe Steinbrück**, NDK, „Egy nő portréja”

Ezt a szép női képet a meleg emberiséghez hozzározza meg; a fiatalról néző mágas annyira távol, hogy maga is fiatal legyen, de az élet so minden megtanította már, és így a tapasztaltak közé sorolhatjuk.

31. kép: **Manfred Paul**, NDK, „Ingrid Behla portréja”

Az „en-profil-portré” sajnos egy kicsit kiment a divatból. Kár mondhatnánk, ha ezt a fényképezési tradióikra való bátor visszaemlékezést ennek a példának az alapjára kellene referálni. A relátság nem emelte volna ki a fitos orr merész lívelését ...

32. kép: **Manfred Paul**, NDK, „A táncosnő Jutta Deutschland” A „High-key-portré” majdnem klasszikus formában mutatja be a legnehézebb színátművészeti átgázt egyik alakját. Táncában a szépség jut kifejezésre és semmi más.

33. kép: **Szergéj Petruchin**, Szovjetunió, „A virtuóz”

Nemcsak a szolisták lehetnek virtuózok, hanem a karmesterek is. Ahogy itt a hangot – vagy a csendet – dirigálja, az mestertelen van a képen megörökítve és a negyítésnél finoman kidolgozva.

34. kép: **Szergéj Gunejow**, Szovjetunió, „Síllovészet”

Sífutás, amit a lécc kibír, utána lön, hogy semmi sem maradjon álla, ez a síllovészet rövid ismertetője. A jeges hidegen nemcsak

a végtagok fejnak, hanem a célozó berendezések is befagynak. Sokaknál a mesterséges léggés alkalmazása szükséges ahhoz, hogy ismét biztosan tudjanak a célgömbön keresztülnézni.

35. kép: **Alexander Ivanov**, Bolgár Népkörtársaság, „Kompozíció”

A felületes szemléliő azt mondhatná, hogy az építész érdemi meg a díjat. Közelebbről nézve felismerhetjük azonban, hogy milyen ügyesen vitté át a fotót a képre az épület sírma felületeit ill. szerkezeti elemeit és így a készből tényleg egyedi kompozíciót alkotott.

36. kép: **Keszai László**, Magyar Népkörtársaság, „Komponálás”

Ugyanaz a törekvés mint az előbbi képnel, csak itt nem az ember formálói keze, hanem a véletlen játszott szerep. A fényképész ugyanazt teite minél előbb – egynyi szemléletet alkotott ki.

37. kép: **Wolfgang Böttcher**, NDK, „Erdei tanulmány”

Még szírcsere, hogy a fényképész nem a „természet tanulmánya” címet adta. Ez az erőd egy haszonerdő, egy civilizált erőd, egy gazdaságilag kiszámítható terület, szükséges, de szépsége ellenére sokféle szempontból nézve a megtérheléseket nem bírja.

38. kép: **Peter Cott**, NDK, „A prágai metrő”

Magasba emelkedő és szállító – a modern építészet vonalasságára ad keretet a mozgólépcső stílistikájával meggyőző interpretációhöz.

39. kép: **Werner Friedler**, NDK, „Médúza”

A különleges fényképészeti ügyesség kell ahhoz, hogy a vízalatti felvételek vonzásukon kívül érvényes bonyolítóként is legyenek. Ennél a képnél a fótoművura való következetes összpontosítás segített, ami annak színében és strukturális szépségében mutatkozik meg.

40. kép: **Uwe Schlüter**, NDK, „Muslinca”

A rovar feje, jobban mondva a frontális rálátás mikronézetben segíti ismereteinket elémlyíténi jelentéken a környezetükkel kapcsolatban. Hogy sok minden törökön körülöttekünk, az a régi ismeretet helyezí ely alapokra, mégpedig azt, hogy a természetet nem ismeri az, aki előli elszárkózik.

41. kép: **Alexander Karetet**, Szovjetunió, „A maceska”

A ténconcso portréja (32. kép) egy igazi „High-key” volt, úgy ez a felvétel egy igazi „Low-key-portré”. A sötét tónusú képen csak a kis fekete „szörnyeteg” szemei világítanak.

42. kép: **Ralf Heumann**, NDK, „Bejkáhóka”

A tengeri emlőslálat testére való frontális rátekintés érzékelteti, hogy mennyire célszerű ennek az élőlénynek a formája, amely a legkisebb ellenállás mellett villámgyors úszómozdulatokra képes.

43. kép: **Ildíz Pase**, Szovjetunió, „Reggeli sorkozó”

A jól komponált állat-csoportkép címe által elképesztő interpretációit és humoros felrappelést mutat be.

44. kép: **Szaék Tamás**, Magyar Népkörtársaság, „Szürkegém”

Röviddel a felrepülés előtt kepte a magyar fotós lencsevégre ezt a mutatót madarakat. A rövid megvilágítási idő által a kiterjesztett szárnyak tollstrukturája világosan látszik.

45. kép: **Szaák Tamás**, Magyar Népkörtársaság, „Grafika”

Az ágaknak maderak az égbolthoz viszonyítva alulnézetből vannak ábrázolva a grafikus, azaz a kontúrvonalból előt kompozíció előrése végett.

46. kép: **A. Jolis**, Szovjetunió, „Gyengédéség”

Védeni hat az ember kéz a kis majom feje felett, de gyengéden is; és ezáltal a felvétel biztosan nemcsak az állatbarátok között talált spontán reakcióra.

47. kép: **Werner Priller**, NDK, „Röviddel napkelete előtt”

Ennek a pályázatnak az egyik legszebb tájtanulmánya, nem véletlen, hogy díjjal lett kitüntetve. A nagy gyűjtőtávolság használatára utal a hegyláncok tiszta világosságfokozata és a trabant nagysága is.

48. kép: **Baldur Wegner**, NDK, „A fa”

Válamikor a német nagygalázak földjükre fát ültettek, mert így kevesebb földadót kellett fizetniük. Mivel nemkunk ez a gazdaságos szokás kellemes (és hasznos) a nagyparcellás gazdálkodás korából.

49. kép: **Nikola Akrabov**, Bolgár Népkörtársaság, „A tök”

Ha valaki egy tankönyvpéldát keres finom, megfelelő kiegészítő színek helyettesítésére, az megtalálja azt ebben a szára-kék-tanulmányban, amelyben minden gondosan ki van dolgozva.

50. kép: **Jiri Lastuvka**, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Nápkerte”

A felkínó nap ad ennek a téli motívumnak egy különös plasziskus hatást. Anyaglátószövök objektív a képnek kiegészítő télirőlököt ad.

51. kép: **Miroslav Agabrian**, Román Szocialista Köztársaság, „Az utoljá hő”

Egy egyszerű trükk adott a szerény motívumnak hatást: Két különböző negatívot együtt nagytártak és így kapták meg a fehér égbolt jellegzetes struktúráltságát.

52. kép: **Gerhard Hof**, NDK, „Egy fa a parkban”

Fatörzsz áll a fa helyett és mindenki tudja mit jelent ez – a célszerű kompozíciós összpontosítás megygyőző példája.

53. kép: **Stanislav Chmelicek**, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Hegyvidék”

Légi felvétel, a finom szürke színárynalat ad ennek a képnek speciális hatást. A normálobjektív használata a nagy távolság miatt nem lét volna ítt megfelelő. A mélység megfogására nagyobb gyűjtőtávolságra volt szükség.

54. kép: **Ivan Luzak**, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Pecskák”

A pozsonyi fotós „Formái” eredetét illetően kétségekben vagy bennük. Részére elegéndő volt egyedül a közsáli kecskékben látható fényjáték motívumnak, a megfelelő részlet keresésére.

55. kép: **Georg Jenev**, Bolgár Népkörtársaság, „Akt”

A bolgár szerző ravarz játékokat játszik publikuma figyelemével. Találósképe az élő test és a kerekre csiszolt kó egyformaságából jött létre.

56. kép: Wagner Ferenc, Magyar Népköztársaság, „Tina”

Kemény megvilágítás, általában ritkán használt az aktifényképészben, ad ennek a motivumnak plasztikusságát és téstruktúrát.

57. kép: Zdenek Kolér, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, „Csendélet”

Ez a felvétel is a meredek fénybeeséstől él, amely a gondosan felépített kompozíciót a műség dimenziójával gazdagítja.

58. kép: Valentín Golovanov, Szovjetunió, „–40 °C”

A finn és az orosz szuanáról csodálatos dolgokat beszélnek. Miért ne integrethetne tehát jóségoasan az aszkétáknak –40 °C-nál a Télápoló.

59. kép: Valerij Jegorov, Szovjetunió, „Népünnepély”

Egy kákest lehet nyerni, a legügyesebb mázszóművesre vár ez az izletes (vagy termékeny) díj. A közönség feszült figyelemmel kíséri az eseményeket, a zsűri a „Sorozat csoportban” első díjaiért értékelté a képet.

Hátról: Heinz Pankow, NDK, „Verseny a homokpályán”

A képválogatás egy sportmotívummal kezdődött, miért ne fejződhette be a „világ legszebb mellékes dolgát” bemutató képeivel? A drezdai szerzőnek jó szeme volt az állítkúzdelem és a szín-kompozíció meglátására. Támadás és védekezés, hideg és meleg adják a kép belsejére drámaiáságát.

Anexă la tipăritura

**al 9-lea CONCURS FOTOGRAFIC INTERNATIONAL
PENTACON ORWO**

Se prezintă o selecție de fotografii premiate ale concursului, care a fost organizat de Industria Fotografică din R.D.G. în colaborare cu redacțiile revistelor fotografice din Budapest (R.P.U.), București (R.S.R.), Leipzig (R.D.G.), Moscova (U.R.S.S.), Praga (R.S.C.), Sofia (R.P.B.) și Varșovia (R.P.P.).

Coperta: Serghei Guselev, U.R.S.S., „Start”

Premiul întâi exprimă înalte aprecieri din partea juriului internațional a acestei fotografii dinamice de sport. Exact în momentul oportun, cind inotătorul pornește la start și plesnește puterea desculțătă aapei, fotograful declanșează și reține în imagine unul din momentele fascinante ale frumosului sport al inotului.

Fotografia 1: Imre Benkó, R.P.U., „Familie”

Şase oameni pe o motoretă – în vest, dincolo de Orientul Îndepărtat, colegii prietenosoși cu șaptele albe șiugur ar fi avut oviectiile lor. Pentru Viêtnam, acolo fotograf maghiar a intituit această scenă, fără îndoială este o dovedă a bucuriei de a trăi în sfîrșit din nou regăsire.

Fotografia 2: Jiří Bartoš, R.S.C., „Fata”

Gru foarte înalt, crescut artificial în procesul de dezvoltare, dă acestui portret al unei fete tinere farmecul său propriu. Tonurile blînde primesc prin aceasta o structură simpatică.

Fotografia 3: Peter Kroh, R.D.G., „Fratii”

În Republica Populară Laos, reporterul fotograf din Erfurt a găsit această scenă intimă de familie. Iluminarea sensibilă a marginilor fotografiei în momentul măririi a dat imaginii lumina sa concentrată.

Fotografia 4: Wladimir Wolkow, U.R.S.S., „Crescător de reni”

Sus în nordul sovietic, acolo unde tundra trece în regiunile arctice și renul este tovarășul de viață la care omul nu poate renunța, reporterul din Moscova a fotografat imaginea de gen a crescătoarei cu copilul său și animalele sale.

Fotografia 5: Reiner Domdeek, R.D.G., „Ester și Jeannette”

Dublul nud intim trăiește din simplitatea sa naturală și din tehnică sa de acuratețe. Cu grijă și foarte scosă în evidență, printre lumină blindă, tonalitatea diferențierăță a pielii.

Fotografia 6: Milan Sedlacek, R.S.C., „Ziua nuntă”

Există obiceiuri de nuntă diferite în lumea noastră. Unii trebuie să taie lemne cu fierăstrău, alții trebuie să planteze un pom, alții să dăruiască buchetul de mireasă. Ceea ce caută ambi actori

ai acestei fotografii pe cîmpul în care grinele au fost recoltate, poate fi lăsat fără supărare pe seama fanteziei privitorului.

Fotografia 7: Peter Ehrlich, R.S.R., „Cheie”

Inainte se a intra pe fereastră. Azi, dominoara emancipată dă cheia de la cameră, poate, ca pretendentul să nu-și înrosească puterile pe scindura scării. Hai, în România!

Fotografia 8: I. Utkin, U.R.S.S., „Ester”

Corespondentul Tess dovedește simțul humorului, chiar și la darea titlului. Dar trebuie să i se dea dreptate: privirea critică și flueriu – virtuțile tolărăni nu permită o altă interpretare decât că, în mod evident, îl interesează valori superioare.

Fotografia 9: Gerhard Weber, R.D.G., „Prima furtună”

Ce repede au pătit jurămîntele de a purta minunata fință prin viață pe măni (și peste greutățile ei). O simplă furtună cu ploiesă amenință să înnece terenul și acolo se trebuie, natural, să aștepte. Mătura de nuiule contra voulului – ce alternativă pragmatică la o idilă de nuntă.

Fotografia 10: Kalman Gyenes, R.P.U., „Împletitor de fier”

De cîteva decenii un best-seller printre motivele industriale: structura grafică a împletiturilor de oțel. Tehnologic, întotdeauna începutul pentru construirea de coloși de beton care cresc împunător, tematică săntintotdeauna o bancă sigură pentru cel puțin un premiu patru.

Fotografia 11: Jerzy Makowski, R.P.P., „Împletitor de coșuri”

Împletirea coșurilor este un meșteșug străvechi peste tot în Europa și acolo unde se mai folosesc coșuri. Fotograful polonez dă un îndemn la ghinduri interesante, care cere pasiunea omului întreg, deci este lucru cu genunchii și cu gura atunci cind este perfect.

Fotografia 12: Janos Stekovics, R.D.G., „D-na K.”

O femeie simpatică ne întîmpină cu privirea dintr-un portret simpatic. Casca de protecție și masca trădează că sacrifică puterea ei unei profesii grele. Fața și ochii însă arată că prin aceasta nu s-a pierdut nimic din farmecul unei flice a Evei.

Fotografia 13: Werner Grossmann, R.D.G., „Muncitorul”

Angrenajele transpun mișcare și acest lucru a determinat, cu siguranță, pe fotograful din Cottbus să aducă intenționat, prin imprecizia mișcării, dinanismul în imagine.

Fotografia 14: Bohumil Belka, R.S.C., „Icar”

Plutirea clasică pe aripi albe sau valuri albastre a cunoscut în ultimii ani o nouă conurență prin delteplanorism. Prate că Icar s-a gîndit, intrăderă, la așa ceva, dar urmării lui au, în orice caz, multă succес, dacă și iar sub picioare sigurante terei solide după o plutire semeată.

Fotografia 15: Albert Puschkerjow, U.R.S.S., „La lucrul în cosmos”

Din anii '60, fotograful sovietic face parte dintre reporterii permanenti de pe cosmodrom. Subiectul lui a devenit între timp cotidian și expresia sa fotografică mai lepidă. Dar ce momente frumoase de cotidian, ca să lucrezi numai cu rachete și ca să plece din nou trei osmeni cu bagaj ușor de mînă, pentru ca noi toți să devenim mai bogăți.

Fotografia 16: Bretislav Marek, R.S.C., „Cursa păci“

Cea mai mare cursă de cicluri armatori din lume intrunse în fiecare Mai elita celor mai buni în ideea înțelegerii între popoare și a competiției sportive corecte. Cu un obiectiv Zoom, autorul căhă a adus tensiune suplimentară în desfășurarea cursei bogată în dramatism.

Fotografia 17: Emil Mandscharow, R.P.B., „Minge diabolului“

Cine el însuși a fugărit și datează și încolo pe masa verde măcuțe mințe albe, cunoaște perfidia secțiunilor. Fizica matematică pare ieșită din tărâi (de ex. unghiu de cădere interior imediat exterior), cind deosebită se răsușează un demon în aer. Făcând abstracție de ireproșabilul fel în care a prins scenă, fotograful bulgar a găsit și un titlu de fotografie convingător.

Fotografia 18: Miroslav Holubec, R.S.C., „Infringere“

O fotografie, care n-are nevoie de cuvinte explicative. Pentru a nu distraje atenția, fundalul a fost expus suplimentar la mărire, și compozitia a dobândit o tensiune suplimentară prin excentricitatea sa.

Fotografia 19: Ernst-Ludwig Bach, R.D.G., „Organ de ordine la sport“

Recunoaștem, un subiect sportiv neobișnuit îdar unul adevărat și eficace. La fiecare concurs, în spatele celor activi stau nemurări necunoscuți, care, în totalitatea lor, posibila competitie rezultatorul. Numele lor nu se găsescă în nici o listă a cîștișorilor, dar lor se obțin uneori un record mondial (cel puțin în parte). Prin reprezentarea unuia dintre aceștia, fotograful dorește să-și exprime față de tobe stîmă; că și ei se fac fotositorii o arată foarte clar fotografie.

Fotografia 20: Siegfried Thieme, R.D.G., „Bucuria cîștiștonului“

Se potrivește bine la fotografie, chiar dacă premezelile sunt inverse. Aici desesperare, aici bucurie dezăntinuită. În ambele cazuri nu a fost numai prezența de spirit a fotografului, ci și atitudinea de expectativă înăscăută din conștiințele de specialitate, care a ajutat să prindă momentul respectiv.

Fotografia 21: Sergej Poscharakij, U.R.S.S., Lovitura de deschidere

Le fotbal rareori poate să printre-o lovitură reușită decidă un joc, la voleibol, însă deseoii s-a schimbat deza macelui. Ceea ce sport se întîmplă aproape în mod lejer, cîrte întărit sport cea mai mere concentrare – și acest lucru este prins convingător în această fotografie.

Fotografia 22: Wadim Nekrassow, U.R.S.S., „Gimnastă“

Ochiul poate de-abia să urmărească mișcările în gimnastică modernă, vorbirea se refugiază în intenșuri de fraze ale inițiaților (ce își pot ora imaginea printrin-un Tsukahara sau un Mondsalto?). În fotografie, agitația dezordonată se încheagă într-un moment static, dare face să se observe o concentrare deplină și stăpîne.

Fotografia 23: Csaba Habik, R.P.U., „Înviorare“

Bătălia căldurii sunt numite aceste curse, cind cavalerii pedalei aproape dehidratati și se cătuști cad după șei. Ce bine face atunci un duș învioretor! (Pentru fotograf o astfel de scenă este un

instantaneu de maestru, trebuie numai să prindă două mișcări treceatoare cu un timp potrivit de expunere și într-un singur unghi de vedere posibil).

Fotografia 24: Wladimir Krukow, U.R.S.S., „Jucător de badminton“

În concordanță, o trecere de timp – în sport, competiție aprigă. Îi credem pe cei activi, că numai cîștișul este jîntă oboseli.

Fotografia 25: Zsolt Szamody, R.P.U., „Femei cu florete“

Recenzorul este prea puțin cunoșător al regulilor, pentru a aprecia cine a obținut aici un punct sau ce a fost considerat ca nelocal. Fotograful, în orice caz, a avut un timp de reacție relativ scurt, căci a reușit în orice caz pozitie pe cel care a nimînat.

Fotografia 26: Wadim Nekrassow, U.R.S.S., „Gimnastă de rezervă“

O soartă ingrădată: să-și mențină încălzirea fără o intenție clar definită pentru lăuri victoriei. Sportul însă cere acest lucru, așa că este comic, ceea ce totuși este gîndit atâtde serios.

Fotografia 27: Walerij Jegorow, U.R.S.S., „Speranțe spulerate“

Imaginea fatală a acestui capitol! Dar ce intuție a fotografului, tocmai elici la măslină adîncă, să astepți soarta. Decupajul și tehnica măririi au făcut restul, pentru ca dintr-o scenă jâlnică să făcă o imagine convingătoare.

Fotografia 28: Zoltan Polya, R.P.U., „Liniste“

Ton în ton și printr-o compoziție rotundă, autorul mijlocește impresia linistei. Ambele bărbi roșii în culoarea lor sint aşa de calme, incă nu mai devin agresive; mai mult, sprijină discret răcoarea atmosferei.

Fotografia 29: Robert Rubjørvæz, U.R.S.S., „Peleaj de iarnă“

Un premiu întîi în grupă „Natură“. Jocul cu tonurile și structurile fascină și „liniste“ ar fi un titlu tot atât de corespunzător.

Fotografia 30: Uwe Steinbrück, R.D.G., „Potretul soției mele“

O căldă umanitate caracterizează această frumoasă imaginea unei femei, care nu este încă prea departe de tinerete, pentru că să mai fie înănră, a cărei viață este însă, prin unele cunoașteri, devenită mai bogată, eșa că deja ea poate să se numere printre cele cu experiență.

Fotografia 31: Manfred Paul, R.D.G., „Portretul lui Ingrid Behla“

„Portretul din profil“ este în mod regrebat cam demodat. S-ar putea spune păcat, dacă am trebui să referim la acest exemplu curajoasa cunoștere a tradițiilor fotografice. Contempriarea lui cu grec ar face să se recunoască îndrăzneața împotriva a nasului.

Fotografia 32: Manfred Paul, R.D.G., „Dansatoarea Jutta Deutschland“

Un portret „high-key“, aproape de o clasică împrimare, ne aduce aproape o disciplină activă dintrale celor mai severe ale spectacolului. În dansul său va infișa frumusețe, nîncă altceva nu permite impresia luminosă pe care fotograful o transmite.

Fotografia 33: Serghei Petruchin, U.R.S.S., „Virtuosul“

Nu numai soliști sănătoși, și dirijorii pot fi. Cum aici unul din

ei ține tonul – sau pauza – acest lucru este transmis cu măestrie în fotografie și cu finete desăvîrșită la mărit.

Fotografia 34: Serghei Gunajew, U.R.S.S., „Biatlon“

Fuga și impușcătura pentru cel ce ține pușca încă nîncă să nu mai rămînă în picioare, aceasta este formula pe scurt pentru biatlon. La temperatură gerăoasă, nu îngeață numai extremitățile, ci și dispozitivele de vizare. Pușnă respirație artificială este uneori necesară, pentru a obține o vedere clară la ochirea la țintă.

Fotografia 35: Alexander Iwanow, R.P.B., „Compoziție“

Am putea crede cu superfață că arhitectul ar fi trebuit să cîștige premiul. La o privire mai de aproape însă, se poate recunoaște cu cădă scușință fotograful a transpus suprafetele și structurile construcției în lumina imaginii și astfel realmente a creat o compoziție a sa proprie din ceva deja realizat.

Fotografia 36: László Keza, R.P.U., „Compunere“

Aceeași preocupare ca în fotografie anterioră, numai că aici inițial nu mină omului a jucat un rol, ci întimpărarea. Fotograful a făcut același lucru – să găsească propria sa concepție.

Fotografia 37: Wolfgang Böttcher, R.D.G., „Studiul Pădurii“

E bine că fotograful nu a numit această fotografie studiu de natură. Această pădure este o pădure de utilitate, o pădure a civilizației, o unitate calculată economic, la nevoie, dar cu toată frumusețea severă, în multe privințe nefăcând față împovărtării.

Fotografia 38: Peter Cott, R.D.G., „Metro la Praga“

Năzuind în sus și conducind mai departe, liniatura construcției moderne a patronat la această interpretare convingător stilistic a unei scărările.

Fotografia 39: Werner Fiedler, R.D.G., „Suferința urechii“

Este nevoie de o indemnătură fotografică specială, pentru că să faci din instantanei subacvatici, peste farmecul lor neobișnuit, să devină mărturii valabile. La această fotografie a contribuit concentrăția consecventă pe subiectul principal în întreaga sa frumusețe coloristică și structurală.

Fotografia 40: Uwe Schlüter, R.D.G., „Musca de fructe“

Capul insectei, mai bine zis ce se vede frontal deasupra, pe detaliul natural în imagine micro, ajută să ne adîncim cunoștințele noastre despre lumea invizibilă: că și coloristic mai intervine ceva, face cel puțin să fundamenteze din nou vechea cunoaștere, că natura nu cunoaște nimic din ceea ce este afară.

Fotografia 41: Alexander Karafet, U.R.S.S., „Pisică“

Dacă portretul unei dansatoare (Fotografia 32) a fost un veritabil high-key de înaltă clasă, avem aici de-a face cu un la fel veritabil portret „low-key“. În general întunecat; tonuri reținute, numai ochii monstrului luminează din adîncul fotografiei.

Fotografia 42: Ralf Hausmann, R.D.G., „Focile Belcăi“

Vedere frontală a corpului animalului marin mamifer lasă să se bănuiască că de potrivit scopului să-a adaptat formă lui acestui fel de viață. Înăltă, incă cu cea mai mică posibil rezistență este în stare de miscări de inot repezi ca fulgerul.

Fotografia 43: Uldis Pasche, U.R.S.S., „Apelul de dimineată”
Fotografia de grup de animale compusă curățel primește prin titlu ei o interpretare uluitoare și un aspect umoristic.

Fotografia 44: Tamas Szaak, R.P.U., „Bitlan”

Puiu înainte de zbor, fotograful ungur a prins această pasăre elegantă. Prin timpul de expunere scurt a fost tratată mai clar, într-un mod mai interesant, structura penajului aripelor întinse larg.

Fotografia 45: Tamas Szaak, R.P.U., „Grafič”

Ramurile și păsările au fost luate de jos văzuteclat pe cer, pentru a obține o compoziție vie grafică, adică de la liniade contur.

Fotografia 46: A. Jolis, U.R.S.S., „Afectiune”

Protectoare arătă mîna omenească deasupra capului micelui mameț, dar în aceeași măsură și afectuoasă și prin aceasta fotografie, sigur, se va bucura de simpatie spontană nu numai la prietenii animalelor.

Fotografia 47: Werner Priller, R.D.G., „Immediat înaintea răsăritului soarelui”

Unul din cele mai frumoase peisaje ale concursului nostru, pe nedrept nerăspălit cu un premiu. O dovadă pentru folosirea unei distanțe foarte lungi constituie astfel tonalitățile lanțului de munți, cî și mărimea Trabantsului.

Fotografia 48: Baldur Wagner, R.D.G., „Pom”

Pe vremuri, țărani încă din Germania au sădit pomi singulari pe pămînturile lor, aceasta avînd ca urmare un impozit mai redus. Azi această gîndire mercantilă nu este o amintire și o referire în mijlochul gospodăriei noastre pe suprafețe întinse de pămînt.

Fotografia 49: Nikola Akrabow, R.P.B., „Dovleac”

Cine caută un exemplu instructiv pentru folosirea creațoare a culorilor complementare, îl găsește în acest studiu de galben – albastru, în care pînă și împărțirea suprafețelor colorate este calculată cu grijă.

Fotografia 50: Jiri Lastuvka, R.S.C., „Răsărit de soare”

Efectul deosebit de plastic al acestui motiv de iarnă îl constituie poziția joasă a soarelui de dimineată. Obiectivul superangular al aparatului conferă imaginii în plus iluzia spațială.

Fotografia 51: Mircea Agabrian, R.S.R., „Ultima zăpadă”

Un mic truc ajută la mărirea efectului acestui motiv simplu. Două negațe diferite au fost mărite împreună, prin care cerul palid a obținut structurarea dorită.

Fotografia 52: Gerhard Hopf, R.D.G., „Un pom în parc”

Trunchiul stă pentru pom și fiecare înțelege ideea transmisă. Un exemplu convingător a concentrării compoziționale plină de sens.

Fotografia 53: Stanislav Chmelíček, R.S.C., „Peisaj de munte”

Perspectivă aeriană, tonalitățile fine de gri conferă acestei imagini o frumusețe aparte. Obiectivul normal dacă ar fi lipsit, trebuia să se înă seamă de lăime.

Fotografia 54: Ivan Luzak, R.S., „Forme”

Autorul din Bratislava ne lasă ne lasă în dubiu ce a stat la originea „forme”lor sale. Pentru el a constituit motiv suficient jocul de

lumini asupra subiectului pentru a găsi o punere în pagină adecvată.

Fotografia 55: Georgi Zanew, R.P.B., „Nud”

Autorul bulgar face un joc viclen cu atenția publicului său. Imaginea lui trăiese prin asemănarea formelor corpului omenești și a pietrelor și le suportă rotunde.

Fotografia 56: Ferenc Wagner, R.P.U., „Tine”

Lumina razantă în general nedorită în fotografia nudurilor dă acestui motiv plasticitate și structură spațială.

Fotografia 57: Zdenek Kolar, R.S.C., „Natură moartă”

Și această imagine trăiese dintr-o lumină razantă, care îmboalătește compoziția înriguit construită cu dimensiuniua adincimii.

Fotografia 58: Valentin Golovanov, U.R.S.S., „-40 °C”

Despre sauna finlandeză și rusească s-au povestit deja adevărate minuni. De ce să nu fi salutat Moș Gerilă, la -40 °C cordial pe sihaștri?

Fotografia 59: Walerij Jegorow, U.R.S.S., „Serbare populară”

Un cocoș este de cîstigat, celui mai bun artist cățărător îl suride plătită. Publicul urmărește evenimentul cu atenție acordată. Jurul a acordat acestei serii de imagini premiul I.

Coperta 4: Heinz Pankow, R.D.G., „Alergare pe pistă de nisip”

Alegerea imaginii a început cu un motiv sportiv; de ce nu s-a terminat cu o imagine despre cel mai frumos lucru neînsemnat de pe pămînt? Autorul din Dresden a avut o privire bună pentru lupta de poziție și compoziția culorilor. Atac și apărare, rece și cald sau fotografiei aspectul său dramatic.

Приложение към каталога

IX МЕЖДУНАРОДЕН ФОТОКОНКУРС ПЕНТАКОН-ОРВО

Настоящият каталог е издаден в ГДР със сътрудничеството на редакциите на фотосписанието от Букурещ, Букурещ, Лайпциг, Москва, Прага, София и Варшава и в него са подбрани най-добрите от отличните във фотоконкурса творби.

Корица: Сергей Гунев, СССР, „Старт”

С пристъпената първа награда международното жури дава израз на високите си оценки за тези динамични спортни композиции. Точно в момента, когато плувецът се хвърля от старта и се врязва във водата, фотографът е настиснал спускът и така е успял да пресъздаде един от най-динамичните моменти в плувния спорт.

Снимка 1: Имре Бениоу, Унгарска народна република, „Семейство”

Шест души на мотопед? – забранено от Правилника за движение по пътищата. За Виетнам, където унгарският фотограф е заснел така сцена, това е един пример на отново възърнатата радост.

Снимка 2: Ирик Барточ, ЧССР, „Момичето”

Едрото зърно, получено при лабораторната обработка, придава на портрета на малдото момиче нежност на тонастите и собственно звучене.

Снимка 3: Петър Кро, ГДР, „Потомство”

Фотожурналистът от Ерфурт е уловил тази имитация семеяна сцена в Народна република Лвов. Допълнителното осветяване при копирането на периферните участци от снимката привлича вниманието върху членния цетър.

Снимка 4: Владимир Волков, СССР, „Скотовъдка”

Далеко в Съветския Север, на границата между тундрата и арктическите области, северният елен е неотменен спътник на човека. Московският репортър е пресъздад една типично за тези места картина.

Снимка 5: Райнер Дорнек, ГДР, „Естер и Жанет”

Интимната актова снимка очарова със своята непосредственост и чиста техника. Използваваната мека светлина е разработила различно тома на човешката кожа.

Снимка 6: Милан Седлачек, ЧССР, „Святбен ден”

В света съществуват различни светбени обичаи. Според едни трябва да се прerezje дърво с триум, според други – да се засади дърво, трети изискват да се подари светбеният букет.

Какво обаче търсят двамата герои от снимката в ожънатата житна нива, предоставяме да реши фантазията на зрителя.

Снимка 7: Петър Ерлих, Румъния, „Ключът“

Едно време се превеждаха новини серенади под прозорците. Днес еманизираната млада жена дава ключ от стаята си, вероятно за да не губи любимите силици си в категене.

Снимка 8: И. Уткин, СССР, „Естет“

Кореспондентът от ТАСС доказва чувството си за хумор още при озаглавяването на снимката. Трябва да му се отаде заслуженото! Критичният поглед на излегивания се недвусмислен доказът това.

Снимка 9: Герхард Вебер, ГДР, „Първа бури“

Колко бързо избледняват клетите – даносим занапред любимата си на ръце, предодолявайки трудностите на живота. И каква pragматична алтернатива в сватбената идилия!

Снимка 10: Калман Дйенеш, Унгарска народна република, „Арметурата“

От николко десетилетия насам – човекът сред индустрински мотиви: графична структура на стоманените плетеници, лежащи в основата на израстващите високо в небето бетонни колоси. Тематично то винаги са една сигурна база за най-малко четвъртът награда.

Снимка 11: Йержи Маковски, Народна република Полша, „Кошничарство“

Кошничарството в прастар занаят като в Европа, така и невсъкъде, където все още се използват кошници. Полският фотограф дава интересни трактовки на това, как занаятът завладядва изцяло човека.

Снимка 12: Янош Щекович, ГДР, „Госпожа К“

От един портрет ни гледа симпатична жена. Каскета издава, че тя изразходва своите сили в една очевидно трудна професия. Лицето и очите показват, че въпреки това не е загубен чарът на Евиана щерка.

Снимка 13: Вернер Гросман, ГДР, „Даюжение“

Пресъздавайки динамиката и ритъма на движението, фотографът от Котбус въздействува емоционално на зрителите.

Снимка 14: Бехумил Белица, ЧССР, „Икар“

Може би потомците на Икар ще имат по-голямо щастие, когато след смелия полет почувствуват отново търъда почва под краката си.

Снимка 15: Алберт Пушкарьов, СССР, „На работ в Космоса“

От 60-те години насам съветският фотограф Пушкарьов в постоянен репортър на Космодрома. Неговото хоби междувременно се превърна в ежедневие. Но колко прекрасно е това ежедневие, в кое само се работи с ракети и при което за пореден път тряма душа отново постигат с лек ръчен багаж, за да придобием всички ние повече знания.

Снимка 16: Бретислав Марек, ЧССР, „Пробегът на мира“

Всяка година през месец май най-голямата коловзездечно състезание за аматори в света събира в името на разбирател-

ството между народите и благородния спортсменски дух елита от най-добрите. Ефектът, получен с вариообектив, помага чехословашкият автор да предаде напрежението в това динамично състезание.

Снимка 17: Емил Манджаров, НРБ, „Дяволска топка“

Който видях гонил по зелената меса малката бяла топка, познава коварството и изненадите, които се крият при посрещането на противниковия удар. И тогава му се струва, че за конът на физиката (ъгълът на падане е равен на ъгъла на отражение) не е валиден. Звездно с безупречното пресъздаване на тази сцена българският фотограф е избрал и едно чудесно заглавие.

Снимка 18: Мирослав Холубек, ЧССР, „Пораждение“

Една снимка, която не се нуждае от обяснение. Фонът в копирът допълнително при увеличението. Композицията е придобила нова вътрешна сила и напрежение.

Снимка 19: Ернст-Лудвиг Бах, ГДР, „Живот, отдален на спорта“

Един необичайен спортен мотив. Зад активно действуващите във всяко състезание стоят безброй безименни, които в своята съвкупност са съпричастни в надгреварателя за постижения. В никоя листа на победителите има да немерим текните имена, но на тях също така много и подхожда световен рекорд. С изобразяването на един от тях фотографът поднася своята почитания към всички.

Снимка 20: Энгриф Тиме, ГДР, „Запалиянковци“

Без съмнение заглавието подхожда и на предищата снимка. Горе отчаяние, тук запалиянковци, загубили ума и дума. И в дявата случая това се дължи не само на съобразителността на фотографа, но и на усетъв, който му помага да избере точния момент.

Снимка 21: Сергей Пожарский, СССР, „Начален удар“

Началният удар във футбола рядко може да реши изхода от срещата, докато във волейбола с умелия сервис, често се печелят важни точки. Това, която в един вид спорт се изпълнява едва ли не вяло и небрежно, в друг изисква най-пълна концентрация.

Снимка 22: Вадим Некрасов, СССР, „Гимнастичка“

В модерната гимнастика окото трудно може да следи движението, възниква едва привиква към новите термини (Цукхара, Пунго салто). На снимката е показан един „статичен“ момент, който изразява пълна концентрация и владеене на талата.

Снимка 23: Чаба Хабик, Унгарска народна република, „Освежаване“

„Горещи битки“ маричаме тези състезания, в които спортстите падат от седалте капнали и изтощени. Колко добре би подействвал един освежавещ душ! За фотографа тази сцена е едно сполучливо попадение.

Снимка 24: Владимир Крюков, СССР, „Федербал“

Федербалът е развлечение, но и напрегнато състезание. На-

блудавайки играча вярваме, че победата е единствената му цел.

Снимка 25: Солт Жамоди, Унгарска народна република, „Фехтовка“

Съдията не е достатъчно сведущ, за да прецини кой тук трябва да получи точка и кое да биде сметнато за некоректно. Фотографът във всеки случаи в разполагал със съсем малко време за реагиране, но въпреки това е успял да направи интересна снимка.

Снимка 26: Вадим Некрасов, СССР, „Разверната гимнастичка“

Една неблагодарна участ ... Спортьт обаче го изисква и затова в комично, въпреки че в замислено като сериозно.

Снимка 27: Валер Егоров, СССР, „Пропаднала надежда“

Най-съдбоносната снимка от този раздел! Отсечката и техниката при увеличението я дооформят така, че тази сцена се превръща в убедителна творба.

Снимка 28: Золтан Поля, Унгарска народна република, „Тишина“

В преливаща с тоналност и завършена композиция унгарският автор ни внушива спокойствие. Двете червени лодки засилват свежестта на възприятието.

Снимка 29: Роберт Рубцов, СССР, „Зимен пейзаж“

Първа награда в група „Природа“. Играва на тоновете и структурите очарова и „Тишина“ било също едно подходящо заглавие.

Снимка 30: Уве Шайнбрюк, ГДР, „Женски портрет“

От този портрет на жена, която все още е така близо до младостта, лъже топла човечност, но животът вече ѝ е дал опита, присъщ на по-възрастните.

Снимка 31: Манфред Паул, ГДР, „Портрет на Ингрид Бела“

Портретът „в профил“ за съжаление не е вече така на мода. Казваме – за съжаление, защото в този случай именно с портрет в профил немският фотограф е показал типични черти от характера – сила, воля, смелост.

Снимка 32: Манфред Паул, ГДР, „Танцьорката Юта Дойчланд“

Този портрет в светла тоналност ни приближава до една от най-старите артистични дисциплини. В танца ѝ има красота и фотографът не е допуснал нищо друго до онова светло впечатление, което пресъздава.

Снимка 33: Сергей Петрушин, СССР, „Виртуозът“

Не само солистите са виртуози, в и диригентите. Така и тук един диригент ръководи музикант – или...тишината – и това майсторски е отразено в снимката.

Снимка 34: Сергей Гунеев, СССР, „Биватлон“

Бягане с високо темпо и точни стрелби така, че да не остане сърчища мишена – това е скъратената формула на биатлона. В ледения мраз обача измръзват не само кръвниците, но и „приспособленията“ за визиране. Затова понякога е необходимо малко топъл дъх, за да имаме ясен поглед към целят.

Снимка 35: Александър Иванов, България, „Композиция“
Първоначално можем да сметнем, че награда трябва да получи архитектът. При по- внимателно разглеждане става ясно колко талантливо фотографът е пресъздал в снимката структурите на сградата и е сътворил от вече сътвореното своя собствена композиция.

Снимка 36: Ласло Каса, Унгарска народна република, „Композирано“

Тук за разлика от предходната снимка в основата не е творящата човешка ръка, в случайността. Фотографът обаче е направил същото – камерили в свое собствено виждане.

Снимка 37: Волфганг Бъхтер, ГДР, „Горски етюд“

Хубаво, че фотографът не е озаглавил тази снимка „Природен етюд“. Тази гора е една полезна гора, една цивилизирана гора, една необходимост.

Снимка 38: Петър Кот, ГДР, „Пражко метро“

Издигаща се и срещаща се нагоре – линията на модерното строителство стоя начало при тези стилистично въздействуваща интерпретация на движеща се стълба.

Снимка 39: Вернер Фидлер, ГДР, „Аурелия (вид медуза)“

Подводната фотография изисква особено умение, смелост и солидни технически познания. Чрез нея хората имат възможност да се докоснат до красотите на морските дълбини. При тази снимка вниманието е концентрирано върху главния мотив в цялата му цветова и структурна красота.

Снимка 40: Уве Шлютер, ГДР, „Муха“

Един поглед върху детайлите помага да задълбочим нашите познания за незабележимите нещо около нас. Ако при това имаме пред вид и цветовете, ще се завърти още веднъж старото правило, че в природата никъм нещо невъзможно.

Снимка 41: Александър Карафет, СССР, „Котка“

Тук виждаме истински портрет в тъмни тоналисти. Сред преливащите се тъмни тонове светят само очите на малкото черно зверче.

Снимка 42: Ралф Хаусман, ГДР, „Байкалски тюлен“

Фронталният поглед върху тялото на морския бозайник дава възможност да се разбере колко целесъобразна е формата на това живо същество, за да може то с най-леко съпротивление да постига такива светъквачни движения при плуване.

Снимка 43: Улдис Паске, СССР, „Сутрешен апел“

Чисто композираната снимка на група животни, съчетана съзаглавието си, представява интересна интерпретация със тънък хумор.

Снимка 44: Тамаш Саак, Унгарска народна република, „Рибар“

Унгарският фотограф е уловил тази птица, малко преди да отнесе плячката си. Кратката експозиция е помогнала да се разработки структурата на перата и крилата на птицата.

Снимка 45: Тамаш Саак, Унгарска народна република, „Графика“
Клони и птици, снимани срещу небето от ниска гледна точка – живата композиция от контурни линии.

Снимка 46: А. Жолис, СССР, „Нежност“

Човешката ръка успокоява и закръпя малката маймунка. Снимката предвижда спонтанна симпатия не само у приятелите на животните.

Снимка 47: Вернер Пример, ГДР, „Малко преди изгрев“
Един от най-кубавите пейзажи на този конкурс, справедливо отличен с награда. За използванятия дългофокусен обектив подсказват както просветяването в дълбочина, така и мащаба на изображенията на Луната.

Снимка 48: Валдур Вагнер, ГДР, „Дърво“

Някога немските еди земевладелци засаждаха на своите ния отделни дървета, за да намалят поземления си данък. Днес тези дървета служат като ориентирни в обширните земни площи и са чудесни кътчета за отдих и почивка.

Снимка 49: Никола Акарбов, НРБ, „Тиква“

Който търси пример за деликатно, съмислено и целесъобразно използване на допълнителни цветове, може да намери в този жълто-син етюд, където всичко е грижливо премислено.

Снимка 50: Ирик Лаштушка, ЧССР, „Сълънчев изгрев“

Ниското сутрешно слънце придава на този зимен мотив особено пластично звучене. Използването на широкоъгълен обектив засилва илюзиите за пространственост.

Снимка 51: Мирча Агабриян, Социалистическа република Румъния, „Последният сняг“

Един малък трик в момента – два различни негатива са копирани звездно. Така бледото небе е получило желаното структуриране.

Снимка 52: Герхард Хоф, ГДР, „Дърво в парка“

Дънер вместо дърво и всеки разбира подтекста – убедителен пример на съмислено, целесъобразна композиционна концентрация.

Снимка 53: Станислав Хмеличек, СССР, „Планински пейзаж“
Въздушната перспектива и деликатно степенуваните тонове придават на тази снимка особено очарование. Нормалният обектив е случај би бил неудачен и фотографът правилно е подбрав обектив с по-голямо фокусно разстояние.

Снимка 54: Иван Лужак, ЧССР, „Форми“

Авторът от Братислава не ни подсказва от какво са произлезли неговите „Форми“. Достатъчна е била играта на светлосенките върху каменните блокове, за да се намери необходимия отсечка.

Снимка 55: Георги Янев, НРБ, „Акт“

Българският автор провокира вниманието на зрителя. Неговата снимка се оживява от приликата във формите на животно и заблъснатите камъни.

Снимка 56: Ференц Вагнер, Унгарска народна република, „Тина“
Силната насочена светлина, рядко желана в актовата фотография, придава на този мотив пластичност и пространственост.

Снимка 57: Зденек Колар, ЧССР, „Натюрморт“

Тази снимка също „оживява“ от ярката светлина. Грижливо построената композиция й придава обемност.

Снимка 58: Валентин Голованов, СССР, „–40 °C“

За финландската и руската свиня неведнъж са разказани чудни неща. Защо пък тук да изглежда чудно, че действието се развива при температура –40 °C?

Снимка 59: Валерий Егоров, СССР, „Народен празник“

Петелът трябва да се хвани. По стар народен обичай победителят ще получи ценен трофеj. Журито присъди на серията пръв натрада.

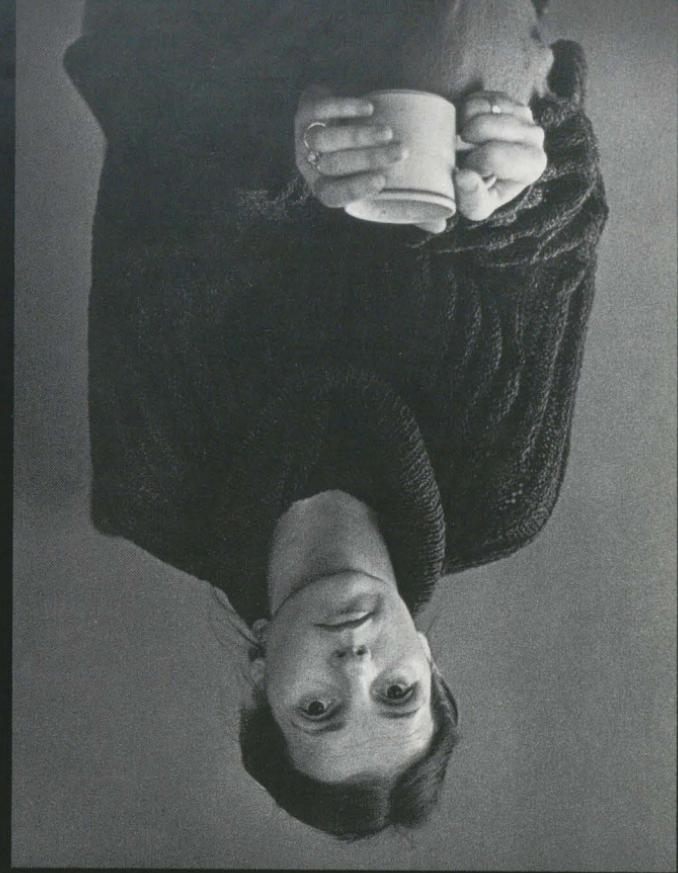
Задна корица: Хайнц Панков, ГДР, „Мотоциклетно състезание“

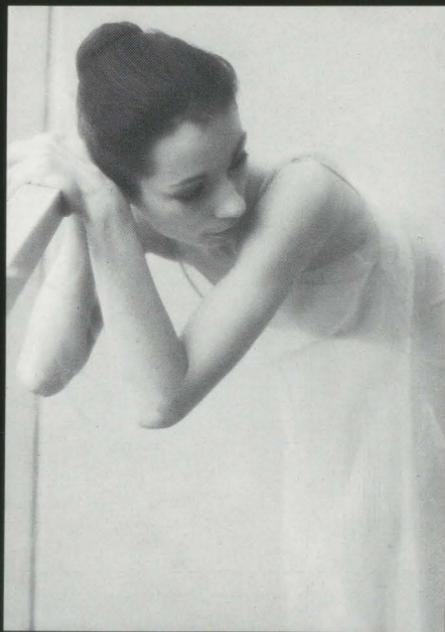
И накрая на вниманието на зрителя представяме една чудесна снимка на Дрезденския автор Хайнц Панков, в която с отлично развит усет за композиция и цветопредаване той постига желаната вътрешна драматичност.

30 31

PRAKTICA-PROJEKTOREN

Sind Kleinbild-Diapositive das Ergebnis fotografischen Gestaltens, fixierter Bildideen, festgehaltener Reiseeindrücke oder was auch immer der Anlaß zum Fotografieren war, erst durch die technisch ausgereifte Projektion wird das Bild echt erlebbar.

PRAKTICA-Diaprojektoren holen alles an Schärfe und Farben heraus, was in den Dias steckt. Es sind automatische Geräte mit intensivem, neutralweißem Projektionslicht.

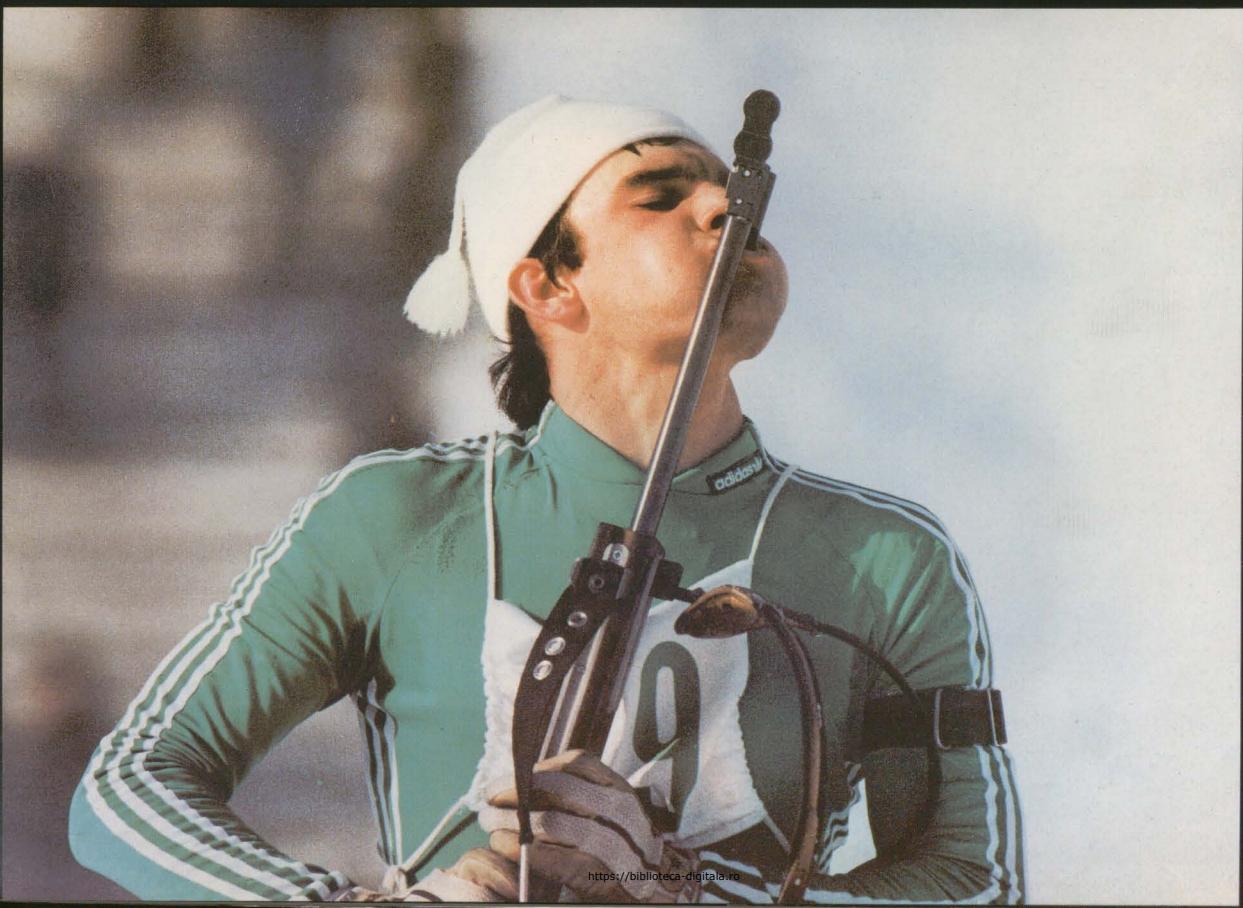
PRAKTICA 150 A

Halogen-Lichtwurflampe 24 V/150 W, Fernbedienung mit Handschalter und Kabel, diagesteuerte Lichtblende, asphärischer Kondensor, Kühlgebläse, Universalmagazin für 36 Dias mit freiem Zugriff zu den Dias während der Projektion, Objektive mit Brennweiten von 60, 80, 100, 140, 200 mm, ausbaufähig für vollautomatische Dia-Ton-Vorträge

PRAKTICA 150 AFT

Gleiche Merkmale wie PRAKTICA 150 A, jedoch zusätzlich automatische Schärrenregulierung durch optisch-elektronisches System und eingebauter Zeitschalter für automatischen Diawechsel mit Zeitabständen zwischen 4 s und 45 s

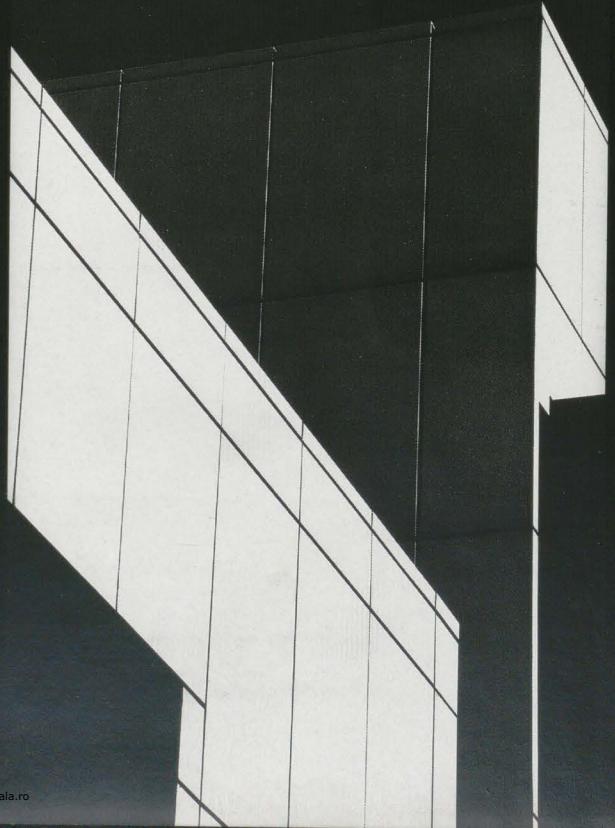

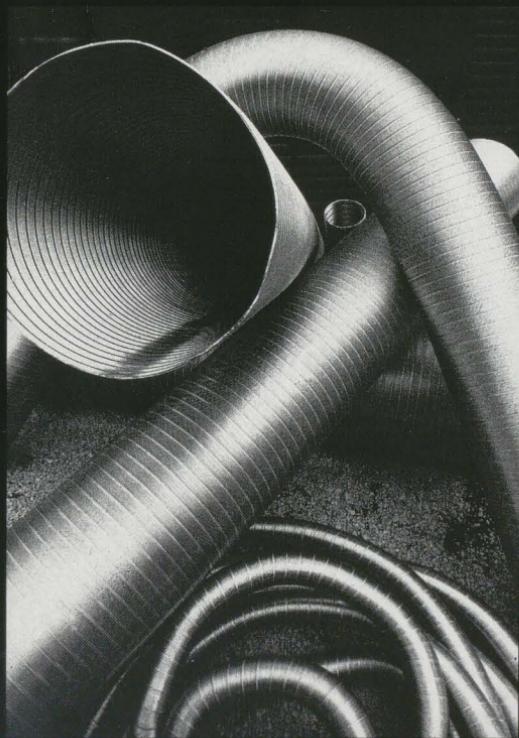

Die Welt, die uns umgibt, ist geformt. Auf natürliche Weise, den Gesetzen der Geologie oder der Biologie beispielsweise folgend, oder menschlichen Vorstellungen entsprechend, nach Überlegungen der Zweckmäßigkeit, der Ästhetik und anderem.

Für den Fotografen sind Formen eine Herausforderung in doppelter Hinsicht. Zum einen kann es ihm darum gehen, und viele sehen darin den einzigen legitimen Anlaß, in der Abbildung der Form den ihr innenwohnenden Sinn adäquat herauszuarbeiten. Andere wieder nehmen die Form in ihrer Ganzheit als Bildanlaß, um im engen Ausschnitt des Fotos, das zudem die drei Dimensionen jeglicher Form nur in der Höhe und Breite des Bildformats, als in der Zweidimensionalität festhält, einen persönlichen Standpunkt zur Ästhetik unserer Umwelt auszudrücken. Glücklicherweise enthalten die Bilder dieses Abschnittes Zeugnisse für die Rechtmäßigkeit beider Motivationen. Sie dokumentieren auf überzeugende Weise, daß das Gefühl für Zweckmäßigkeit nicht diametral zu dem der Schönheit steht oder umgekehrt. Für den Menschen ist der Mensch das Maß aller Dinge, und deshalb kann das Gefühl für die Bildwürdigkeit einer Form schon mehr sein als nur ein erster Schritt zu einem humanistischen Verhältnis zwischen Mensch und Umwelt.

36

37

38

ORWOCOLOR-FILME

Das große Plus der ORWOCOLOR-Negativ-Filme ist der fotografische Spielraum. Der beginnt durch die besonders günstige Gradationskurve bereits bei der Belichtung. Er setzt sich bis zur Weiterverarbeitung des Films fort. Von den komplementärfärbigen Negativen lassen sich Farbpapierbilder oder Farbdiapositive kopieren und vergrößern. Schöpferisches Gestalten endet nun nicht an der Labortür. Der Negativ-Positiv-Prozeß erlaubt, die Wiedergabe der Farben ganz individuell zu beeinflussen. Nach gestalterischen Absichten wird die Farbstimmung naturalistisch gehalten, betont oder auch völlig verändert. Der ORWOCOLOR-Negativ-Film NC 19 ist universell anzuwenden. Ohne Filterung während der Aufnahmen kann bei jeder Beleuchtung – Tages-, Elektronenblitz –, Blitzlampen- oder Glühlampenlicht – fotografiert werden.

Der ORWOCOLOR-Negativ-Film NC 21 ist auf Tageslicht und tageslichtähnliche Beleuchtung – Elektronenblitz, Blaukolben-Blitzlampen – abgestimmt. Bei Kunstlichtaufnahmen sind Farbkorrektur- oder Konversionsfilter einzusetzen.

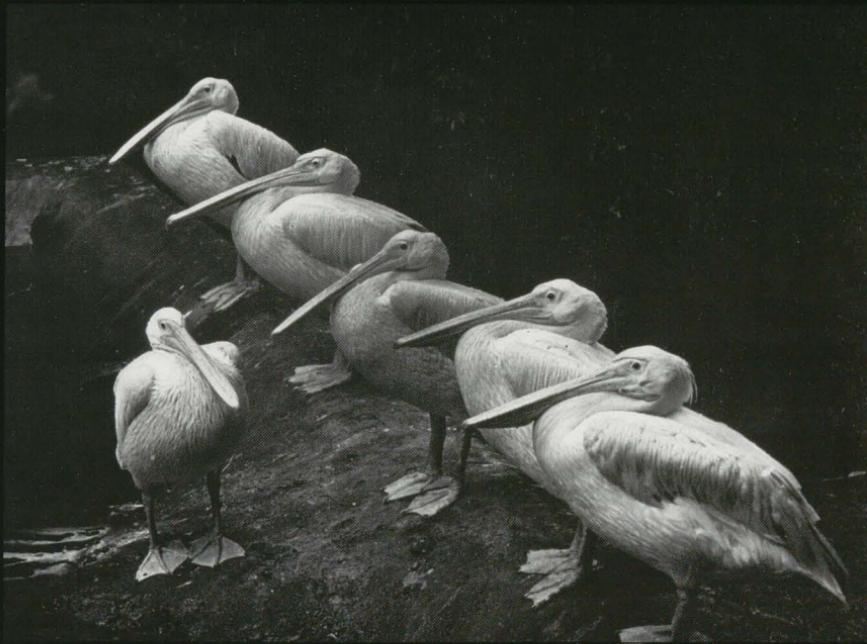
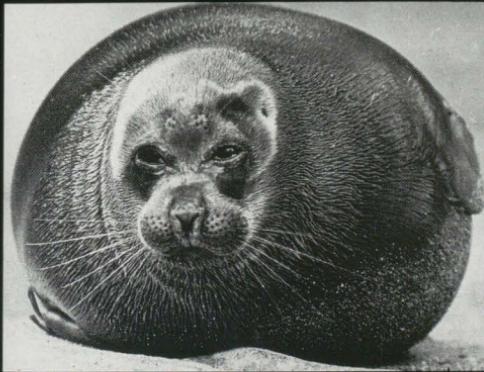
Beide maskierten Mehrschichten-Farbnegativfilme ergeben reine, gesättigte Farben. Feines Farbkorn, hohe Schärfe und Auflösungsvermögen sowie die relativ hohe Empfindlichkeit entsprechen sowohl den Anforderungen der Reportagefotografie als auch spezifischer Makro- und Mikroaufnahmen.

41

42

43

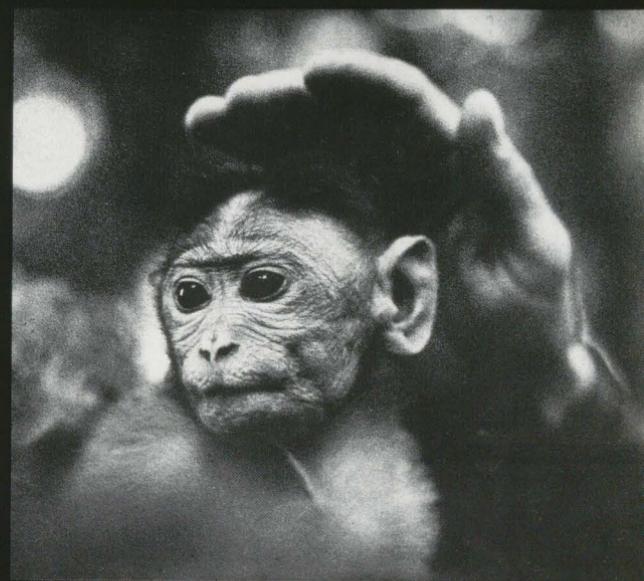
ORWO-FILME

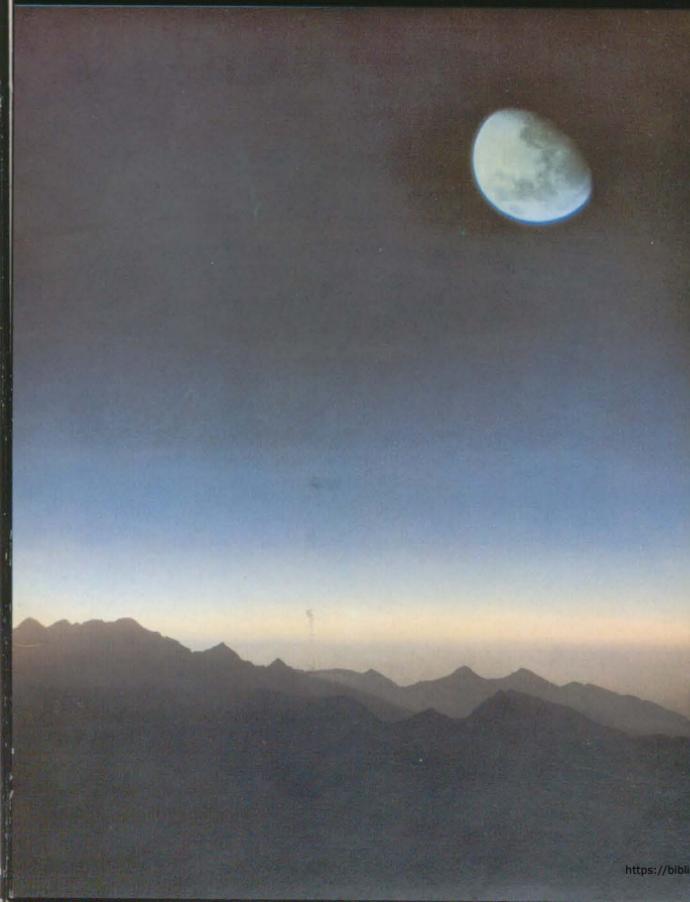
Die vielfarbige Umwelt in Schwarzweiß wiederzugeben, fördert auch die Kreativität des Fotografen. Gerade durch Reduzieren auf wenige Töne der Schwarzweiß-Skala kann Dargestelltes auf das Typische konzentriert und können Nebensächlichkeiten unterdrückt werden. Andererseits gewinnen Motive durch eine reiche harmonische Grautonabstufung an Ausdruck. Mit wenig Aufwand können Fotoobjekte verfremdet dargestellt und dadurch der formale Reiz und die Bildaussage verstärkt werden. Allein durch Kontrast erhöhung bei der Aufnahme (Filter) oder beim Vergrößern bieten sich viele Gestaltungsmöglichkeiten. Im Gegensatz dazu ist der Verzicht auf harte Kontraste, also sparsam zarte Grautöne bei weichen Konturen verhalten angeordnet, ein geeignetes fotografisches Mittel, um bestimmte Empfindungen und Gefühle auszudrücken.

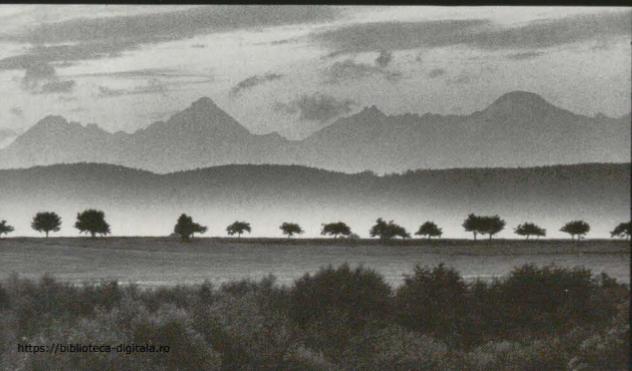
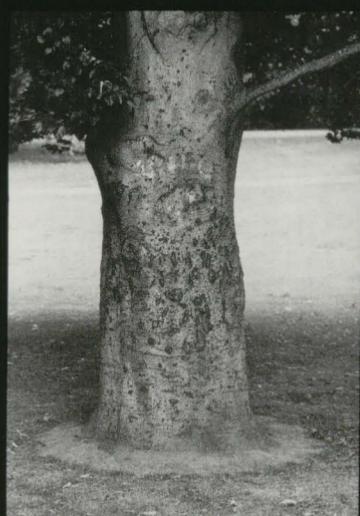
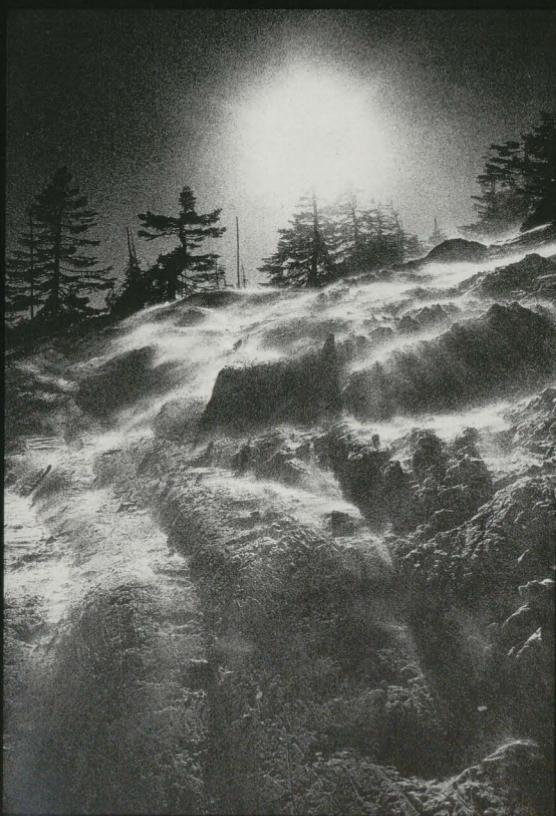
Der ORWO-Negativ-Film NP 22 ist der hochempfindliche Universalfilm. Er bewältigt nahezu jede fotografische Aufgabe. Auflösungsvermögen, Konturenschärfe, Lichthofschutz und Körnigkeit erreichen internationale Spitzenwerte.

Der ORWO-Negativ-Film NP 15 zeigt seine Stärken, wenn hohe und höchste Vergrößerungsmaßstäbe sowie enge Ausschnittvergrößerungen zur Aufgabe stehen. Er ist ein feinstkörniger, extrem auflösender Film.

LICHT-BILD

54

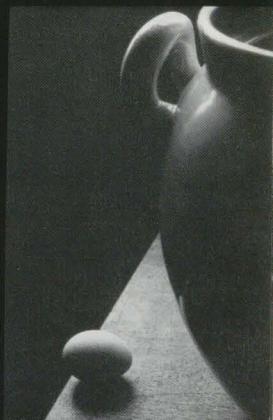
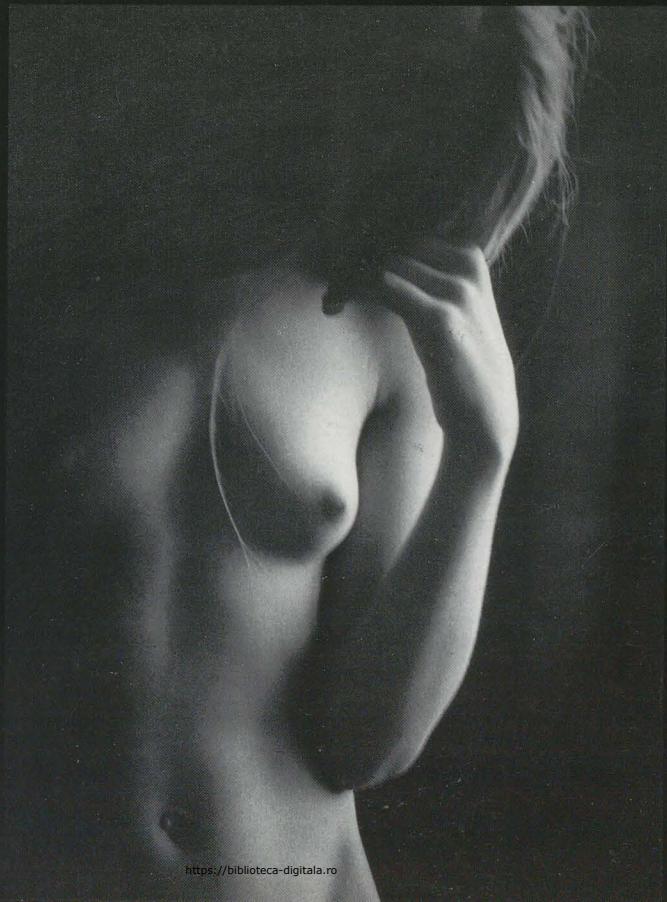
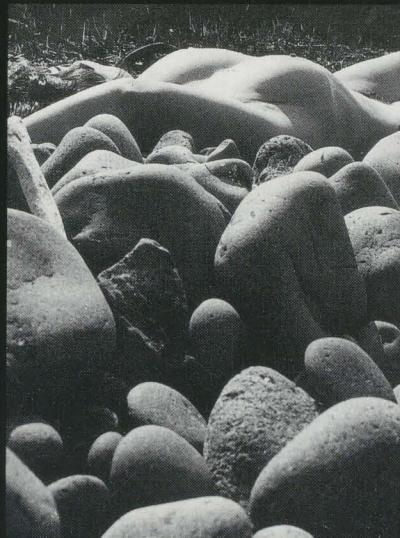

Fotografieren heißt mit Licht schreiben, und Lichtbildnerei ist deshalb die ursprünglichste Übersetzung von Fotografie. Licht und logischerweise Schatten gehören daher zu den Grundelementen, aus denen sich jedes Bild aufbaut.

Konnte das erste Foto der Weltgeschichte, jenes Landschaftsbild von 1826, noch verwirren, weil eine achtstündige Belichtung Sonnenschein und Dunkel nahezu willkürlich mengte, so lassen unsere heutigen Sekundenausschnitte eindeutige Definitionen über Beleuchtungsrichtung und Schattenwurf zu.

Es gefällt den Fotografen (und auch den Betrachtern), die Wirkung des Lichts auszureißen, zu spielen mit dem Spiel der Lichter. Der schroffe Gegensatz zwischen Hell und Dunkel führt zuweilen zu einer Versteifung der Formen, die aus einem zufälligen Nebeneinander ein Vexierbild macht (Bild 55). Niemand scheute darob den Aufnehmen-den: Als solche und ähnliche Resultate vor mehr als 60 Jahren erstmals fotografisch beabsichtigt und akzeptiert wurden, gaben sie neue Motivationen für die bildende Kunst ab, die uns daraufhin den reizvollen Surrealismus bescherte. Im Fotografischen wurde daraus die Fotografik, die gesteuerte Konzentration oder Übersteigerung des Licht-Schatten-Kontrastes – eine freiwillige Beschränkung auf das, was Hell und Dunkel an Formenreichtum widerzugeben vermögen.

9. INTERNATIONALER
PENTACON-ORWO
FOTOWETTBEWERB

OR
WO

Avind sensibilități de la 15 la 31 grade ISO, aceste emulsiuni sunt capabile să separe de la 2 la 15 milioane puncte pe imagine, pentru imaginile de 24 și 36 mm.

Aici sunt performanțele care sunt încă de neatins de către procedeele video, care ajung numai la 300 000 puncte pentru imaginile MAVICA și 500 000 puncte pentru imaginile de televiziune cu 625 linii. Deocamdată, că nu se știe ce va aduce viitorul...

TECHNICAL PAN 2415, casetă pentru 36 imagini, peliculă care nu este chiar nouă, dar era rezervată pînă acum aplicațiilor științifice și, în mod particular, astronomiei.

Firma ILFORD-LUMIERE a lansat hirtia pentru măritări alb-negru MULTIGRAD II, cu gradație variabilă și cu calități superioare celor existente pînă acum pe piață.

Si în R. F. Germania, a apărut pe piață hirtia fotografică cu gradație variabilă MULTISCAL II, care constituie un prețios ajutor pentru munca de laborator, scutind operatorul de grijiile pentru procurarea diferențelor gradației de hirtie.

În domeniul aparaturii fotografice, s-au înregistrat în ultimii ani realizări remarcabile, multe dintre ele prezente și în revista noastră FOTOGRAFIA.

De unde se poate vedea deci, că de parte de a se considera un capitol încheiat, fotografia cu peliculă mai este în măsură de a rezerva surprize dintre cele mai plăcute.

Si de ce nu, poate și nouă, fotografilor români ? ?

Iar dialogul PELICULU - DISC MAGNETIC, privit din punctul de vedere ce se încercă să se prezinte mai sus, al unei competiții în domeniul calității, nu poate decât să ne încînte, să ne facă să privim perspectiva cu interes, prin vizorul aparatului nostru „clasic”, cu degetul arătător pe declanșator.

Informații fotografice din R. F. Germania

Obiective pentru formatul mijlociu folosite la aparatelor de format mic.

Obiectivele pentru aparatul de format mijlociu Rolleiflex SL 66 E și SL 66 pot fi prin intermediul unui adaptor special, folosite și la aparatelor de format mic : Rolleiflex 3003 și SL 2000 F.

Obiectivele pot fi deci utilizate în dublu scop pentru întreaga lor gamă de la 30 la 1 000 mm cu performanțe deosebite.

Deoarece formatul mic utilizează numai partea centrală a imaginii acestor obiective cu cîmp de 6 × 6 cm, orice neclaritate sau distorsiune marginală este

total exclusă, imaginea fiind de o strălucire și un contrast excepțional. Deoarece obiectivele pot fi înșiruite și folosite și în poziție „Retract”, fotograful are la dispoziție posibilitatea de a fotografia din apropiere fără să mai utilizeze dispozitive suplimentare pentru „macro”.

Lampa electronică fulger pentru fotografie de aproape.

Pentru a face față cerințelor speciale pe care macrofotografia le pune tehnicii iluminării cimpului prin lămpă fulger, „Rollei Fototechnik GmbH (Postfach 3275 D 3300 Braunschweig) oferă pentru Rolleiflex 3003/SL 2000 F prin TTL macroflash MF 1, o lămpă fulger inelară.

Prin dispersarea inelar-circulară a luminii, cimpul de fotografat este iluminat uniform fără umbre. Dispozitivul este cuplat mecanismului electronic al aparatului foto, printr-un adaptor. Măsurătoarea luminii fulger care impresionează filmul se face printr-un „sensor” înglobat în aparatul de fotografat. Pe baza acestei informații, se dozează electronic, prin intermediul adaptorului, cantitatea de lumină necesară expuneri. Alimentarea cu curent a părții generatoare se face prin patru baterii Mignon.

„Minikituri” cu cantități minime pentru dezvoltarea color.

„Neofin-color” este un revelator de concepție nouă al firmei Tetenal (Postfach 2025, D-2000 Norderstedt), care marchează astfel un pas înainte simplificând prelucrarea fără probleme a filmelor negative color. Prin numai 2 băi se pot dezvolta toate filmele ce se găsesc pe piață după procedeul C-41 respectiv AP-70, ca și noua generație de filme Agfacolor XR, Fujicolor HR și Kodakolor VR, operația făcîndu-se la temperatura camerei. Revelatorul color și băile de albire-fixare sint livrate în flacoane pentru 250 mililitri de soluție, gata de înreibuințat. Un ambalaj permite dezvoltarea unuia sau două filme.

Pentru prelucrarea la nivel profesional al filmelor reversibile color după procedeul Kodak E 6, respectiv Agfachrome 44, firma Tetenal pune la dispoziție un Minikit UK 6 pentru doze de dezvoltare cu un volum de 250 mililitri, ceea ce face posibilă dezvoltarea a unuia sau două filme. Procesul de inversiune se face prin 3 băi de dezvoltare.

Developarea filmelor color pe bandă rulantă.

Deoarece pentru dezvoltarea filmelor color reversibile s-a impus pe plan mondial procedeul de dezvoltare E 6, firma Meteor-Siegen (Postfach 100800, D-5900 Siegen) oferă un aparat, Metachrome 6020 cu dezvoltare automată deosebit de simplă și garantată a diafilmelor. Aparatul, care funcționează printr-un

sistem de transport cu rulouri cilindrice, este în stare să prelucreze atît filme de format mic, sau rolfilm, cit și planfilm de dimensiunea 20,3 × 25,4 cm. Nici dezvoltarea filmelor aerionice de tip lung, nu constituie o problemă. Pentru ca rezultatele să fie optimale, aparatul supraveghêază transportul filmului, regenerarea, temperatura și uscarea peliculei.

Videorecord compact și confortabil.

Prin VRH 60, secția comercială „Photokino” a firmei Robert Bosch (Postfach 109, D-7000 Stuttgart 60) lansat pe piață un Videorecord înzestrat tehnic ultramodern, care, prin dimensiunile sale, se potrivește pe orice raft de bibliotecă.

Aparatul cu dimensiunile 9,0 cm înălțime, 43 cm lățime și 37 cm profunzime, se încarcă prin față caseta fiind așezată în lăcașul ei printr-un dispozitiv motor. Capacitatea de înregistrare-redare cu caseta M-E 240 este de 4 ore. Prin memoratorul cu 16 poziții și un „Timer” de 14 zile, activate prin clape, și un „PIP Display” (Flourescence Indication Panel), manevrarea aparatului este deosebit de confortabilă.

Alegerea programului, cît și pornirea aparatului se poate face printr-un dispozitiv cu raze infraroșii de la distanță, sau direct la aparat.

Că doare, mai posedă un mecanism cu acțiune dublă, controlat prin cuartă al Capstanului și capulul de citire, un automatism pentru activitatea de zi de zi, ca și imagine stationară sau cu derulare relativ lentă. Aparatul VRH 60 Bosch poate, prin cablul „tuner” incorporat, să recepționeze și programele de televiziune prin cablu.

* * *

ECOURI ECOURI ECOURI ECOURI ECOURI ECOURI

A VIII-a biennială interjudeșteană
de artă fotografică. Instantanee cotidiene
în alb-negru sau color.

Darda Bossun

Extras din ziarul „Înainte” (Dolj — Craiova) Nr. 12539 din 23 iulie 1985.

...firește, ar fi imposibil să le enumereză măcar titlurile tuturor. Așa că reporterul a îndrăznit să facă propriile selecții. „Zi de vară” se cheamă fotografia într-un colorat pal a femeiei ce trage de frică calul, urmată de omul ei ce împinge plugul. Sunt doar ei doi și calul, cît vezi cu ochii, sub cerul pe care par că-i poartă pe umeri. Autor — Marius Zdrabai, Craiova (premiu). „Maestrul” lui Cristinel Trancă, tot craiovean și tot premiat, se pare a fi o binecunoscută

personalitate din viața culturală a orașului nostru. Un copil zimbește ca o „Rază de soare” în lucrarea lui Hedy Löffler din București. Alii doi bucureșteni se disting, Mircea Faria, căruia i s-a îninmat, de altfel, premiul special al filialei Oltenia a A.A.F. și care, în cuvintul său sublinia: „Braza căreia a fost trasă cu ani în urmă înseamnă că a fost adâncită din moment ce a adus asta roade bogate”. În „Magdalena”, „Zaimph”, „Anna”, autorul dovedește stăpînirea unei tehnici interesante, un fel de voalare a imaginii alb-negru. Cel de-al doilea este O. Cahane, binecunoscut multora dintr-o noi mai ales prin inventiva rubrică gazetărească „Mondo Cahane”. Plină de umor, vădând un deosebit talent din a surprinde și face asociere, una dintre fotografie sale „o mașină de epocă, o coconștiu cu umbreluță” conchide: „veche, veche, dar mai merge”.

Am mai reținut „Nostalgie” a Idei Simon din Tg. Mureș, „Bucuria succesorului” a lui Vladimir Economu din Slătina, „Andra” a lui Șerban Modest din Cluj-Napoca, compozitia „Oul vesnic” a slătineanului Ilarian Ionescu, pădurierul și dulău lui Peter Grunfeld, care pară spun „Merci” ca au fost „trăsi în pozi”. „Invidia” și „Catacrațe”, semnate de Martin Copăceanu din Timișoara.

Revenind „acasă”, deliberat am lăsat la urmă, dar nu în ultimul rind, pe cijiva dintr-o expoziție locală. Tinărul dar de acum având la activ o carecare experiență, încercând să înoveze canoanele clasice, Dorin Cornel Gelep ne propune o interesantă tehnică a filmului în negativ alternând cu pozitivul din fotografie luminositatea intensă a ochilor. Fin observator al contrastelor ilare întinute la tot pasul, Bruno Bernardino alătură imaginea grotescă a unei femei pe plajă („Plesneste”) unei „Siluete matinale”.

Plină de nostalgie, imaginea în alb-negru „Pe insepare” a lui Roman Karbulițchi le poartă cu gindul și suletul spre vremuri romantice, pline de mister.

Desi „în afara de concurs”, decanul de activitate, de măiestrie și experiență, l-am numit pe binecunoscător în țară și în străinătate, Nicu Dan Gelep, și-a pus amprenta, și de această dată, pe calitatea întregii manifestări, începând de la organizare, la selecție și până la propriile lucrări. „În atelier”, „De dimineață”, „Clevetele” – cîteva sevențe surprinse în diferite ipostaze ale vieții cu un ochi de artist autentic.

Bienala craioveană din acest miez de vară constituie un autentic act artistic și, totodată, o invitație pentru iubitorii de frumos de a trece pragul săliilor ce o adăpostesc.

Bucuria implinirii Florin Rogoneanu, muzeograf. Extras din ziarul „Înainte” (jud. Dolj) nr. 12251 din 16.08.1984

Ajunsă la cea de-a III-a ediție, Bienala de artă fotografică „Portretul”, organizată de Consiliul județean al sindicatelor, Filiala „Oltenia” a AAF și Casa de cultură a sindicatelor și-a câpătat un binemerit prestigiu național, confirmat și de prezența expoziției de pe simezele Muzeului de artă din Craiova, manifestare dedicată marilor evenimente politice ale anului.

Cea mai dificilă, cea mai spectaculoasă temă a artei fotografice – portretul – cere, pe lîngă stăpînirea perfectă a procedeei tehnice, o bună cunoaștere a psihologiei umane. Sunt surprise astfel toate stările psihologice ale omului: de la zimbetul copilariei fericește în „Privind spre mine” de Napoleon Frandin, sau vorba încercată sensibil cu stări de „Micul creator” de Nicolae Filis, la risul viol al lui „Adi” de Liviu Sabău, privirea plină de întrăbări a adolescenței „Alexandru” de Liviu Butnariu, sau momentele de meditație din lucrările lui Sandu Ghinea, Roman Karbulițchi, Șerban Modest și Sandu Mendrea.

Procesul muncii, acolo unde se formează și se definesc personalități, creează oameni viușoși, a căror voină se transmite direct privitorului, fie prin portrete-reportaj ale lui Romfeld Akos, fie prin portrete-compoziționale: „Stăpînul funeralului” (premiată) de Victor Boldir, „Atenție” (premiată) de Molnar Zoltan, „Carburanul” de Kovacs Laszlo.

Portretul de atitudine îmbrăcă cele mai diferențiate forme de exprimare, punind în concordanță sensibilitatea modelului cu cea a artiștilui fotograf. Cu totul remarcabile sunt lucrările premiate: „Trecutul anilor...” de Mircea Faria, „Rememorind” de Gregor Emanoil, „Pictor naiv” de Nicu Dan Gelep, „O sută de ani” de Haragos Zoltan, „Studio” de Radu Bilec, la care se mai adaugă și creațiile lui Dinescu Dan, Ioan Ilarian, Hashim Memish, Peter Ehrlich. Din aceeași categorie, dar portrete colective, dezvăluind atitudini caracteristice pline de semnificații, fac parte și lucrările „Indiferență” (premiată) de Sebestyen Ludoovic, „Păreri” de Cristinel Trancă, „Martina și prietenul” de Lazăr Dinu.

Lucrările expuse în afară de concurs de Hedy Löffler, Gh. Lăzăroiu și Dan Călinescu Mihai, membri ai juriului de selecție, sunt un exemplu de înaltă probitate profesională, de măiestrie artistică și simt estetic.

Prezența expoziție, care reuneste 103 fotografii realizate de artiști din 14 județe, se constituie ca o adevarată panoramă asupra chipului omului contemporan, personalitatea multiplă, care îmbină surisul și voia bună cu seriozitatea, visul cu luciditatea, melanolia cu bucuria implinirii.

„Sub semnul lui August” — Expoziție de fotografie artistică. Nicolae Cărălan. Extras din ziarul „Zori noi” (jud. Suceava), nr. 10846 din 8 august 1984.

Contextul activităților politico-educative și cultură-științifice organizate de Muzeul județean Suceava în intîmpinarea jubileului de la 23 August înscrie și noul gen de expoziții temporare inaugurate, cu puțin timp în urmă, expoziția de fotografii artistice inspirate din realitatea imediată. Găzduită în incinta așezămîntului cultural menționat, aceasta primă ediție reunește, într-un spațiu special destinat, aproape 40 de fotografii (alb-negru și color) aparținând unor membri ai Asociației Artiștilor Fotografi din R.S.R. care activează în cadrul fotocineclubului „Cetatea” al Centrului de îndrumare a creației populare și a miscării artistice de masă Suceava. Majoritatea expozițelor (subsumindu-se genului „reportaj”) relevă aspecte ionianice ale eforturilor constructive din diverse ramuri ale activității social-economice de pe meleagurile noastre.

Fotoreportajele **Dragoste părintească și Istorie** (de D. Vințilă), **Stegari au fost, stegari sunt încă** (M. Ungureanu), **Construcțori** (St. Petrescu), **Mii de aur** (F. Michitovici), **Aurul pămîntului** (I. Mindrescu), **Un pas... la înaltime** (G. Onescu), **Danielă** (R. Calancea), **Tinăr cu dor** (V. Milici), sint imagini elocvente desprinse din cronică muncii și vieții evului nostru socialist. Varietatea expozițională este asigurată și de prezența altor genuri de fotografie artistică: portretul, peisajul, natura statnică și eseul. Inspirată este și ideea de a completa „tinuta” expoziției cu afișe, pliante, programe, diplome etc. auxiliare mărturisind elocvent ipostaze ale activității fotocineclubului „Bucovina” de la Muzeul județean Suceava.

In totalitate, expoziția procură vizitatorului bucuria de a recepta rolul pasiunii unor entuziasmati care, surprinzând realitatea prin obiectivul aparatului de fotografat, o oferă privitorului în imagini inedite, pline de prospețime, de sensuri și semnificații relevante.

Universul uman al fotografiei. Ion Doinescu. Extras din „Gazeta Gorjului”, nr. 301, septembrie 1984.

Expoziția de fotografie, recent deschisă în săliile Muzeului județean Gorj, aduce în atenția iubitorilor de artă numele lui Emanoil Gregor, un talentat artist fotograf craiovean, membru al filialei Oltenia a Asociației Artiștilor Fotografi.

Lucrările prezentate propun un univers bine structural, al cărui punct de referință îl reprezintă mediul, înțeleasă în accepțiunea ei originară, din care au fost înălțătate nenofărarea, melancolia, compromisul, ambiguitatea, rămînind doar aşteptarea calmă ca

premisa definitivă a unui mod propriu de cunoaștere a lumii, prin sine. Este o meditație sinceră, umană, neelaborată, care, nu de puține ori, se convertește în simbol, precum în „Oădă piniilor” — una din cele mai sugestive creații prezente în expoziție, care a și cucerit urmăritul, cîteva distincții — „Liniște”, „Nu, războiu!”, „Nostalgie”, „Pace” și.

Stăpîn pe o gamă bogată de procedee tehnice, Emanoil Gregor are multe afinități cu pictura, îndeobște cu portretistica. Aproape din nici o lucrare nu lipsește elementul uman; transpare nu o dată simbolul brincușian al universalității, iar cîteva dintre lucrările, realizate prin tehnică solarizării, au elemente comune cu grafica de cea mai bună factură.

Prinind cu atenție fotografiile artistice „Maternitate”, „Gingăsiei”, „Crociu”, „Blazon” sau „Prima zăpadă” și „portret”, se poate urmări multitudinea de ipostaze ale elementului uman, care și găsește astfel împlinirea într-un univers plin de suavitate, robust și calm, de unde nu lipesc figurile de copii, chipurile bărbătesc și feminine, surprinse pentru a sugeră puternice trăiri interioare. Este unul din motivele care explică bucuria sinceră a privitorului și iubitorului de frumos în fața creațiilor prezente în expoziția lui Emanoil Gregor.

Vitrina cărții. *. Extras din Informația Bucureștiului din 24 septembrie 1984.**

„Excepționalul album de fotografii artistice, „București” de Hedy Löffler (Editura Sport-Turism) conține 525 de imagini alb-negru și color, oferind o fascinantă imagine a metropolei socialeiste; un emociionant cuvînt înainte semnează autorul Ioan Grigorescu, iar prof. dr. Panait I. Panait adaugă substanțiale „pagini de istoric”.

Salonul de Artă Fotografică „Ambientul arhitectural 1984”. Ilie Călian. Extras din ziarul „Flacără”, anul XL, nr. 11773 din 10 octombrie 1984.

Organizat de către Institutul de cercetare și proiectare Cluj, în cadrul Festivalului național „Cintarea României”, salonul de artă fotografică „Ambientul arhitectural”, deschis în sălile de la parterul Muzeului de artă, și-a propus să stimuleze creația de artă fotografică a arhitecților și studentilor arhitecți, în primul rînd, dar și a oricărora alți iubitori ai fotografiei, profesioniști și amatori, în corelație cu necesitățile concrete ale producției arhitecturale și pentru a face cunoscute deosebitele realizări în acest domeniu în România, îndeobște după cel de al XII-lea Congres al partidului.

Concentrîndu-se asupra subiectului arhitectural, fără a închiide porțile peisajului natural, și lăsînd spațiu pentru demonstrarea folosirii fotografiei în prac-

tica arhitecturală, salonul constituie o plăcută surpriză pentru privitor. De altfel, o astfel de expoziție era necesară; trăim într-o lume în care ultimele decenii au adus modificări profunde în aspectul orașelor, satelor, spațiilor naturale prin dezvoltarea urbanistică moderne, a construcțiilor industriale, liniilor de comunicație, amenajărilor industrial-agrare, belonul, metalul și sticla impunînd un alt gust al geometriei construcțiilor, un alt mod de a concepe implantarea civilizației în natură și o altă scară a raportului dintre mediul natural și cel artificial. Toate acestea se regăsesc, într-un fel sau altul, în saloanele monumentale antice și medievale (Emil Gherman, Modest Șerban, Gheorghe Vînăilă), la nostalgice imagini cu case de munte, la străduțe din burgiuri transilvane și, în fine, la ansambluri și detaliu din arhitectura cea mai nouă (Mihai Botescu, Vencel Novak, Ludovic Sebeșyen, Ion Lucăcel, Carol Feleky, Adrian Păiș, Ana Mihălyko, Corneliu Onea, Gabro Bodor, Sandu Mihendrea, Szabó Tamás, Victor Mercea, Gheorghe Șerban, Ludovic Barta, Hedy Löffler, Ioan Demeter, Patriciu Flaviu Bizo, Gábor Beyer Decz, Eugen Pănescu), ori imagini liric-ironice (Gheorghe Vermeșan). Această — și alți incă — se remarcă prin știința punerii în pagină, ca și prin selecțarea temelor și prin investirea lor cu semnificație și tensiune lirică ce depășesc ilustrativismul — lucru cu atât mai meritos cu cît, după cum se știe, în acest domeniu se poate aluneca ușor în ilustrație turistică.

Sectiunea din salon consecrată fotografiei în practica arhitecturală este o noutate pentru care organizatorul merită laude. Publicul de azi, indiferent de profesie, este receptiv la astfel de imagini care-i evocă experiențe personale, într-un domeniu sau altul, mobilizîndu-i spiritul analitic și fantezie. Detaliu din arhitectura veche și nouă, machete, studii de structuri, planșeri axonométrice, jocuri de umbra și lumină în strictă relație cu soarele, raportarea liniilor și volumelor la unghiul normal de privire a omului și efectele distanțelor, studiu iluminatului artificial etc., sunt suficiente subiecte care pot să facă deliciul privitorului, chiar dacă nu este arhitect. Sperăm că viitoarea ediție a salonului, profitind de experiența incepătorului și bucurîndu-se de o și mai largă participare, va conferi municipiului Cluj-Napoca și satisfacția de a deveni un centru al simbiozei celor două arte — arhitectura și fotografie.

Fotograful Adler. *. Extras din Magazin Istoric nr. 11 (212), noiembrie 1984. (Poșta Magazin Istoric).**

„Am văzut în nr. 7/1984 cîteva fotografii de fotograf Leopold Adler la începutul secolului nostru. Cum nu cunosc nimic despre activitatea lui, m-ar

interesa să fiu cîine' a fost, care este locul său în istoria artei fotografice din 'țara noastră', ne scrie Steluța Petrescu din Constanța.

Colaboratorul nostru Emanuel Bădescu, din cadrul Cabinetului de Stampe ale Bibliotecii Academiei R.S.R., ne-a comunicat următoarele: „Cu excepția lui Szathmari, artiștii fotografî din România secolului trecut, ligurează, deseori doar nominal, în două-trei cronologii întocmite de C. Săvulescu și G. Potra, cunoscutul istoric alcătuind și o listă, pînă în prezent singura, a atelierelor fotografice unde înălinim și numele lui Adler printre fotografii brașoveni. Leopold Adler a fost un fotograf de peisaje, avînd la noi precursori pe Szathmari, Franz Duschek, M. B. Baer, A. D. Reiser și fiind contemporan, cu F. Pesky, M. Szöllösy din București și E. Fischer din Sibiu. În 1881 a executat o serie de fotografii reprezentînd Brașovul: panorame, străzi, clădiri. Peste opt ani va completa seria cu fotografii de tip special „cabinet” evident mai „artistice”, perioadă în care datează și frumoasele imagini ale strămorii Branului, ale cetății Rîșnov, ale Făgărașului. Probabil că această „lesie” i-a relevat o lume cu neputință de închipuit în Brașovul eruditilor și negustorilor: satul românesc. Ar fi și singura explicație verosimilă a părăsirii mediului citadin pentru a se stabili la Săliște. La început a executat un număr de fotografii „de atelier”, de altfel primele portrete pe care le cunoaștem, pentru ca, împreună cu un deceniu, să colinde Ardealul, opriindu-se mai ales în localitățile cu spiritualitate eminentă românească. În 1919 a dat la Ieavă o impresionantă colecție etnografică, comparabilă poate doar cu cea a lui Szathmari și depășind valorile pe acelea ale lui Duschek și E. Zipsor. Spre deosebire de ilustrații predecesorilor, Adler fotografia pe teren, fotografările sale dobândind astfel o prospețime care incintă ochii. Chiar dacă nu a fost primul fotograf al Ardealului Românesc, L. Adler, prin vastitatea și valoarea operei sale, este cel mai important din aceasta regiune a țării din secolul trecut”.

Extras din Scientea Almanah 1985. Fotografia document sau artă? (II). Scurtă istorie a fotografiei moderne. (Fragment).

Marina Preutu

„Anul 1985 reprezintă momentul unui bilanț semnificativ pentru fotografia românească. Se împlinesc 30 de ani de la înființarea Asociației Artiștilor Fotografi. Sînt ani în care fotografia artistică românească s-a impus cu strălucire în numeroase manifestări naționale și internaționale, anii în care România s-a afirmat nu doar ca una din gazele unor importante saloane internaționale, ci, în primul rînd, prin numărul participanților și calitatea prezenței lor în aceste

saloane. Este aproape imposibil de amintit în cadrul acestor puține rânduri pe toți aceia care au contribuit la dezvoltarea acestui foarte disputat domeniu, ca și la celor care dă astăzi mai departe cîștigurile de meșteșug deja dobândite. O factă însă, cu regularitate, colectivul revistei de specialitate a Asociației Artiștilor Fotografi, precum și cercetători care s-au apelat cu mijălă și pasiune asupra acestui domeniu. Dintre acești vom aminti doar cîteva contribuții care au stat la baza acăutării rîndurilor de fată : dr. doc. George Potra „Vechii Fotografi din București” („Fotografia”, 1941, nr. 4-6) și „Aspecte din istoricul fotografiei în România” („Fotografia”, 1970, nr. 10), Constantin Savulescu „Cronologia fotografiei în România” („Fotografia”, 1969 și 1975, nr. 4-5), Elena Niculescu „Cabinetul de stampe” (Studii și Cercetări de documentare și bibliologie”, 1969, nr. 2-3), Silviu Comănescu „Artă fotografică în România” (București, 1969), Emanuel Bădescu — fotografii inedite, publicate în „Magazin istoric” (1983) și „Revista muzeelor” (1984). Documentarea de ordin general, istoric și tehnic ne-a furnizat-o monumentală istorie a fotografiei de Raymond Lécuyer, aflată în colecția Cabinetului de stampe a Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România.

N.R. Mulțumim pe această cale tovarășei Marina Preutu, care a dat urmări sugestioilor noastre din noua „Pseudoautoare” din nr. 158/1984 a publicației noastre „Fotografia” și a continuat să se occupe de fotografie, desigur, chiar și în acest articol, s-au stricurat unele pasaje ce nu răspund titlului articolului, ca și unele erori. Dar oricum este bine!

ISTORICUL TAMRON-ULUI

Trecutul TAMRON-ului, consacrat dintoadeuna fabricării de obiective, este demonstrativ pentru calitatea superioară a obiectivelor.

Din 1950, TAMRON a activat în procesul de producere a materialului optic : concepție, punere la punct, apoi realizare. Istoricii acestor ani constituie istoria tehnologiei optice japoneze, care reprezintă un virf în acest sector.

• 1950 : începerea producării de material optic de mare precizie servind la fabricarea de lentile obiectiv pentru aparatelor foto și binocluri.

• 1953 : punere la punct a producției de binocluri.

• punere la punct a obiectivelor pentru aparat foto. Punerea în comere a tele-TAMRON, ce dublează focal pentru aparatelor 6 X 6.

• 1957 : comercializarea obiectivelor pentru aparat SLR 35 mm, care beneficiază de sistemul interschimbabil de montare (Montarea T). Începerea co-

mmercializării a 225 mm F/4.7—225 mm F/7.5 „TAMRON DUO” și a unui 135 mm/2,8—135 mm/4,5, dotate cu posibilități de „prelungire” excepționale.

• 1958 : punere la punct și comercializarea luncelor de ochiuri telescopice adaptabile la armele de foc. Deschiderea uzinii din Niya (Prefectura Saitama).

• 1961 : lansarea unui ZOOM 90-205 mm F/6,3 adaptat la aparatelor reflex 35 mm.

• 1962 : în acest an, „Consumer reports”, care testează cele mai bune binocluri ale anului, atrăbie mențiunea „cea mai bună calitate” binoclurilor 7 X 35 TAMRON.

• 1962 : punere la punct a obiectivelor folosite pentru camerele de televiziune.

1966 : comercializarea sistemului de montaj al obiectivelor interschimbabile (Adaptomatic) pentru aparatelor SLR 35 mm cu diafragmă adaptată.

• 1969 : punere la punct a obiectivelor pentru fotocopiatori electronici. Deschiderea uzinii de producție din Hirosaki (prefectura Aomori).

• 1970 : Schimbarea denumirii societății, care devine TAMRON, Co. Ltd.

• 1973 : comercializarea unei serii de obiective pentru aparat 35 mm SLR, care folosesc sistemul interschimbabile Adaptall.

• 1978 : comercializarea unei serii de obiective pentru aparat 35 mm SLR, care folosesc sistemul interschimbabile Adaptall 2. De asemenea, comercializarea unei serii de obiective pentru profesioniști (obiective SP).

• 1979 : TAMRON Industries se stabilește la New-York U.S.A.

1982 : TAMRON Sales Ltd. (rețea comercială) se stabilește în Germania Federală. TAMRON se stabilește în Hong-Kong.

• 1983 : comercializarea unei noi serii de obiective pentru aparat 35 mm SLR, cu raport macro-maximal și performanțe foarte ridicate.

FEDERATIA INTERNATIONALA DE ARTA FOTOGRAFICA

Document 241 F

Proces-verbal al Intrunirii Comitetului Director FIAP San Marino, 28 iunie 1985

După alegerile Congresului al 18-lea, Comitetul Director ales de curind are o mică intrunire, o primă luare de contact.

Prezenți : D-nii S. Comănescu, M. Dorikens, H. Jost, P. Maffait, G. Millozzi, E. Pâmies, S. Ristic,

E. Wanderscheid, precum și D-nele E. Jost și L. Dorikens, ca traducătoare și redactoare ale Procesului-verbal respectiv.

S-a scuzat : Dr. M. Van de Wijer.

1. Președintele Dr. Maurice Dorikens urează bun venit tuturor și speră că echipa nou alcătuită va putea lucra împreună într-un fel eficace și constructiv.

2. Cu ocazia transferului Secretariatului general se pune problema arhivelor FIAP. Acestea încep să fie dimensiuni care le face dificil de depozitat. C.D. decide să înăture toată corespondența mai veche de 5 ani. Documentele oficiale vor fi păstrate precum și corespondența recentă.

3. Dl. Silviu Comănescu anunță că statutele FIAP vor apărea. Va trimite cîte două exemplare fiecărui făderății înainte de sfîrșitul anului 1985.

4. FIAP primește deseori dosare de cereri MFIAF, care nu sunt conforme cu prescripțiile : pachete enorme care depășesc limitele regulairemente ale poștei, ambalaje într-o singură hirtie sau într-o cutie rupătă, fotografii care nu formează o unitate etc. C.D. decide că astfel de dosare nici nu vor mai fi prezentate la jurii dar pot fi returnate din oficiu.

5. Dl. Jean Gerard Seckler ales de către Congres ca delegat pe lîngă UNESCO a cerut C.D. să poată assista la toate intrunirile C.D. precum și la Congres, și acest lucru pe cheltuiala FIAP-ului. C.D. observă că delegatul pe lîngă UNESCO nu face parte din C.D. Dacă ceea ce a cerut îl este acordat, trebuie să se acorde același privilegiu reprezentanților continentali, președinților de comisii și directorilor de servicii, lucruri care este absolut irealizabil. Cererea D-lui J. G. Seckler este deci respinsă.

6. „Tările mici” (Malta, Andorra, San Marino, Luxemburg etc.), au contactat pe Dl. Pierre Maffait pentru a crea o competiție Bienală între ei. Dl. Maffait propune a închiriajă această inițiativă și a da orice suport moral din partea FIAP-ului, dar fără a oficializa printă patronaj.

7. Dl. Maffait va contacta organizatorii Congresului al 19-lea precum și Comisia pentru Tineret, pentru a determina modalitățile de includere a unei Bienale Tineret în Bienala a 19-a alb/negru.

Reuniunea se termină prin selectarea de fotografii pentru colecția istorică. Rezultatul acestei selecții va fi publicat într-un document separat. Gent, 5 August 1985.

ss. Maurice Dorikens, ss. Liliane Dorikens-Vanpraet
Președinte FIAP Redactoare a procesului-verbal

LEI 15